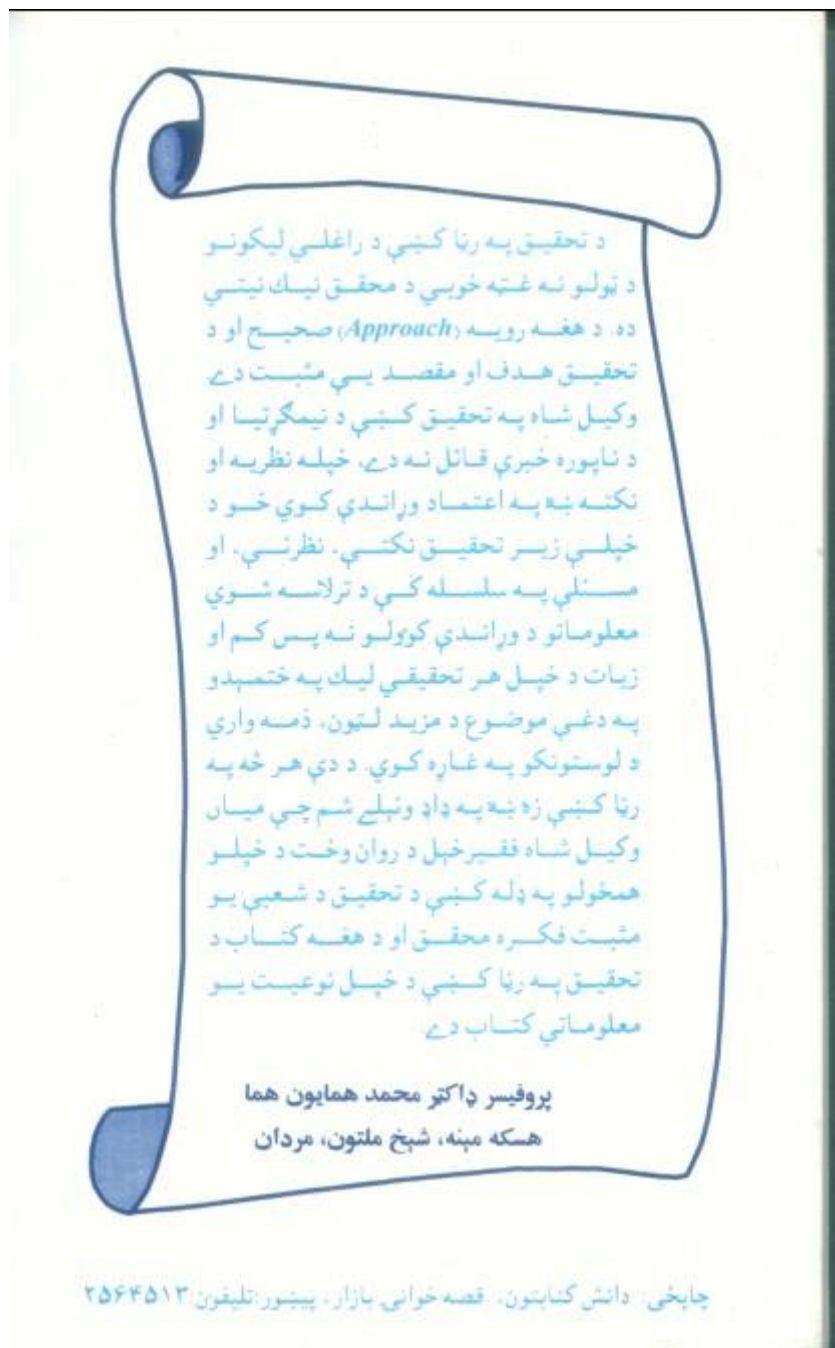

د تحقیق په رڼا کېنې

Ketabton.com

میان وکیل شاه فقیر خېل

د تحقیق په رڼا کېښې

میان وکیل شاه فقیرنچل

تروٺے

دخچکے مورپلارپہ نوم
پہ کورچی نورشہ
دچاپہ دُعاکانوچی زہ دُ
رناپہ لتون یم

میاک وکیاک شاہ فقیرخچک

شمبر	يک	پج
۱ -	د تحقيق په رڼا کښې - يو عمومي تاثر او نورې خبرې	۶
	ډاکټر محمد همايون هـ	
۲ -	د کريم داد الف نامه او د هغې شرح	۲۲
۳ -	د سعيد خټک يو شعر	۳۶
۴ -	صديق څوک د سے	۴۶
۵ -	ابراهيم څوک د سے	۶۵
۶ -	نوم ورک شاعر محمد سعيد او د هغه قلبي اشار	۸۰
۷ -	پښتو کښې روچينه منظوم طبي لغت	۹۶
۸ -	نوشحال خان خټک او حکمت	۱۱۲
۹ -	فقير جميل بېگ جمال خان (د شاعر په چټ	۱۳۸
۱۰ -	په تحقيق کښې د ماخذ اهميت	۱۴۷
۱۱ -	پښتو نثري ادب	۱۶۰

د تحقیق په رڼا کېنې

یو عمومي تاثر او نورې خبرې

زۀ د خپلې داتې تجربې په رڼا کېنې وایم او ددې فن ما هرانو هم دا خبره ښه په وثوق سره کېدې ده چې تحقیق د ادب یو کرکېڅنه شعبه او یوه ډېره گرانه لارۀ ده په دې کې کېڅنه لار د تګ د پاره ډېره لویه سینه او زړۀ چا و دودون غواړي کله ناکله یو محقق په مودو مودو د یوې نکتې په لټون وي او حقه وخت چې دیو او دود منزل نه پس خپل ځان هغه ته نژدې وگڼي نو یو ناسایه دهغه د مغروضې په ضد د یوې نوې نکتې په انکشاف دهغه ټوله تواری او شواهدون په اوبو لاهوشي او هغه چې د نوم ځای نه ورومې کام اخته وي په بېرته هم په هغه ځای ولاړ ښکاري نو ځکه نو د تحقیق دې گران کار ته هم هغه بنیاد مزرۀ یو څه شي چې هرې ناشونې ته دوړاندې نه په ذهنی توګه تیاروي د تحقیق دلارې خندا نوته زړۀ نه بائیلی، د موصلي خاوند وي او د تحقیق په لاره هر تیاره گټه ښه په دودن تندی وړاندې کېږي. ما په خپل کتاب د تحقیق فن کېنې دا حقیقت په گوته کړه دسې چې د تحقیق د کار د گران والي سره

۱. بیخي یو تکنیکی عمل هم دے د تحقیق کارهله کتور ثابتیدے
شي چي دا عمل ددې دپاره د جوړولارو په رڼا کېنې سرته
ورسول شي ځکه چې د تحقیق ادا نه په کوتلي دليونو ،
قلمي مسودو ، دستاويزاتو او په زرو چاپي موادو ولاړه
وي ديو محقق دچلې مطالعې په رڼا کېنې د زرو نظريو
رد مقصدوي هغه نوې نظريې وړاندې کول غواړي او
ددې لارې د نوو لاروو دپاره دغور و فکر نوې نوې سنډې
را منځ ته کوي په څه موضوع یو تحقیقي کار پخې هم قطعې
او حتمي نه شي کتله کېدے د تحقیق سره هېشه نوې مسنې
را پيدا کېږي او د زرو مسؤل حل را اوځي د حل تحقیقي کار دماضي
په خواله د مستقبل د محققينو دپاره ديوې رابطي کار وړکوي
دوره اهم تکنیکی کار که پخې د تحقیقي رسمياتو دپورې کوونو
نه بغير وکړے شي نو دا رنگ نور و محققينو ته ددغې تحقیق
د استناد دپاره اساسي ماخذ ونو ته په رسېدو کېنې گرانې
پېښېږي او يا ورته بیخي او نه رسي او په نتيجه کېنې دغه
تحقیقي کاوش یو بي اعتباره دستاويز وگرځي -

زمونږ د پښتو په ادب کېنې د تحقیق دلارې سواره
دېر لږ کسان دي او که چا په دې صنف کېنې څه کار کړے ده
نو دهغې دېره لږه برخه د تحقیق د اصولو سره سمون لخواړي
زمونږ تحقیق کارانو د سرکاري ادارو د پښتۍ او د لاس امداد
نه بغير په یو اوځي سر او ښه په نېک نیتي د مقدار

په لحاظ ډېر درانه کارونه کړي دي. ښمپره وړک قلعي ښخې
 ې مدون کړې او د پښتو ادبي تاريخ گڼ تياره گڼونه ې رڼا
 کړي دي نو کم اوزيات دغه ټول تحقيقي کاوشونه د تحقيق
 د پاره د تيا کلي شوي اصول او درسميا توپه کنډه ډېره په
 گرانه پوره نځيري نوڅکه د عالي سطحې د تحقيق معيار سره
 سمون نه توري او په دغې لحاظ زمونږ د پاره پرې کږه تړل
 لوكو قي گرانه پرېوزي -

زمونږ په تحقيقي ادب کېنې د داسې غېږ معياري تحقيق گڼ
 مثالونه بيا موندل شي - زه دلته د دغې مثالونو د يو په يو
 ذکر په ځاې د دغې پخپله دا مجموعي تاثر وړاندې کووم چې
 په دغې تحقيقي کاوشونو کېنې ځنې ځنود وړاندې نه د يوې
 تيا کلي شوې مفروضې په بنياد په هر طريقه ښه په منمو
 بندې ډېر ځوانۍ نظريې رد مقصد وي په تحقيق کېنې دا رويه
 د دغې کار د بنيادي اصولو په ضد کېنل کيڼي ځکه چې تحقيق
 د نيتونو تيري نه مني - د تحقيق په لاره د ډېرو نظريو رد
 څخه شجر ممنوعه نه ده، خود دې رد د پاره نېک نيتي بنيادي
 غوښتنه ده - دغه ترديدې نکتې که چېرې د تحقيقي سفر
 په دوران کېنې په عمومي ډول منې ته راشي او د تحقيق د
 يو زور بھارت د پاره د نوې رډې بنياد گومي نو د څه مصالحت
 کوشن له څخه دهغې نه ډډه د بنيادي اصولو نه خلاف خبر ده -
 په تحقيق کېنې دستاويزي ثبوت د اهميت وړ وي او عقلي

دلائل ثانوي درجه لري - که چرې د انصاف په نظر او وکتې
شي او زمونږ د رانه تحقیقي او شونته د تحقیق د دغې بشپړې
اصول په رڼا کې او سنجولې شي نو په دغې پېمانه به زمونږ
د تحقیقي ادب یو لویه برخه غیر معیاري ثابت شي -
زمونږ د پښتو د تحقیقي ادب یوه لویه برخه په روايتونو
اړانه ده - په تحقیق کې د روايتونو، اهمیت په چل ځان
ځکه چې په اسلامي طريقه تحقیق کې د روايت د منلو د پاره
کوم اصول منضبط کړي شوي دي هغه د مره کلک شور وږنا
دي چې په هغې د عمل نه پس د تحقیق په نېټو د شک و شپې
صحت گنجائش نه پاتې کېږي د حدیثونو په سنجولو او ودرولو
کې د علم حدیث ماهرانو د روايت هم دغه پاڅنه اصول د
نظر لاندې ساتلي دي، او د ثقه او مستند اهادیثو یو لویه
برخه یې راغوره کوي ده چې د اسلامي فقه د پاره د بشپړ کار
وړکوي نو که چرې په ادبي تحقیق کې د روايت
د سنجولو هم دغه بنیاد او کړنلوري شي نو د تحقیق پرې معیاري
کېږي هم او مستند کېدې پرې هم شي نو زمونږ په تحقیقي
ادب کې پکار راوستې روايتونه ته سند لري او نه تسلسل
او دغې رویتي زمونږ د تحقیقي ادب یو لویه برخه غیر معیاري
کوي ده - د زړو دیوانونو ترتیب و تدوین او بیا په هغې
یکلي شوې مقدې د دغې رنگ مثالونه دي چې د تحقیق د
اصول په معیار د دغې اثار سنجول د وخت یو اهم مسوول دی -

پښتو د تحقيقي ادب د دغې نيمگړې او ناپوره کارونو د سرته رسولو، زموږ تحقيقي کارونه، د تحقيق د عالمي اصولو په معيار د سنجولو او نوې تحقيق د معياري کوولو د پاره په انتقادي بنيادونو کار پر ضروري دے او د دغې اهم کار د پاره، د داسې زلمو ضرورت دے چې هغوي په يوه لېونی جذبېه تحقيق د خپل ژوند مشن اوگړتوي او د پښتو د فخر وړ قلمي تاريخ، د پښتو شتمن کلاسيکي ادب او د دغې ادب ارزښتناک آثار، دنيا ته په داسې ډول وړاندي کړي چې د تحقيق د منلي شوي اصولو په کنډه پوره کېدو په بنسټ د هر حاله او هر چاته قبول وي او د هغې په نتيجه خپل پر دو هيجاته د شک و شبهي کنجائش نه پيدا کېږي -

زمانه خيال مياں وکيل شاه فقير خپل هم دغه رنگ زلمو خنې يو کېدے شي - لکه چې ما په ابتدا کې ويلي دي چې تحقيق د پاره، د زړه زور، بنيادي شرط دے نو وکيل شاه لڅپه زلمے دے د هغه د تحقيقي کاوشونو نه (دنده لگي چې د زړه زور چې هم ښه زيات دے او هغه دغه توانايي د تحقيق غوندې زړه سترې کار ته په کومه لېونی جذبېه وقف کړي ده هغه به په دغه ميدان کې د هغه د ناموري سبب اوگړتوي او دې سره سره به د تحقيقي کاوشونو د پښتو د معياري تحقيقي ادب هم شتمن من کړي د هغه يو غټه نوي دهم دې د خپل کول د نورو ليکونکو پشان چې په يو وخت د ادب په

شپارلسو پېرو پېښې ته د دې اېښې او په يوه خله د تحقيقات،
 تنقيد شاعري افسانې او ډرامې په توري کښې يو کي ته
 وهي بېکه د خپل طبيعي رجحان له مخه صرف د تحقيقات ميدان
 نغوښ کړې دے او د خپل ادبي ژوند د ابتداء نه هم په دغې
 صنف کښې ئې خپلې هلې ځلې جاري ساتلي دي د خپل دغې ذهني
 استقامت په ډاډې په کال ۱۹۹۷ کښې د ميان محمد الله فقير خپل
 ديوان پښې د ژوند زمانه ئې ۱۳۱۰ هـ نه ۱۳۹۴ هـ تر پنځه ناسته
 کړې ده مدون کړو او د تحقيقات په اصولو پورې د خپلې يوې
 درې معلوما تي متدې سره چاپ کړو د ميان وکيل شاه دغه مقد
 که يو پيله د ميان محمد الله د ژوند او کار په حقله بنيادي معلوما
 تراهم کوي نو ورسره د هغه دوختونو په هغې پېښو هم رڼا
 غوره وي چې دوستونکو د پاره ډېر زيات تاريخي ارزښت
 لري -

په روانو وختونو کښې د علم و فن حدونه ، دانساني فکر
 امکانې بورجلونو ته رسېدلي دي او بيا په هغې کښې د هر علم
 او فن ډمه گڼې شعبي او د هغې دومره بې شمېره برخې جوړې
 شوې دي چې په مجموعي توگه په يو علم او فن دره پورې کار
 ممکن شوي نه دے . د علم و فن د دغې خود ورو دا نوله مخه ،
 تخميس دن صبا دوختونو يو بنيادي ضرورت دے پوهه خلق
 يورون علم ، يا په مجموعي توگه ټول فن ته د لاندې وتوپه مانا
 دکارد پاره د هغې يوه برخه خوښه کړي او په هغې کښې ټول عمر

ڇپي هلي ٺهڻي جاري ساڻي ميان وڪيل شاه فقير ڇپيل د وخت په دڀ
 ضرورت ڊپر بنه پوهه دے نو ٺڪه هغه د تحقيق و تدقيق په
 عمومي شعبه ڪنڀي د ٺان ڊپاره د ڏٺڪو په قامولي ڪنڀي د ڇپيل
 جڏا مجد ميان ڇپيل ڀڳ (۱۰۲۳-۱۱۱۶) او دهغه ڪورني ڀڳي په
 فقير نيل ميان ڪانو ياد ڀري د تاريخي او ادبي ڪارنامو په حقله د
 پلٽڻي او برسر تي خصوصي، ڊپلي ٺانگه (SUB-BRANCH)
 نوبه ڪري ده - د ميان محمد الله فقير ڇپيل د ديوان، تدوين او په هڻي
 مقدمه، وڪيل شاه د دڻي رنگ د تحقيقي ڪوشش ورومبي نمونده
 او اوس د دے د تحقيق په رڻا ڪنڀي دهغه يوداسي هڻه ده ڀڳي دهڻي
 په لسو ليڪونو ڪنڀي شپڻ: مفهونوته د سعيد خٽڪ يوشعر، سدڻو
 ٺوڪ دے، ابراهيم ٺوڪ دے، فقير ڇپيل ڀڳ د شاعر په ڄڻ،
 ٺو شحال خان خٽڪ او حڪمت او په پڻتو ڪنڀي په مڻي نيلو مڻي لغت هم
 دهغه د ڏٺڻي د تحقيق د دغه ڊپلي ٺانگي سره تعلق ري - ميان
 وڪيل شاه په دڀ حقله ره ڊپر خوش بخته ڪنڀي هغه د تحقيق
 د طبڻي رحمان سره ڊپڻتو ديوي ڊرڻي علمي ڪورني سره تڻو ڻي
 او بيا هغه ڇپيل ملاچستونه ديونسي تڻاخر د احساس لاندڻي
 او د قام ولي په يوه لڻوني جذبه د ڇپيل قام د پيا وڻو شرانو
 د تعارف او دهغوي د علمي او ادبي ڪارنامو لڻون ته وقف
 ڪري دي -
 ڀڪار د ده ڀڳي د وڪيل شاه د نذر لاندڻي تحقيقي هڻه ڊڀره
 دي لاندڻي د نوستونو ڪو ڻي ته راغلي وے، هڪه ڀڳي هغه دڻي ڪتابت

شوي مسوده زما د تاثيراتو د پاره پوره يو كال آگاهو راكړي
وه خو زه په دې دوران كې د خپلې يوې اوږدې ادبي تحقيقي
منصوبې په تكميل كې بوخت ووم او په منځ منځ كې ديك لوست
څه نور هنكايي كارونه هم دا پېدا كېده نو ځكه د دې كتاب
اشاعت په دې زما د تاثيراتو زما د خوا هڅې په ضد د هسارتيا
په وجه ديل شو، دا د وكيل شاه حوصله او په نجله دې درنه
تحقيقي هڅه زما ديك اخستو پخه اراده بلكه فېمېله وه چې هغه
د خپل ناقلاړه خوږي او حساس طبيعت باوجود - تر دې مره
اوږدې مودې پورې سا را بڼسكله او په يو برنخور د اناه احترامې
په زغم زما ليك ته انتظار وكړو - سره د دې مره هسارتيا زه
نه شم وپېله چې زما دا تار تارين تاثيرات به دهغه د دې د مره
ژور او په خوارۍ ديكې علي او تحقيقي كاوش د پېژند كې
رود هغه د دې مره اوږد انتظار څه حق ادا كړي او كه نه نو دا په
يقين سره وپېله شم چې زما دا نيمگړې شان يک به د تحقيقي په
ډگر دهغه د خوارۍ او د شواخون نه ډك زړه ستړي مزل يو
چې پلوه منته ضرور او منله شي -

د تحقيقي په رڼا كې - كومه كتابت شوي مسوده ماته
را كړې شوې ده په دې كې تردې وخته لس تحقيقي يگونه شامل
دي په تحقيقي كې د ماخذ اهميت د كرم داد الف نامه او دهغې
شرح او د پښتو شري ادب په سرخطونو د دې عمومي موخو
يكونونه پرته لکه چې وړاندې ذكر وشو شپږ مضمونونه

د فقير جېل ميان ڪانو د علمي ڪورنڊي، د ڄڻي شاعرانو، ڌروند
پيلٽنڀي، او د ادبي ڪارونو د توضيح او تشریح د هڻي سلسلي ڪري
دي ڀڄي د وکیل شاه د ڄڻي ٿيڊر ڪمشنر انو په خقله د تحقيقي ڪاؤ
مرڪزي او بنيادي منڪته وي -

د تحقيق په رٿا ڪنڀي د يڪونوپه بنياد موٽن د وکیل شاه
پخقله ٻنه په ڄاڻ وٺيل شو ڀڄي هغه د ڄڻي کول په تحقيق
ڪارا نو ڪنڀي يوداسي نواري ڪنڀي محقق د ڀڄي د ڄڻي هرڀي تحقيقي
هڻي دپاره، د بنيادي معلوماتو راڻوٺو وٺو نه پس هڻي ته
په ڄڻي شوانون يو منطقي ترتيب ورکري او بيا د ڄڻي معلوماتو
په ڄاڻ ڀيله تحقيقي مفروضه ٻنه په پنڻو دليلونو او ڪ
دستاويزي حوالو په ذريعه يوداسي مثبت نتيجي ته اورسوي
ڀڄي د هڻي په منلو ڪنڀي تر هڻي هڻڻ ڇه باڪ نه ٿي ڪاري تر شو
ڀڄي د بل يو محقق له اڀر ڇه دهغه نه په زياتو پنڻو دليلونو او
په مستند دستاويزي حوالو د هڻي رد ممکن شوه نه وي -

د تحقيق په رٿا ڪنڀي داڻوٺو ڪري شوي ڪم اوزيات ٿي
يڪونه وخت په وخت د پڻو په مجلو ڪنڀي ڇاپ شوي دي او
په دي ڪنڀي د وړاندي شوي د تحقيقي نتيجو په ضد تر اوسه
هڻڻ ڇه ليک نه دے راڻي نو ڇه ڪه د وکیل شاه دغه ڇپڻي تر
دي وختونو قطعي ثابتي شوي دي - اوزما په خيال نوم وري
شاعر محمد سعيد اود هغه قلبي آثار، «سعيد خٽڪ يو شعر -
صديق شوڪ دے ابراهيم شوڪ دے او په پڻو ڪنڀي روميے

منظوم طبي لغت دوکيل شاه داسې تحقيقي کاوشونه دي چې د مغزو
د اثبات او د ناوياته انکشافاتو په وجه د تحقيق په ډگر يو
تاريخي ارزښت لري -

انکشاف د نوو تحقيقي مفروضو پېشکش، د هغې بيا په
منطقي ډول اثبات او د پخوانو تحقيق شوي نکتو په حقله
د نوي تر لاسه شوي معلوماتو په رڼا کېني مدلل بحث او مثبت
نتيجه زما په خيال د تحقيقي کار بنيادي هډفونه دي - دوکيل
شاه د اکوشش وي چې هغه د خپل تحقيق دپاره نوې نوې
مسئلي ولټوي - د تحقيق په بنياد د پخواني ادب تيار کولو
روښانه کړي او د کلاسيکي دور د نوم وړکو شاعرانو په
حقله د شوي تحقيقي کار په باب له نوې نکتې را منځ ته
کړي -

د نظر لاندې کتاب کېني هغه په زړه شخوندنه دي
وهي بلکه ښه په شعوري ډول ئې دا کوشش کړي د
چې د تحقيق په ډگر د ادبي انکشافاتو نوي ښکي بل کړي
په دې لړ کېني هغه د ځنوزرو شاعرانو په حقله شوي تحقيق ته
به خپل کوشش تر لاسه کړي د نوي معلوماتو په رڼا کېني کتلي دي -

دکريم داد الفنامه او دهغې شرح - د سرخط لاندې يک
په دې انکشاف اړوله د چې د کريم داد ابن انون دروزن د واصلته الحق
نومي الفنا ئې شارح حافظ عثمان نومي بي د چاپ په حقله ډېر نوي
تحقيق کاران د څه مصدقه معلوماتو په وړاندې کولو کېني پاتې

راغلي دي - زمونن درلهي محقق د زكروشوي الفناي د يوې
هڅي نښي په بنياد ستايلے شارح په ورومبي خلد مجھوليت د
تيرونه په ټرا بهر كوولو د انون درونډه د اولاد ځني ثابت كړے
دے -

"سعید خټک يو شعر" د سرخط لاندې په خپل ليک کښي
وکیل شاه د پښتو د سترو تحقيقات کارا نو همپس خلیل اوصديق الله
رښتين دهغه د يو شعر نه اخذ کړي دا نتيجه چي په دې کښي د
نوشحال بابا نه علاوه دهغه د زامنو ذکر دے نېغ په نېغه په
رد کوولو د قرآنونو نه دا ثابته کړي ده چي سعید خټک د دې شعر

ه خان که اطلس د اشعارو او دلي دي
د دې وروڼو وروڼو توکي هم نيکلي دي

په دويمه مصرعه کښي د نوشحال د وروڼو ذکر دے -
د وکیل شاه په خيال د خان نه مراد که چي ټيکاره ده نوشحال خان
خټک دے چي د خپلي کورني ټولو شاعرا نو په خپل کلام کښي
په خان ياد کړے دے نو په دويمه مصرعه کښي دهغه زامنو
ته اشاره نه ده بلکه دا دهغه د دې وروڼو په ميان جمیل بېگ ،
شېر خان او ميرياز خان ياد کړي شوي دي - د ميان جمیل بېگ
نه پرته تر اوسه د نوشحال خان خټک د دوه نورو وروڼو د
ادبي جنيت په حقله څه دستاويزي ثبوت منځي ته نه دے
راغلي نو زمونن درلهي محقق قیاس دهغه د دليلونو په رښا
کښي د يقين برید ته ورنژدې شوے دے او دا رنگ هغه په

دې ليک کښې د تحقيقاتو د سروجې اصولونه مخه د زړې نښې
په رديوه نوې نکتې را وړاندې کړې ده او دهغه دا نوې نکتې
خصوصاً د نوحاحال خان خټک د ورونيو شېر خان او مير بازر خان د
شاعرانه حيثيت په حقله دهغه يقيني لجه د تحقيقاتو کارانو د پاره
د غور و فکر نوې لارې پرانزي -

صديق شوک دے ، او ابراهيم شوک دے - د يونوعيت
دوه جدا جدا تحقيقي يکون، دې زلمي محقق ددغې دواړو پخوانو
نوم وړکو شاعرانو د پېژندگلو د پاره د تحقيقاتو يوشان تکنیک چل
کړے دے - د صديق او ابراهيم په نومونو ددغې دواړو شاعرانو
د ژوند حالات او زمانه ، د وختونو په تير وکښې ورک پاتې شوې
دې نوځکه د پېژندو تحقيقاتو کارانو دهغوي په حقله چلوکي کوي
د يو بل نه متضاد راے وړاندې کړې ده او په دوي کې يې يو
هم دځه کوته لې تحقيقاتو په رڼا کې ددغې شاعرانو د ځاے
ځاينې او د قام قبيلې په حقله په يقين سره ځه نه دي
وييلي وکيل شاه وروميه محقق دے چې د پريه شوانخون او
د خپل قام ددغې دواړو شاعرانو د موندې د لټون په يوه جذباتي
هڅه دهغوي دکلام د داخلې شهادتونو په مټ دکله هغه ورته
هرڅو د خپلې علمي خاکساري په وجه حتمي او قطعي نتجه
وايې يوه کوته لې راے قائمه کړې ده او د بنه پخو ديلونو په
بنیادې دا ثابته کړې ده چې صديق او ابراهيم دهغه د حسب
امجد ميان جميل بگ رامن دي

د پښتو روښې منظوم طبتي لغت د سرخط لاندې ليک کښې دا
انکشاف شو ځو د ځې د هغه په لاس راغلي د مفردات افغاني
د ناپي نسخه د پښتو په ادبي تاريخ کښې وروښې منظوم طبتي
لغت د ځې او دا لغت ميان تجمل شاه فقير خپل تصنيف کړې د ځې
څوک ځې د پښتو د يو صاحب ديوان شاعر ميان حمد الله فقير خپل
روښې د ځې -

نوم ورکې شاعر محمد سعيد او د هغه قلمي آثار، دا ليک خپل
ميان کانو د يو گڼامه شاعر محمد سعيد (۱۲۶۳ هـ تا ۱۳۱۱ هـ) ځې د مردان
د کاتنگ په علاقه کښې د او د يکرام نوې کلي اوسيدونکې و د ژوند
او کار په حقله يو ډېر معلوماتي مضمون د ځې، په خپل ځې ليک
کښې ميان وکيل شاه، دا انکشاف کړې د ځې ميان محمد سعيد ابک
خپل د خوشحال خان خټک نه پس د پښتو دويم شاعر د ځې منظومه
سفرنامه ځې تصنيف کړې ده دا مضمون، د نوم ورکې شاعرانو د
د ځې د جذبې او په هغوي دکار يو ډېر ارزښتناکه نمونه ده.

د تحقيق په رڼا کښې راغلي ځې د کومو ليکونو ذکر او شو
په د ځې هر يو کښې د ځې نوې خبرې کوشش شو ځو د ځې او ځې
دا ځې نظريه مسئله او نکتې را وړاندې کړې شوې ده ځې په
• هغې د مزيد تحقيق امکانات شته د ځې - په کتاب کښې ځې
دا ځې ليکونه هم شته د ذکر شوي مضمونونو د عمومي مزاج، او
دنگ نه قدرې بدل ښکاري - په دا ځې نمونه ليکونو کښې د
پښتو نثري ادب د موضوع په اعتبار او معلوماتي ليک د ځې

نوا اندازې تدریسي دے . د موضوع د غوښتنې له مخه د معلوما
په پېشکش کېنې قدرې تفصیل او د خوشحال خان خټک نه پس
د جدید دور د مشر په زکریه دا لیک نور هم وقیع شوی و .
په تحقیق کېنې د ماخذ اهمیت د ناڅې مضمون کېنې د تحقیق
د فن دیو بنیادي توکي په حقله په دغې موضوع یکلې شوي
کتابونه د پرې معلوما تي خبرې را ټولې کړې شوي دي د دې لیک
نه اندازہ لگي چې وکیل شاه د تحقیق د فني غوښتنو څنې پخپله
هم ښه خبر دے او غواړي چې د تحقیق دلارې نوي لاروي -
په دغې لارو د تگ نه وړاندې د دغې فن په ضرورتونو ځان
پوهه کړي -

خوشحال خان خټک او حکمت او فقیر جمیل بېگ د شاعر په
حیثیت د تحقیق د رنگ سره د موضوعاتي انداز لیکونه دي او په
دې کېنې د موضوع په مناسبت زمونږ د پښتو د ادبي نړۍ د
دغې دواړو سترو سترو کار په خصوصي اړخونو د پراهم او
بنیادي معلومات وړاندې شوي دي ، د میان جمیل بېگ په
حقله یکلې شوي مضمون کېنې زمونږ د دغې څې غوښتني پاتې
شوي شاکمیت په ادبي اړخ د وړاندې کار د پاره د پراهم مواد
بیا موندے شي -

اوس یو څو خبرې د دې تحقیقي لیکونو د ژرې په حقله او بیا
به د هغې په رڼا کېنې د وکیل شاه د بیان د اسلوب د قدر وولو
کوښش کووم د تحقیقي لیکونو د پاره د بیان اسانه ، د شاعرانه

اڀرو پڇڻ نه عاري ٿي به اود معلوماتو د پيشڪش پراڻه راست طريقيه
ضروري وي. د تحقيق ٿي به رنگين بياني نه زغمي اونه شاعرانه
صنعتونو پاسته داره وي حڪم چي داسي وڙي نومعنويت او
صنعت گري د تحقيق مقصد ته په رسيد و کني گران و ا لے پيدا
کوي او اهدافي گڏوڏ يا پس منظر ته لار شي نو حڪم د تحقيقي
نوعيت هغه يکونه زيات اڻ ٿي وي چي په کني په ٿي به د
لوسونکو د مرعوب کوڙو په ڄاڻي تحقيق ته پا ملرنه شو چي
وي په تحقيق کني د ڄي تيق بنيادي اهميت ضروري
حڪم چي د محقق تذبذب دهغه په خيل کار د ڄي يقيني تاش
ورکوي. البته په تحقيق کني د هم چوما ديگر نيست په شان
فرعون رنگه دعوي او يوه تحکمانه رويه هم د تحقيق په
نتائجونني اڻ پرياسي. تحقيق کي هر حقو يوزر ٿي سٽي
او پيچيده عمل دے نو د تحقيق مواد د پيشڪش د پاره مناسب
يک ڊول (PROSE STYLE) ڄاڻ ته يوه گرانه مسئله ده او
د ڄي چل د لاند چي کوڙو د پاره يوه اونده تجزيه ڊر به ضروري
ده -

مياں وکيل شاه فقير خيل زلمی دے، د تحقيق کي پڇڻه لار
هغه ڄاڻ ته پخپله مون به کڙي ده په ڄي صنف کني د نوي
نوي موضوعاتو په ڄي نچل تحقيق ته دخلقو د پام راگرځولو
شوق او جذبه ٿي. او د ڄي د پاره چي هغه کوم يک ڊول
نچل کڙي دے هغه ساده اوروان دے او د وخت د ٿي ڊوسره

په نور هم منغاو ساده شي. زمونږ ددې محقق ديك بنيادي
تكنيك د تمهيد طوالت دے چې په كښې هغه د يوې خبرې په
تكرار او د يو ټكي د مترادفاتو په پرله پسې راوستو د كوشش
كوي چې د خپل تحقيق بنيادي نكته د لوستونكو زړه او ذهن
ته پرېسي، كله ناكله د هغه ديك په تكراري اسلوب د ټكي
په معنويت كښې فرق پيدا شي خو د تحقيقي نكتې د اهميت
په وجه مفهوم يې بيا هم ذهن واخلې. د تحقيق په رڼا كښې
د راغلي يكونو د ټولونه غټه خوبې د محقق نيك نيتي ده.
د هغه رويه (approach) صحيح او د تحقيق هدف او مقصد
يې مثبت دے. وكيل شاه په تحقيق كښې د نيمگړتيا او د
ناپورې خبرې قابل نه دے، خپله نظريه او نكته ښه په
اعتماد وړاندې كوي خو د خپلې زير تحقيق نكتې، نظر يې،
او مسئلې په سلسله كښې د ترلاسه شوي معلوما تو د وړاندې
كوولو نه پس كم او زيات د خپل هر تحقيقي يك په ختهد و په
دغې موضوع د مزيد لټون، ذمه واري د لوستونكو په غاړه
كوي. ددې هر څه په رڼا كښې زه ښه په داډو پلې شم چې
ميا وكيل شاه فقير خېل دروان وخت د خپلو همولو په ډله كښې
د تحقيق د شعبي يوشبته فكره محقق او د هغه كتاب د تحقيق په رڼا
كښې د خپل نوعيت يو معلوما تي كتاب دے.

پروفېسر ډاکټر محمد همايون هما

هسکه مينه شېخ ملټون - مردان

د کريم داد الف نامه او دهغي شرح

پښتو ادب کښې په مختلفو دورونو کې لومړي لومړي عالمان شاعران محققين
مؤرخين تېر شوي او په دغه مختلفو دورو نو کې ځان له ستر مقامونو منډلي
په دغه دورونو کې دويم دور دے چې په يولسمه او دولسمه صدۍ هجري
باندي محيط دے په دغه دويم دور کې مؤرخانو د دوو د لوسره مخالف يو چرچيو
ډله دستر صوفي او پير بايزيد روښان ده چې په روښاني ډله يادېږي او بله
ډله دانوند دروېزه او دهغه د پير سيد علي ترمذي ډله ده چې روښاني ډله
مخالفت کښې په وجود کې راغله او داپه هغه وخت کې جوړه
شوه چې هر کله ستر صوفي بايزيد روښان دتموف طريقته وده
او وجود علمبردار جوړ شو او د روښاني تحريک بنيادې کېښو او
بيا ې دخپل نقيب العین سرگندولو دپاره په پښتو ژبه کې خپل ايښ
نوې کتاب وليکلو چې په هغې سره د پښتو په سيمه په دیني او
مذهبي حلقو کې هلې ځلې او ډې آرايې پيدا شوې او پير روښان
پير تاريخ نوم سره ياد کړے شو او ددې کتاب په زد کې ددوې
ډلې ستر عالم انوند دروېزه بابا د مخزن په نوم په پښتو کې
کتاب وليکلو او دغه دواړو کتابونو په پښتو ادب کې لوړ مقام
اوموندلو او په دغه دور کې د پښتونثري او منظوم ادب په

دریغه موبز د دین د مختلفو اړخونو او اصطلاحاتو نه متعارف شو
او شریعت - طریقت - معرفت - قربت - وصلت - وحدت - سکونت
لارښودنه ېې راته په خپله پښتو ژبه کې اوکړه او پښتو ادب په
دیني او عرفاني لحاظ په دغه دور کې وده اوکړه په دغه دور کې
داخوند دروېزه زوے اخوند کریم دادهم نوے علمیت او چثیت
لرو په ۱۹۲۵ هـ کې زېږېدلے وو د خپل پندرتمنیفات او تالیفات
ېې هم را جمع کړي او ورسره د خپلو گڼو تصنیفاتو او تالیفاتو څو
هم ووپه ۱۳۷۲ هـ کې شهید کړے شو او په کابجو سوات کې ېې
مزار دے چې په شهید بابا شهرت لري هسې خوددک د پرتغنیفات دي
چې په هغې کې ددوي دیوان هم شامل دے خو په پښتو ادب کې ېې
"الف نامه" زیات شهرت سوندلے اخوند دروېزه بابا هم الف نامه
یکلي دغه شان ددوي په کورنۍ کې مصطفی محمد او عبد الخلیف
هم الف نامې یکلې خوددې ته ښکلې د الف نامو روښاني شاعرانو بنیاد
اېښود دے چې په هغې کې دارزاني - مرزا انصاري - علی محمد
مخلص - دولت لوانېي غوندې لوی لوی شاعران شامل دي -
اخوند کریم داد چې کومه الف نامه یکلې دا ېې د مخزن سره یوهنلے
کړې ده - د الف نامې په باره کې د افغانستان سر محقق گران او
محترم زلمي هېوادمل صېب په خپل کتاب "په هند کې د پښتو ژبې
او ادبیاتو د ایجاد او ودې پړاو نه" په صفحه ۱۸۴ باندي
یکي -

په الف نامه کې شاعر له خپل مشرې سره سم د الف یا

هر توري په يو بېت يا پېتونو كېنې تشريح كوي د مروفو
دغه ډول اسرارو ته توجه لرل په ځينو مذهبي اورمخني
لارو كېنې يو اصل گڼل كېږي -
د مثال په توگه مونږ ولته وگرېمداد د الف نامه د بيلو بيلو څو خرونو
د يو يو شعر نمونه وركوو - نكه

الف :- الف طالبه الف يو كوره له هيمه

د دې دواړو معنی هيمه

ب وجود ظاهر په بي شه

عین هغه عکس هون شه

ت توحيد دې ته گوره

چې جيوه کا نور د لوده

ث ثبوت دے د ذات دے

کل دا غېږ ثبوت دلالت دے

دغه شان په دې حساب سره د هر حرف لاندې يو تفصيلي كلام
ليکل شو دے د کړېمداد د الف نامه چې شرح ليکلې شوې ده چې
د ربو کسان ليکلې يوه شرح د حاجي عبداللہ قصوري - کلمات
الوافيات ده دوېمه د حاجي بهادر کوهاتي مفتاح الدقائق ده
او درېيمه شرح د عثمان ده درې درېيمې شرح په باره كېنې د
افغانستان سر محقق گمان زلسي هېواد مل مېب د خپل کتاب " دهند
د کتابخانو پښتو خطي نسخې " په صفحه ۲۸۹ باندې د شرح مخزن
سر خط لاندې چې ليکي -

ددغي شرح په پيل كېښي د كړي ممداد ۱۰۷۳ هـ ق مړ د
الف نامه شرح را غلې او ترالف نامه روستو ې د مخزن
خني نورې كېښې شروع كوي دي د شرح په دې نسخه
كېښي د كړي ممداد الفنامه د "ن" ترتيبې پورې را غلې ده
او نوره برخه ې د مخزن د نورو مطالبو شرح ده - شرح
په پارسي ده شرح په پيل كېښي كومه مقدمه نه لري چې
د شارح نوم ته دې اشاره په كېښي وي د نسخې په پاڼې كېښي
د عثمان نوم را غلې او ما په شك د شارح په توگه معرفي كړه
نو باوري پرې نه ېم -

او بيا ورپسې د دې كتاب په صفحه ۲۹۰ باندې هېواد مد صېب يكي -
موند ته د كړي ممداد د الفنامه دوه شرح نورې هم معلومې
دي چې دغه شرح مقدمه لري او شارحينو په مقدمه كېښي
خاتونه معرفي كوي مگر په دې نسخه كېښي مقدمه نشته
او په پاڼې كېښي را غلې دي -

" اللهم توما قطنى محفوظا كن عثمان "

په همدې اساس ما دا شارحې په توگه معرفي كړه د
نو باوري پرې نه ېم -

او بيا ې د دې عثمان باره كېښي د نېدل بل يو كتاب چې د كړي مخكېښي
را غلې " په هند كېښي د پښتو ژبې او ادبيا تو ايجاد او ودې پراوڼه
په صفحه ۱۹۵ باندې د عثمان د سرخط لاندې يكلې
اروا ښاد قاضي محمد عمران خان تونكي (۱۹۲۹ - ۱۹۸۶هـ)

په خطي مجموعه کښې د مخزن الاسلام يو شرح شته چې د
شرح شارح په غالب گمان عثمان نوميږي او د شرح په
پاڼې کښې راغلي «اللهي توحافتي محفوظ کن عثمان»
د شرح مخزن د دې نسخې خاوند قاضي محمد عمران خان
د قاضي عمر خان بن عبد الحليم زوے دے او د عبد الحليم
په زامنو کښې بيا دوه تنه ياد شوي چې يو عمران او بل عثمان
دانو وودالف نامې د شرح ياره کښې چې عثمان ليکلي متعلق د گران زلمي
هېواد مل مېب ليکنه او تحقيق - د محترم هېواد مل مېب د دې ليک او
تحقيق په مرسته کښې او په رڼا کښې شواهد چې خه ليکل دکريم
او کېدے شي چې زما دغه ليکوسره نور نوي معلومات را برسېره شي.
او دا ليکل به هم د دغې شرح په رڼا کښې وي کومه شرح چې په رياست
تونک هندوستان کښې د قاضي محمد عمران خان په خطي مجموعه کښې
هېواد مل مېب ليدلې کتلې ده دا به د گوان هېواد مل مېب د پاره د
نوشته باعث او گونجې چې دلته ده دا انکشاف وکړم چې کومه شرح
دوي په رياست تونک کښې ليدلې کتلې او لاتر اوسه په دې سيمه
په ساره معلومه نه ده هم دغه شرح د عثمان په قلمي شکل کښې سره
ديو تفصيلي مقدمې د ماسره په خپله ذاتي کتابخانه کښې موجود ده.
هېواد مل مېب وايي چې د تونک د شرح نسخه مقدمه نه لري خو
زما سره موجوده نسخه مقدمه لري خو دغه مقدمې يو څو
پاڼې شلېدلې دي او د خوش قسمتي په دغه شلېدلې پاڼو کښې
د مطلب «قر پاڼې موجود دي په کومه سره چې مونږ پرې خپل مرام

تہ رسو اوداپہ ینہ داج سرہ وٹیلے شوچی ددھی شرح شارح عثمان
دے اودگون سرلحقق ہوادمل صہب ہفہ شک پہ یقین کنہی بدیوی
چی واقعی عثمان ددھی شرح شارح دے ددھی مقدھی نہ بہ دلہ کنہی
ہفہ اقتباس ہو جسے او یکلو پہ کوم کنہی چی دوی یعنی حافظ عثمان
دشرح سبب بناقی چی ہفہ خٹہ اسباب دی چی دا شرح او یکلے شوہ
دوی یکی -

سید علی ترمذی قدس اللہ سرہ العزیز بانون حاجی البدعت و یقیم
السنن معارف باللہ درویزہ رسیدہ بود نور رحمت اللہ علیہ و این
با علم ربانی شہبازاں مکان نیے تحقیق انون کریمسداد علیہ الرحمۃ
رسیدہ است او بہ بزر عالم وحدت معنی سی حرف را بزر زبان افغانی
بیان کردہ و آن معنی ہماحقائق و معارف الاهی بودند و آن حقائق
و معارف الہی روکش و واضح بہ طالبان حق نہ بودند پس
احتیاج بہ شرح ان معانی افتاد کہ معنی آن سی حرف واضح
در روکش شود بہ طالبان حق این یکہ سبب شرح شد و
دیگر سبب شرح این است کہ بسیار مومنان طالبان اشان
واسل حق اند برای آنکہ آن اشان واسل حق مارا بحق وصل
کنند و آن اشان وصل حق پوشیدہ است بحکم این حدیث
قدوسی اولیائی تحت قبائی لا یعرفہم غیرہی پس
تعنیف شد این شرح کہ پوشیدہ نیست پس بدست ہر
کسے کہ این شرح رسید و این شرح را از اول تا آخر در
مطالعہ آورد بہ کرامت مرات و پنجمہ در ان شرح است

دا وهغه اقتباس د كوم نه چې معلوم شوې حافظ عثمان د
دې شرح شارح دے او هغه چې د شرح په آخر کې د اللهی تو
حافظی محفوظ محمد عثمان د كوم الفاظ ليکلي او گوان هېواد من سبب د
دې الفاظو په رڼا کې دے شارح ياده وي اوس نو د سبب
دا ضعه شوه چې نه يواځې په دې الفاظو ليکلو بلکه په دغه ذکر
شوي د مقدماتي اقتباس نه نو بالکل ښکاره شوه چې عثمان دا
شرح ليکلي - لکه چې لځکې و شيلي شوي دي چې د کويحداد د
الفنايي دوه شرحي موري هم شوي دي چې نومونه کلمات اولواقيت
او مفتاح الدقائق دي نودغه شان حافظ عثمان هم دې خپلې شرح
ته نوم اېښود دے دلته به هغه اقتباس راواخلو په کوم کې
چې دې شرح ته نوم ورکړے شوے دے دوي ليکي -

و نام بناده شد اين شرح را شرح واصله الحق با مريدانکه
حق سبحان تعالیٰ مطالعه کند اين کتاب او عمل کند اين کتاب را به
سبب اين کتاب بخود وصل کند و حق محو شدن شده است
معنی و بين دارد رسيدن بحق و وصل و قرب حق و قفا في الله بين
معنی است که محو شدن شده است

د دې اقتباس نه معلومه شوه چې د دې شرح نوم "واصله الحق"
دے د دې نه پس په دې مقدمه کې د دې کتاب د ابوابو ذکر دے
چې اول باب د علم توحيد دے او دغه شان ورپسې نور بابونه

بر ان عمل کرد و مداومت نمود بآن امید است از حق سبحانه
و تعالی که بوسیله این شرح ان طالب را بخو و صل کند به سبب
انکه وسیله بحق علم و عمل است پس سبب این شرح علم و عمل
حاصل کرده و وصل حق عبارت از کم شدن شده در حق

و در حق سبب دیکو دادے چچی پہ دے د خدائے پاک پہن ندند
او در حق دنیا و دودا هر حقه دے دپاره د عمل او در حق د پیشند نو
او غوشتونکو مومانو انسانانو ته واضحہ شی او حق سره ملگری شی
او در حق شرح سبب هم دا وو چچی د حق طالبان ته دا شرح اور سی
او نور و خلقو ته دهم د فائد او د عمل علم سبب او کو چچی دا مقدمه
د پرہ تفصیلی ده خو پہ دے د مقدمه کبھی چچی کوم اقتباس سره د
گردان محترم زلمی هېواد مل صب هغه شک چچی عثمان شارح دے
او که ننه په یقین کبھی بدلېدې هغه به دلته دا و پم چچی هغه
دارنگه دے -

پس هرگاه که طالب حق و صل حق را حاصل کرد به سبب مطالعه بسیار
این شرح و سبب عمل این شرح این بنده دلیل را که از هستی
خود بریده است و به هستی حق پیوسته است و فاکپائی
دوستان خداست که مسمی است به حافظ عثمان غنی عنده بر عا یاد
کنند که حق سبحانه تعالی از ورا فیضی شود و بریدار خود مشرف کند

دي دمقدمي د طوالت په وجه دلته كېني مادمقدمي نه هلته په
 لهائ هغه حصي او ليكلي دكومې نه چي نونه معلومات موبن ته تر
 لاسه كېني او كېدې شي چي په دې مقدمه كېني نور هم خه داسې
 وي نو تر كومې چي ما دا اوكتله مونورپه كېني د شرح متعلق د
 عثمان خپل خيالات يك دي ددې مقدمې نه پس دالف نامې شرح
 شروع كېني چي دبسمالله الرحمن الرحيم نه پس ليكي -

ای طالبه الفایو گوره له هیمه

شرح ای طالب حق اگر طالب حقى صدقا طریقہ طالب این است اول
 وجود و ذات و صفات خود را همه نفی کن و وجود صفات حق را
 ثابت کن پس اذال وجود و ذات و تمام مخلوقات را نفی کن
 وجود خدا را ثابت کن

دغه شان ددې شرح په پاڼې هم هغه الفاظ راغلي كوم چي محترم
 زلمي هېواد مل صېب په خپلو کتابونو چي ذکر ي په دې مضمون كېني
 راغلي ليكلي نودلته دغه آخريني اقتباس ليكم چي په كېني حافظ
 عثمان په دې شرح ختمېد و د لوسته خدائے شكر ادا كوي -

الحمد لله على تمام حمداً دائماً بديوام الله تعالى والصلوة
 على نبي محمد سيد العالمين صلوة مستمرة باستمرار الله تعالى
 الهى تو حافظ محفوظ كن عثمان عثى را از دين غير حق
 در هر دو سرائے بمرمت نبي محمد سيد الكل مع الكل صلى
 عليه وسلم بعد و معلوم الله تعالى و معدور الله تعالى و

عنی تابع کذالک بتاریخ شهر شعبان روز جمعہ این کتاب
باختتام رسید تمام شد -

۱۱۰ قیاس مادلتہ پہ دې وجه درج کرو چي محترم هېواد مل
صېب کوم اقتباس د ټوټي نسخې نه درج کړې په هغې اوپه دې الفاظو
کېني حقه لږ ډېر فرق دے لکه په هغې کېني توغا فظ محفوظ کن عثمان
توا ازديدن * درج دے اولته زما سره د نسخې په آخر کېني د "توا" په
ثانے عشي را ازديدن دغه شان په هغې کېني "در هر دو جهان" يکلي
اوپه دې نسخه کېني "در هر دو سرائے" * يک دے -

دغه شان د کتاب ټيکو نېټه په هغې نه ده يکلي اوپه دې نسخه کېني
بتاریخ شهر شعبان روز جمعہ این کتاب باختتام رسید يکله شوعه چي مياشت
او ورځ ترې معلومېږي بحوالې ټي نږدے يکله -

په دې شرح کېني د شېبې و پانېو اضافي يک هم شته چي د الف
ناهي د شرح سره حقه تعلق نه لري بلكه د الف ناچي شرح چي ختمه شي
نودا عبارت په تفصيل سره د بسم الله الرحمن الرحيم نه شروع کېږي
چي ددغي سرنامه دارنگه ده -

بسم الله الرحمن الرحيم

پس ای غلام قادری اگر طالب سلسلہ عالیہ قادری بر مجاہدات شاقہ
انحضرت نگاہ کن و بر نکات ان حضرت کہ منزل آسمیاتند کوشش
دل نا پیوستہ دار که انحضرت پہ میسر مائیڈ -

اسے غلام برتو باد صدق و صفا اگر این ہر دونی بودند تقریب حق

سواء و تعالیٰ مرترا ہرگز میسر نمیشود ای غلام نفقہ کن پس از ان
اعتراف کن از آنکہ ہرکہ عبادت فدائی عزوجل کند بغیر علم است
فساد بیشتر آزاں بود کہ سبب اطلاع

د حافظ عثمان متعلق یہ مقدمہ کنبی نور معلومات نیشته چہ
دے د کوم خانے دے نوکوان محترم زلمی ہبواد مل صیب د خیل کتاب
"د هند د کتابخانہ پستو خطی نسخہ" او بیل یو کتاب "یہ ہند کنبی د
پستو ڈبی او ادبیاتو د ایجاد او ودی پراؤ نہ" کنبی لیکھی چہ اخوند
عثمان او اخوند عمران د اخوند عبد الحلیم بن عبد اللہ بن اخوند درویش
اولاد کنبی دے او بیاد اہم لیکھی چہ یہ تہ نک کنبی د عثمان شرح مالیدی
کشی او د شرح دارو بناد قاضی محمد عمران تہونکی پہ خطی مجموعہ
کنبی پرتہ دہ د غہ محمد عمران د عثمان د خیل خاندان سرہ تہری او
وائی چہ یہ دے نسبت سرہ عثمان زمونہ د خاندان سرہ تعلق لری او
کبری داریگہ ملا و پری - و نسخہ خاوند د قاضی عرفان بن عمران
بن عبد الحلیم زوی دے او د غہ عبد الحلیم پہ زامنو کنبی دہ تہ
یاد شوی یو عمران او بیل عثمان -

د دی بیان تہ معلومہ بی چہ د عثمان متعلق معلومات نیشته
چہ دے د چاہہ اولاد کنبی دے نوکہ مونہ دے اضافی عبارت تہ غور
او کوہو مونہ خہ ناخہ اندازہ لکولے شو چہ عثمان د چاہہ اولاد
کنبی دے د خبر دہم کول غواہم چہ زہ خہ وایم د عثمان متعلق نو
د زما خیل یو سوچ او تحقیق کہدے شی د خہ ختی خبرہ تہ دہ کہدے

عمران خان ٽوٺي دغه خبره رد ڪوي ڇي عثمان زمونڙن په خاندان ڪنڀي
 دے۔ وس دڙي شرح باره ڪنڀي به بن ليڪل وڪرو۔ شرح په توره
 سياهي په خه نستيڪ ڪنڀي ڊڀره څڪلي ليڪي شوي ده اوسره سياهي
 هم په ڪنڀي ڄاڻ په ڄاڻ استعمال شوي په دڙي شرح ڪنڀي انوندا ڪوئيداد
 په محقق سره ياد ڪړه دے اود الف ناهي دشعر نه څڪنڀي ڄي "قولم"
 الفانډ په سره سياهي ليڪي اود دغه شان ڄي شرح په "ش" سره په سره
 سياهي ليڪي ڊڀاڻو شمير ڄي ۱۸۰ دے په هر مخ ۳۱ ڪنڀي لري ڙبه پارسي
 ده کاغذ ڄي ڊيل دے دشرح په اقتدا ڪنڀي مقدمه ده او په آخر ڪنڀي څه
 وڙانډ درج دي ڇي دا هم په دغه شپڙو اضافي پاڻو ڪنڀي يڪ دي۔
 دڙي قول بحث خلاصه داده ڇي ڪومه شرح سر محقق گران زليهي هيواد مل
 مپ په رياست ٽوٺ ڪنڀي د قاضي عمران خان په خطي مجموعه ڪنڀي ليدلي
 ڪتي اولاد تراوسه په دڙي سيمه معلومه شوي نه ده دغه شرح دراقم ش
 په قلبي شڪل ڪنڀي په ڪنا څا نه ڪنڀي موجود ده دا شرح مقفل مقدمه لري
 دڙي مقدمي په رڻيا ڪنڀي مونڙ دا و ٻيٽل شوي ڇي عثمان دڙي شرح شرح
 دے او عثمان د انوندا دروڙه بابا په اولاد ڪنڀي دے اود گران هيواد مل مپ
 دور ڪري شوي شجره عثمان بن عبد الحليم بن عبد الله بن انوندا دروڙه
 مطابق صهي ده نه ڇي د قاضي محمد عمران ٽوٺي د خاندان سره تعلق لري
 په دڙي مقدمه ڪنڀي عثمان دڙي شرح نوم "واصله الحق" اڀنودے دے دغه
 شان د ڪوئيداد الفنامه د عبد الله قصوري "کلمات الوفيات" د حاجي
 بهادر ڪوھاڻي "مفتاح الدقائق" اود عثمان "واصله الحق" په نومونو
 شرح معلوم شوي دا وو دڙي شرح متعلق زما تحقيق ڇي مي د خپلو قدر

لوستونکوپه مخکې وړاندې کړو چې د محققینو د پاره د تحقیق موجب او گړی -

کتابونه

- ۱- عثمان واصله الحق شرح الف نامه کریمداد قلمی نسخه د میان وکیل شاه فقیر خیل په کتابخانه کې -
- ۲- هېواد من زلمی دهند د کتابخانو د پښتو خطي نسخې د افغانستان د علومو اکېډمي کابل ۱۳۷۴ هـ ش -
- ۳- هېواد من زلمی په هند کې د پښتو ژبې او ادبیاتو د ایجاد او ودې پړاوونه لاهور ۱۳۷۳ هـ ش
- ۴- رضا محمد افضل د پښتو غزل پښتو اکېډمي پېښور ۱۹۷۸
- ۵- اخوند دروېزه مخزن پښتو اکېډمي پېښور ۱۹۷۹
- ۶- اثر افغانی عبدالمحلیم روحانی رابطه و روحانی ترون دارالاشاعت
باچور ملکنی اچنسی -

د سعيد خټک يوشعر

د خټکو د کور فخر پښتو ادب ته خدا وړ کولو کښې د پوره لويه برخه ده او په دغه کور کې کښې د پروفيسور شاعران - ليکوال - اديبان - عالمان زېږېدلي په هغې کښې د ټولونو سترو او عظيم مقام خوشحال بابا موندلې او ورپسې اشرف خان هجري - عبدالقادر خان ، سکندر خان خټک - صدر خان خټک - گوهر خان خټک وغېره او دغه شان د خوشحال روښه روږونه مکه فقير جميل بگ - د هغوي زامن محمد صديق ، محمد ابراهيم وغېره او دې پسې نور نسا نسي په دغه نژدې زمانه کې بلکله په دغه زمانه کې هم په دغه خاندان کې سعيد خټک هم په شاعري کې طبع آزمای کړې ده او يو د پرېنه صاحب ديوان شاعر تېر شوے - چې ديوان يې گوان او محترم محقق نسا غلي همپس خليل صېب چاپ کړے ، دې لويه کارنامه ده - د سعيد خټک متعلق ځنې محقيقينو خپله رايې قائمه کړې چې دے د افضل خان خټک زوی دے - او ځنې محقيقينو يې په دلايلو سره رد کړې - دا ځانله يو تفصيلي بحث غواړي که لوسته دے ته منظور شو په دې به بحث کوؤ - د سعيد بابا حالات په تيارو کې پراته دي تر اوسه پورې چاته هم دده د ژوند متعلق واضحه معلومات

نيشته خوهر چا د قياس په تله تسلې او چي چاهم خه بيكلي بس هغه
 سند گنلې شوې . حالانكه تحقيق پرې پكار دې چي ددغه لوسته شاعر
 متعلق معلومات را برسېره شي كه نور هم خه معلومات نه وي نو
 پكارده چي دده د شعرونو په رڼا كښي خپرونه ر تحقيق او شي چي
 ټوك دے . گني دغه شان به ې ټوك د افضل خان خټک زوي ياده
 او ټوك ې د چا بيل چا خكه چي اكثر زموږ د خپوند والو ته د چا نوم
 روکي شاعر د ژوند حالات معلوم نه شي نو افضل خان خټک
 خو چرته تله نه دے زربه ې د هغه زوي کوي وې پرې سرخو بکوي
 چي لا ديوان به ې گوري د بيل بيل شعر جاړه به ې اخلي د تحقيق په تله
 به ې تلي نو داسې بنه نه ده چي چا پرې شاعر يالوسته خاندان پورې
 او ترې لکه چي کاظم خان شهيدا پادري هيوږ ويلي چي د افضل خان خټک
 زوي دې نوبس د هغه زوي شو . علي خان چي تراوسه پورې په لويه
 شخړه کښي زموږ عالمانو گډ کوي او آخر ې د افضل خان زوسته ترې پور
 کوي . سعيد خټک سره هم دغه لويه او شوه د افضل خان زوي ې
 کړو . ددې قولو په ديوانونو کښي چرته بل داسې لوسته شته چي
 ثابته شي چي دوي ټوک دي خو بس د چا پر چل حالاتو مطابق ې په
 قياس سره ثابت کوي .

د سعيد بابا په ديوان کښي يو شعر دے چي هغه په دارنگه دے .

خان که اطلس د اشعارو و دلي دي

د ديو دريو روڼو ټوکي هم بيکلي دي

لر په ديوان د سعيد نظر کره

په ريسمان د شپي گنډي دي

دا شعرونه د ديوان سعيد مرتبه هېښ خلیل ادره اشاعت سرحد ستمبر ۱۹۴۷ په صفحه ۳۵۲ د ربا عيا توبه حصه کېني ليکلي شوي دي په دې مختلفو پوهانو څېړندو او نوځپله خپله راځي د ځپند تحقيق په رڼا کېني پېش کړي لکه د شال په توگه به د دې ديوان په صفحه "د" باندې د سعيد خټک د سرخط لاندې د سرزې يو اقتباس پېش کړو په دې اقتباس کېني هېښ خلیل مېب ليکي -

دغه رنگ يورباغي کېني د خو شمال خان خټک د شاعري

په حقله د ځپلو خيالونو اظهار په دې شان کوي -

او د دې ته پس ې دغه بره ليکلي شعرونه رقم کړي د دې

شعرونو په لمن ليک (هاشيه) محترم هېښ خلیل مېب ليکي -

غالباً د دې دريو روڼو نه مراد اشرف خان هجري ،

عبدالقادر خان خټک او سکندر خان خټک وي اگرچې د

نور شمال بابا په زامنو کېني صدر خان - گوهر خان هم

شاعران وو خو پښتو ادب کېني کوم مقام چې وړاندې

دريو روڼو ته حاصل د هغه پر اوچت د -

دغه شان د افغانستان يو بيل ستر دروند گوان او محترم محقق -

شاعر - عالم هديق الله رښتين مېب اوس اوس د اپريل ميس ۱۹۹۶

کڼه ۵-۳ مياشتنۍ مجله پښتو* چې د پښتو اکېمي پېښور نيورسي

نه نورې پي په صفحه ۸۷ "علي خان قامولي" سرخط لاندې د
خپل تحقيق څو پر داسې بيان له وي

اوس چي د سعد الله رسعيد خان ديوان چاپ شونو د
دې شعر نه پوره معلومېږي چي علي خان د سعيد خان
روردې په قام خټک او د افضل خان زوښ دے. سعيد خان
په يو رباعي کښې وايي -

ه خان که اطلس د اشعارو اودلي دي

دې درېو روڼو توکي هم ښکلي دي

د خان له مطلب دوشحال خان دے او دې وروڼه سعيد

خان - علي خان او کاظم خان دے چي درې واره د شعر

ديوانونه لري -

د انو وو ددغه شعر باره کښې د صدیق الله ريښتين ښځې نه
دې شعر باره کښې دغه دوو محققينو خپله راځي ورکړي او کېدے
شي چي نور هم پرې چاڅه ليکل، تحقيق کړے وي او زما د
نظر وړاندې نه وي خو تر کومه چي په دې شعر باندې تحقيق
شوے نو که دغې ته په غور وکتے شي نو ددغه دواړو پوهانو
د تحقيق له رويه ددغه شعر متعلق مختلف راځي قائمه کړے
شوي لکه همېش خلیل صېب د دوشحال بابا زامن اشرف خان
هجري - عبدالقادر خان خټک، سکندر خان خټک ياد کړي او ريښتين
صېب د دوشحال بابا نمسي د افضل خان زامن علي خان - سعيد
خان - کاظم خان ياد کړي دلته کښې دواړه پوهان د يو بل رد

کوي - نو خبر دا نو تحقیق دے په تحقیق کښې خوچې دریا ب ته
غوپه وهې نو مغرې نو به ترې دا او باسې ددې شعر متعلق
زه هم دخپل علم او پوهې په رڼا کښې مختصرشان څېړنه روانه
کول غواړم کېدے شي چې داسې نه وي تجرأت مې په دې وجه
او کروچې زمانه ځنګښې وېرو عظیمو پوهانو محققینو ددې شعر
متعلق خپله خپله راځې ورکوي نوکه زه خپله راځې پېش کړم نو
کېدے شي چې ددې نه ژوره بڼه او دقیقه څېړنه اوشي او څه
حقیقت میدان ته راشي زه چې کوم مړاځې یا څېړنه وړاندې کوم
هغه دارنگه ده اکثر شاعرانو په خپلو شعرونو کښې دخپل ځاندا
ژوند یاد هغوي د زمانې نورو حالاتو متعلق اشارې کړې وي -
چا واضح اشاره کړې او چا په ابجدو چا د معنی په شکل کښې
اشاره کړې وي او چا که چرته هم څه شعر لیکلې وي نو اکثره
داسې هم کړي وي چې دخپلې مدعا بیانولو ته ځنګښې روستو
یعنې د سیاق و سباق په توګه ځې پېش کړي وي لکه د شال په طور
نو شحال بابا دخپل زامنو دخپل پلارنیکه روڼو متعلق پوره پوره
تفصیلي قصائد لیکلي لکه نو شحال بابا وايي -

چې د پلار د مرګ مې تېرشو پوره قرن
د صغری په میاشت او مېره د مامور
یوزر اتیا کڼونه د هجرت وو
چې د مور په خوا مې او مې مشر کور

که په دې شعر غود او شي نو پوره پته لگي چې نو شمال بابا د
چا ذکر کړې لکه د سرمصرعه چې کومه ده - چې د پلارد مرگ مې
تېرشو پوره قرن * ورپسې ترې مصرعه کېږي د خپلې مور د
مړون نېټه لیکي او دغه شان نور مثالونه هم دېرشته زما د
دې مثال ورکولو مقصد دادې چې هرکله هم چاڅه داسې شعر
لیکي چې دهغې نه دیو واقعي یا څه تاریخي خبره سرکندېږي
نور هغې نه مخکې روستو هم هغه شاعر یا لیکونکي ترې شعر
لیکي ځکه چې د مخکې روستنې تابع وي اوس به ددې خبرې
په تتبع کې ددې شعرو ضاحت کوو او راځي به لیکو ددې شعر
له لکه څنگه چې وړاندې اووېښلې شو.

گران هېښ خلیل صېب د دویمې مصرعې نه اشرف خان هجري ،
عبد القادر خان سکندر خان اخیستې او دغه شان محترم رښتین
صېب علي خان - سعید خان کاظم خان مراد اخیستې - حالانکه که
په دې شعر موزن د تحقیق په نظر غور او کړو نو دا وړ ضحاحه
ده چې د سعید بابا په دیوان کې د رباعی دغه دوه شعرونه
ځان له درج دي نه ترې مخکې څه واقعه یا خبره شته او
نه روستو چې ددې مصرعې سره سمون او خوري خو بس ځانله
بېله لیکلي شوي رباعی ددې په دې شعر

ه خان که اطلس د اشعارو او دې دي
د دیو دریو روڼو توکي هم ښکلي دي

ڪه غور اوکري ٿي نو ددي شعر رومني مصرعه باندې مو
 ٿول متفق يوچي د"خان" نه مراد نوححال خان خٽڪ دے او شاعر
 دهغوي دا شعارو صفت کوي او اکثر ددغه خاندان شاعرانو
 نوححال بابا په "خان" ڪلمه سره ياد کړے - او دا لفظ ئي د نوححال
 بابا د پاره په خصوصي توگه طبعي ادبي لجه کښي استعمال کړے نو
 هر ڪله چي ددي خان نه مراد نوححال بابا دے او موټن ٿول ئي منو
 نو ورپي مصرعه "ديو درپو روني توکي هم ښکلي دي"
 ته مراد خٽکه علي خان - سعيد خان کاظم خان - عبدالقادر خان ،
 اشرف خان هجري سکندر خان شو وټي چي د خٽکي مصرعي ته
 نوححال بابا مراد دے او چي هر ڪله دغه شان خبره کښي چي د"خان"
 يعني نوححال بابا شعار ښکلي دي نو ورپي "ديو درپو روني" نه
 دغه مختلف الخيال نومونه خٽه توک لري .
 زما په خيال نو دا داسي ڪپد ے شي چي د سعيد خٽک "ديو درپو
 روني" روني نه مراد د نوححال بابا روني ته مراد وي لکه چي
 نوححال بابا وايي -

يو هي سکه روڊ دے چي ئي لار د حق نيولي

دو روني ته ئي نور دي يو په نم دوهم بي نم

کليات نوححال

نوچي هر ڪله د نوححال بابا ددي روني ته شتر چي دهغوي نومو

دا رنو دي - دسکه روڊ ته ئي مراد فقير جيل بگ دے ددي دورو

مور خلوزی وه دوه روښه ئې مېرته (ناسکه) دې چې يو چکے
شمشېرخان چې مورې اسيره وه بل رورې ميربازخان چې مورې
مهمندزې وه دنوشار د ملک ميرباز نور وه - چونسکه سعيد باب -
ددغه زمانې دے په دغه خاندان کېنې تعلق لري ددغه خاندان
د علم و فن نه پورې پورې اشنا او واقف دے نو هغه حکه يکي
چې دخان اشعار بنکلي دي خو "دديو" يعني دخان د ديو
رونو اشعار هم بنکلي دي حکه چې مخکې دخان ذکر دے او ورپې
واي "دديو" نو په دې "دديو" سوچ پکار دے ولې چې دسباق و
سباق نه پته لگي چې مخکې ذکر شوي سري روښه يادوي که
چرې اشرف خان هجري عبدالقادر خان خټک - سکندر خان خټک
ئې مواد دے نو بيا به ئې دخان نه پس دويمه مصرعه کېنې په
واضحه داسې ليکي وو -

"دديو درېو زامنو توکي هم بنکلي دي"

نو شاعر ته معلومه ده چې دنوشال بابا دغه درې واړه روښه
هم نه شاعران وو او شعرونه ئې ليکلي وو چې په دغه روښو
کېنې ئې خود فقير جميل بېگ د شعرو شاعري علم و ادب سره د
تعلق متعلق واضحه اثار موجود دي - چې دنظمو شعرونو سره
سره ئې د فارسي گرانقدر نسخې په بشپړ و حالاتونو کېنې پښتو
اکېډمي کېنې د دل تذکرة الاولياء - نور محمدية په نومونو قلعي
پوتې دي باقي شوه دوه نوم، روښه شمشېرخان او ميربازخان نو
کېدے شي چې چرته د دوي ادبي اثار وو يا دي خولا تر اوسه

په لاس نه دي راغلي او سعيد بابا ته هغه زمانه ڪنڀي معلوم وو
نوڪله ڀي "خان" د دري روڻو بيان ڪرڻ دے - او دغه شان
د پرڇپڻ نڊوال اوس هم دا وائي ڀي دعو شحال بابا نور هم د پر
کتابونه وو نو پته نيشته ڀي ڇه شول ڪڍڻ شي ڀي چا سره
ڪورو نو ڪنڀي پرا ته دي او بنا ڀي نه - زما دڀي تحقيق خلاصه
دارنگه ده ڀي د سعيد بابا دڀي شعر نه د خان دري روڻه فقير
جميد بگ - شمشير خان او مير باز خان مراد دي نه ڀي د خان زمان
اشرف خان - عبد القادر خان - سڪندر خان يا د خان نسي علي خان.
سعيد خان ، کاظم خان - او عجيبه خبره نو داده ڀي هر ڪله سعيد
خپله شعريڪي نوبيا وڻي په دغه در پورو نو ڪنڀي خان حساب
وي دري روڻه نو پکار دي ڀي نور وے - سعيد بابا په ڪنڀي نه
دے شمار وڻي ڀي شعر خود هغه دے - دا وو زما دڀي شعر متعلق
ڇپر نه خود ته ره بيا يو ڄڻ دا خبره تڪرار ووم ڀي زما دا ڇپر نه
يا راڻي ختمه نه ده او نه صي ڪڍڻ شي خود خپلي پو ڀي په رڻا ڪنڀي
ترې زما دغه مراد وو - ڪڍڻ شي ڀي نور قدر مند پوهان محققين
ترې نه بنه او صي ڇپور را و با سي -

کتابونه

- ۱- دیوان سعید مرتبه همیش خلیل اداره اشاعت سرحد
پېښور، جون ۱۹۶۳ ر
- ۲- تاریخ مرمع و افضل خان نیک د خدائے بخنلی دوست محمد
په نوټونو سره دیونیورسټی بک ایجنسی پېښور له اړخه چاپ
- ۳- دیوان خوشحال خان دوست محمد کامل مېب
- ۴- دینتو میاشتنی مجله گڼه ۲ - ۵ ټیټه اپریل می ۱۹۹۶ ر
دینتو اکډمی پېښور یونیورسټی له اړخه چاپ -

صديقُ شوڪ دے

پنجونو پښتنو شاعرانو کښي د صديق په نامه گڼ شاعران
تښ شوي دي او په گڼو تذکرو کښي ئي ذکر داغله دے لکه
د مثال په توگه پښتانه شعراء درېم ټوک کابل چاپ کښي ستر
محقق ارواښاد عبدالحی جيبی په صفحه ۷۷۷ کي -

محمد صديق یونخوږ ټرېي مټي شاعر وو چي د ۱۳۶۲ هـ ق
کال لخوا وشا کښي مرثوے دے او وائي چي د ښوي
په گريگ کښي ښخ دے -

دده یو غزل ښاغلي جيبی صاحب موندلے دے مطلع ئي دارنگه ده
داشکر دے چي يار داغ داغ
زلال دو سال مي دوبار داغ داغ

بل صديق چي زور منظوم طبي بياض ئي د پېښور، يونيورسټي پښتو
اگېو کښي په سلسله وار په غـ ۲۲۶ موجود دے ټول ۹۶ مخونه
لري په هر مخ ئي ۱۰ شعرونه ليک دي د مياشتني باسين پېښو
اکتوبر ۱۹۹۰ په حواله ستر شاعر اديب ښاغلي رومان ساغرخنده
هم د دې طبي بياض منظومه خطي نسخه شته د دواړو نسخو په
ابتدا کښي دغه شعر ليک دے -

د حاجي عبدالله زوييه

۱۷ صديقه تحقيق بوييه

اول رنج او دارو زده كره

دغه پس ې ووايه كره

د صديق د ۱۳۰۰ هـ او او شا تېر شوه د د پېښور، خوروشا
اوسېدو - بل يو صديق چې اروا بنا د عبدالحی جیبی پښانه
شعراء اول ټوك كښي په صفحه ۲۸۳ ذكر كړې دے -

د صديق وژوند حالات او ديوان مونږ ته نه دے رارسېد

وې چې كوم لږ نمونې اشعار ې مونږ اوليدل ددې نه

معلومېږي چې دے يو جوشي اورند شاعر دے دده

كلام كښي د عشق او عرفان جلق برېښي او د تصوف

بڼې بڼې شكې په روان شعر كښي بيانته وي -

ددې صديق غزلي د پادري هيوز په كليد انفاقي كښي يك دي په

پټ سټوډي پښتو اكاډمي پېښور يونيورسټي كال ۱۹۸۲ كښي

راغلي دي ديوان صديق ې ۵۰ ۵۰ س ې مونږ دے شوه او

په كابل كښي د افغانستان د علومو اكاډمي د ژبو او ادبياتو ۱۰ نټې

ټيټې له اړخه د ارواښاد خېر نوال دوست محمد شنواري په سرزه

تخته په كال ۱۳۵۸ هـ ش او ۱۹۷۹ كښي چاپ شوه خو تر اوسه دا

معلومه نه شوه چې صديق ټوك دے كوم هماغه دے د چاڅه

دے د كومي كورني سره تعلق لري لکه دوست محمد شنواري د

ديوان صديق په سرزه كښي يكي -

صدیق هم زمونږ د هغو پنځو ايسو شاعرانو څخه
د ډېرې سوانح او پوره واقعات ېې مونږ ته
نه دي معلوم -

د وخت د تېرېدو سره سره د ډېرو نوم وړو شاعرانو حالات
د تحقيق په رڼا کې معلوم شوي او معلومېږي يې که څنگې
وېشلې شوي ډېرې ارواښاد جيبې ېې ديوان نه وو موندلې خو
اوس دغه د ډيوان صدیق چاپ شو - د صدیق د ژوند حالات
تر اوسه په پرده کې پراته دي خو زه غواړم ډېرې د صدیق
د ژوند حالات دهغه ځای ځای ځای کورنۍ تعلق د خپل تحقيق
په رڼا کې ېې ځای کړم خو دا هم ليکم ډېرې زما دا تحقيق ختمې او
آخري نه د ډېرې شي ډېرې نوم، درانه محققين يکوال ډېرې د خپل
تحقيق په رڼا کې راځي ښکاره کړي او اصل مرام ته اوږسي د ډېرې
ډېرې پنځوانې شاعران تېر شوي ډېرې مالمانو محققينو ډېرې
بڅولنه کړي او ډېرې بنوښتونه رسېدلې او څوک د دغه
بڅولو باوجود هم لا متنازعه دي پښتو ادب کې د خوشحال
بابا کورنۍ ته ډېر لوی مقام حاصل د ډېرې خوشحال بابا د ډېرې
کله د هغوي گڼ زمانې ډېرې پښتو ادب ته ېې په نثري او منظوم
توگه لويه برخه وربخېلې دغه شان د خوشحال بابا دورې جيل
بېگ جمال خان او په روحاني دنيا کې په خواجه جمال الدين
او فقير بابا شهرت لري هم په فارسي ادب کې او هم په پښتو
ادب کې نثر او شعر دواړه وېشلې او ليکلې نو هر کله ډېرې دغه

ټوله کورنۍ ددې فن نه وا کټه ده نو د فقير بابا زامن به هم
لکه دخپل ټوټه د زمانو د شعرو شاعرۍ او پښتو ادب فارسي ادب
نه آشناوې - او دغه شان به ېې خپل خانداني روايات مرگون
ته نه وې ورکړې او هم دغه شان تر اوسه دغه کورنۍ په
پښتو ادب کې ستر مقام او خپل نوم ژوندۍ او لوړ ساتلې ده
په سنکه دنو شمال بابا نوم د سياست او مرستې سره سره
په ادب باندې هم خور وردۍ او دهغه ورور جمال خان رحيم بېگ
روحاني دنيا خپله کړې ده نو په دې وجه په پښتو ادب کې
ېې نوم تياره کېږي پروت دۍ د راقم د خپلې په دنيا کې
صديق چي ديوان لري او چاپ دۍ د جميل بېگ د جمال خان زوي
دۍ او دا خبره زه د خانه نه کوم بلکه دکلو او مقبولو شهادتو
په دنيا کې دلته لیکم او هغه شهادتونه دا رنگه دي - د
فقير جميل بېگ د جمال خان د زمانو متعلق تاريخ مرصع د افضل خان
ختک کې يک دي چي د شعري ديارلس زامن وو خور ېې بيبياني
وې راقم هم د جمال خان په نوم کې شمار دۍ او د فقير بابا
په مناسبت سره ېې اولاد ته فقير خپل ميانگان وايي چي پښتونخوا
په گوټ گوټ کې يراته دي د راقم سره دخپل خاندان مستنده
او مفصله شجره نسب په قلبي او چاپي شکل کې پروت دۍ چي د
انجمن اتحاد جمال خپل رفيع خپل پشمې اکوړه خټک له اړخه
د ميان فردوس شاه فقير خپل په زيار او ډېر کواو سره چاپ
شوۍ د دغه شجره نسب فقير خپل له مخه د فقير بابا د مشرۍ

ټوله کورنۍ ددې فن نه وا کټه ده نو د فقير بابا زامن به هم
لکه دخپل ټوټه د زمانو د شعرو شاعرۍ او پښتو ادب فارسي ادب
نه آشناوې - او دغه شان به ېې خپل خانداني روايات مرگون
ته نه وې ورکړې او هم دغه شان تر اوسه دغه کورنۍ په
پښتو ادب کې ستر مقام او خپل نوم ژوند ې او لوړ ساتلې د
په سنکه دنو شمال بابا نوم د سياست او مرستې سره سره
په ادب باندې هم خور ورد ې او د هغه ورور جمال خان رحيم بېگ
روحاني دنيا خپله کړې ده نو په دې وجه په پښتو ادب کې
ې نوم تياره کې پروت د ې د راقم د خپلې په دنيا کې
صديق چي ديوان لري او چاپ د ې د جميل بېگ د جمال خان زوي
د ې او دا خبره زه د خانه نه کوم بلکه دکلو او مقبولو شهادتو
په دنيا کې دلته لیکم او هغه شهادتونه دا رنگه دي - د
فقير جميل بېگ د جمال خان د زمانو متعلق تاريخ مرصع د افضل خان
ختک کې بیک دي چي د شعري ديالو زامن وو خور ې بيبياني
وې راقم هم د جمال خان په نوم کې شمار د ې او د فقير بابا
په مناسبت سره ې اولاد ته فقير خپل ميان کان وايي چي پښتونخوا
په گوټ گوټ کې يراته دي د راقم سره دخپل خاندان مستنده
او مفصله شجره نسب په قلبي او چاپي شکل کې پروت د ې د
انجمن اتحاد جمال خپل رفيع خپل پشمې اکوره خټک له اړخه
د ميان فردوس شاه فقير خپل په زيار او ډېر کواو سره چاپ
شوه د دغه شجره نسب فقير خپل له مخه د فقير بابا د مشرۍ

پنجي "رابعه بي بي" پنجه زامن وو چي نومونه ئي دارنگه وو
محمد صدیق - محمد اسحاق - محمد ابراهيم - محمد عتاق - محمد صالح
محمد صدیق په ټولو روڼو کښي مشر وو د فقير بابا د وفات نه
پس د پلار سجاده نشين وو مزار ئي دخپل پلار د قبر د چارو وار
نه په مغرب کښي ځان له چار ديوار کښي دے په خپل ځاندا
کښي د فقير محمد صدیق په نامه شهرت لري د پربڼه عالم شاعر
صوفي ولي الله تېر شو دے راقم هم د محمد صدیق په اولاد
کښي شمارېږي -

د جمال خان بابا د اولاد په باره کښي ستر ماهر السائب
اروا بناد عبد الحليم اثر افغاني په خپل يو مقاله اخلاقامه په
خوشحال ديويو جلد ۳ شماره ۱ پښتو اکېډمي پېښور پوښتني
کال ۱۹۸۴ صفحه ۲۵ باندې يکي -

افضل خان داڅو نه کوي چي محمد اسحاق محمد ابرا
د محمد صدیق کثران روڼه هم دده د پلار محمد اشرف
خان نه هم مشران وو هم د پربڼه شاعران وو -

د صدیق د ديوان باره کښي د افغانستان ستر څېړنوال گران هېواد
مل زلمی په خپل يو تاليف دهند د کتابخانو پښتو خطي نسخي
چي د افغانستان د علومو اکېډمي له اړخه په ۱۳۶۳ هـ ش او
۱۹۸۴ د کښي چاپ شو په صفحه ۸۱ باندې يکي -

ديوان صدیق :- ويونکي ؛ صدیق - د تدوين کال نامعلوم
د ليک کال او کاتب نامعلوم - خط نستعليق -

۵ -

یک دود: خټکي - کاغذ نرے کشمیرے -

ددې کتاب په گڼو غزلو کېنې د خټکو ژبه لجه استعمال شوې ده
ددې پورته یک نه معلومه شوه چې د صدیق د دیوان یکه دود
خټکي دے او په دې لحاظ هغه خټک و و که چېرې بل قوم سره
چې تعلق لرلو نو خامخا به چې د هغه قوم ژبه استعمالوله.
دا نو و و د یکهوال په نظر کېنې د صدیق خټکوالې ثبوت - اوس راځو
د دیوان د غزلو په تناظر کېنې د صدیق د زمانې د قوم د ځای
ځای کېنې او سټک پېژندنې طرف ته چوستکه د صدیق د زیږونځای
نېټه پوره نه ده معلومه نو د دیوان په یو غزل کېنې چې
نومره ۱۳۶ لري او په صفحه ۱۰۷ باندې یک دے په هغې
کېنې د خپلې زمانې او سیاسي نظریې او پېژندونې په باب
څه معلومات راځوي په دغه غزل کېنې د پېژندو او مغولو تر
پنځه (۱۰۸۳ هـ ق) کال د محرم د میاشتې دویمه (۱۶۸۲) کال
د اپریل ۳۰ نېټه د خپېر مشهور جگره یاده وي چې د مغولي
لشکر مشر د کابل صوبېدار محمد امین و و په دغه جگره کېنې د
د بېنمن فوځ ماتي او خوره چې د دوشحال بابا په قول څلوېښت
زره فوځ په کېنې هلاک شو په دغه وخت کېنې صدیق ځان
هک بولي ددغې جگرې او هکوالې متعلق وایي -

حق د پېژندو دے که اوس بیا د ننگ د پاره

سور په شهزاده کا دغه تورخوځي نېټې

وراڻدي زه هڪ ووم چي پري ڊوب محمد امين شو
 جبه بنه شهيدان وو ڊپر مغولي شو پري ڊپر
 په دي شعر ڪنبي دشمنزاده نه مراد اورنگ زيب دے - دي سنه
 معلومه شوه چي صديق په دغه وخت ڪنبي هڪ وو ديوان
 صديق سرزه ڪنبي ستر تحقيق اروا بناد دوست محمد شنواري د
 صديق د هڪواڻي متعلق په صفحه (ز) يڪي -
 دهڪ د ڪلچر مڃه معلوم ٿي پي دے به (۱۶-۸) ڪن وو
 په دغه حساب به د (۱۰۷۰ ه ق) د ڪلوني په حدود و ڪنبي زير بندے
 وي. ددغه جگه ڪي ڪال (۱۰۸۳ ه ق) وو په دغه وخت ڪنبي
 صديق خان هڪ بولي اروا بناد دوست محمد شنواري په دي حساب
 د صديق د زير بند ٿي ٻيٽه ۱۰۷۰ ه ق بنا ٿي او هم دغه زمانه د
 فقير جميل بيگ زمانه وه د فقير بابا د زير بند و ٻيٽه هم سڃي معلومه
 نه ده ٽوڪ ٿي دنوشحال بابا مش ڪنبي او ٽوڪ ڪتر دنوشحال بابا
 د زير بند و ٻيٽه ۱۰۲۲ ه ده نوڪه جميل خان چوي مش وي نو
 د زير بند و ٻيٽه به ٿي ۱۰۲۰ ه يا ۱۰۲۱ ه وي اوڪه چري مون
 ٿي ڪتر واخلو نو د زير بند و ٻيٽه ٿي ۱۰۲۲ ه ده دوقات ڪال
 ٿي ۱۱۱۶ ه معلوم دے او د ڪال ٿي د ايجد و په حساب هم د
 شعرونو په رڻا ڪنبي يڪله شوه - نوڪه چري ۱۰۲۳ ه ٿي زير بند
 وي نو د قياس په روسه ڪدے شي چي واده ٿي دشلو يادوشتو
 ڪالو په عمر ڪنبي ڪه وي نومس ڪله چي فقير جميل بيگ واده د
 شلو ڪالو په عمر ڪنبي ڪه وي نو ۱۰۲۴ ه سره چي شل ڪاله جمع ڪري

نو ۱۰۴۳ هـ زمانه ترې را اوځي نو معلومېږي چې په ۱۰۴۳ هـ کې
 ې واده کړې وي او چې محمد صدیق ې ددغه روښني واده نه
 پېدا کېږي نو د پورته شعرونو په رڼا کې صدیق ۱۰۷۰ هـ
 کې هلک دے نو په دې حساب سره ۱۰۷۰ هـ ته چې ۱۰۴۳ هـ
 ترې کړې نو د پلار عمر ې په دغه وخت کې ۲۷ ر شپږ
 غلوښت کاله جوړېږي او د صدیق عمر په ۱۰۷۰ هـ کې (۲۳)
 کاله دے او هم دغه وخت د هکواله وخت وي ددې نه هم
 ثبوت ته رسي چې دا صدیق د فقير جميل بېگ زوی دے -

دا نو ې وو د زېږېدني او زمانې حال او س گورو چې صدیق
 په دغه غزل کې دخپل هائے هائبگي باره کې څه ېکي -
 در بغه که وطن په تورو غرونو د صدیق دے
 مه وای په نوښهر مکې مے وای اشقر
 او بل یو شعر کې ددې غزل ېکي -

که د زېه رضا دې ده چې بجنون گورم
 تر بجنون صدیق بترشته په نو شهر
 او دخپلې علاقې باره کې دخپل یو غزل نومره ۲۰۵ صفحه ۲۴۵
 باندې ېکي -

چې د زېه په زازې نه پوهېږي څه کړم
 په خصلت کې مهندي کړې خدای د نوري
 د اثارو سرې داني پېژندے نه شي
 خدای و تاته کړې انا کوکني زيرې

دا ٺٺور واره شعرونه بحث غواري او پي بحث پرې اوشي
نوهله به ترې نيجه را وځي په رومني شعر کښې صديق نوبنار
او اشغور ياد کړي او بل شعر کښې ئې صرف نوبنار ياد کړي. نو
ددې نه معلومه شوه چې دا هم دغه صديق دے کوم چې د
جميل خان زوې دے او نو شمال بابا واره دے ځکه چې ددوي
کله اکورے او چشپي او خواو شاعران قې وې او حکومت ئې تر
لوې پورې وو دا علاقې په نوبنار کښې شاملې وې او په
دې وجه صديق دخپل کلي چشپي او تنگار وچې دغه هم د
دوي جاېداد او کله وو ذکر په دې وجه نه کوي چې دا واره
کلي دي نوهله کله چې دا واره کلي په دغه لويه علاقه نوبنار
کښې شمار دي نو په دې وجه ئې د نوبنار ذکر کړي دے کېدے
شي چې دا اشغور ذکر په وجه ځنې يکوال او لوستونکي ديوبل
صديق چې د چارسدې هشنغر ملک وو په تاريخ مرصع د
افضل خان خټک کښې ذکر راغلي او هغه ذکر د تاريخ مرصع په صفحه

۳۹۰ او اقتباس ۳۲۴ کښې داسې ليک دے

پي نامرغان کابل ته اورسېدو گماشته ئې

د فوځ په معرفت د صديق چې د چارسدې

ملک وو د بارک شاه زوې په تحصيل روان کړه.

ددې نه معلومېږي چې دا صديق بل صديق دے د چارسدې

ملک دے په چارسدې اشغور کښې سکونت کوي ځکه چې نامرغان

گماشته دده په معرفت چارسدې ته راستلو دے په نوبنار

کٻي نه اوسين بي د شاعري ذڪر ٿي هم نيشته شاعرنه دے صديق
 که ذکر د اشغور کوي نوضوري نه ده پي صاحب ديوان صديق د
 ددغه شعر په وجه د اشغور وي دا معلومه شوه پي دا صديق
 د فقير جميل بگ زوي دے د افضل خان خټک د ناکرود او جگرو
 د لاسه پي رغا هر ٿه په تاريخ مرقع کٻي درج دي دتور و غرونو
 ارمانی د اشغور په لور هم را غلے دے ددي صديق اولاد د
 اشغور په شهر پاؤ نو مي کلي کٻي په کن تعداد کٻي د فقير
 ميان گانو په نوم هان له يو چم کٻي هميشه دي صديق په
 دغه وخت کٻي په اشغور کٻي ناست دے او د خيل وطن نونبار
 دتور و غرونو ارمان کوي او ٺکه وايي

ع در پنه که وطن په تور و غرونو د صديق دے

موبزه صرف په دي صديق د اشغور کول نه شن داسي خود
 صديق دتوره زوي سکندر خان خټک په خيل يو شعر کٻي وايي

ره سکندر په جانه کور کٻي فاقه نه يم

هميشه د خيل وطن اميد رجا خورم

دا شعر سکندر خان په دغه وخت وايي پي دے دغه وخت د
 وخت د آفرېديو علاقې جينا کور نو مي کلي کٻي وو پي د هغه
 هائيه به افضل خان په اکوري حسلي کولي نو ايا موبزه ددي
 شعر نه مراد دا اخلو پي سکندر خان د جينا کور وو ٺکه پي په
 شعر کٻي ٿي جينا کور ياد کړے نونا-

هېشه د خپل وطن اميد رجا خورم
دغه څې هم ياد کړي نو دغه شان صديق هم د تورو غرونو ذکر
کړې دے او دې شعر سره به څه کوو -

تر بچنون صديق بتر شته په نوشهر
دلته يو بکار او واضح شوت د صديق د ځان د هغه په دې
شعر کې موجود دے

په چې د زړه په رازې نه پوهېږي څه کوم
په خصلت کې مهسندې کړي خدای د لورې
په دې شعر کې صديق د لورې ذکر کوي او د لورې هم دغه
علاقه ده لکه خوشحال بابا هم په يو شعر کې وايي
په تيراه په سوات په لورې درېه در شوم
بيام کوم لوري ته ته بيا پې ا سمانه
او دغه شان صديق د لورې د علاقې ذکر کېو تشبېه د امارو سرو
د نوسره کوي کومې علاقې ته چې لورې وايي يا چې کوم کلي په لورې کې
آباد دي د هغې متعلق دوست محمد کامل اروا نباد د تاريخ مرصع په نوټونو کې په ۱۹۱۱ کې
څاوري ته نژدې مغرب رويه څخه شمال ته د سړاې
اکوړه جنوب څخه مشرق ته د منهي مشرق ته
دا قول ځايونه د خټکوپه لورې ته تحصيل
نوشهره کېږي دي -

ستر محقيق سرفراز خان عقاب خټک په خپل تاليف تاريخ خټک مطبع

حمیدیتہ پریس پبلسور چاپ کال ۱۹۴۵ء کئبی پہ صفحہ ۱۸۲ دتوپہ
سرخط لاندی تفصیلی بحث کپے دے چي دلته کئبی لڑ غولدی یو
دود کربئی دا خلم -

خوره کادوسرا اہم مقام نلسام پور ہے یہاں اور شیدو
ریں اکورئین بے یں پشمئی میں فیر بین بیگ کی اولاد سئی ہے
پہ دچی علاقہ کئبی پلوسی - د پپرو اوئی ر ککئی اگو گوری پہ کئی
تعداد خنکلی پہ شکل کئبی ولا پئی دی اودد غہ خلتو دآ صدن ذریعہ
دہ - دانوو دصدیق دحائے خائیکی بارہ کئبی بحث اوددی بحث
نہ معلومہ شوہ چي دا صدیق دختکود علاقہ قی وو اوقیر بابا
ہم ددی علاقہ سرہ نسبت لرو -

دلته پہ بل یو شہادت دتو شمال بابا سرہ دیونج نسبت د
ورارہ اوترہ دھفر دیو شعر پہ دنا کئبی یکم ہند شعر دارنگہ
دے - دا شعر دیوان صدیق پہ صفحہ ۱۵۸ پہ ۱۹۸ نمبر غزل
کئبی یک دے -

دا غزل دخان ددی غزل جواب دے
کہ داسا سترکی را و جا رہا سم خان تے

پہ دچی شعر کئبی صدیق دتو شمال بابا دخان توری پہ احتراپی
طیجہ کئبی یاد کپے دے اودا بنکارہ خبرہ دہ چي دتو شمال بابا د
کورقہ تولو شاعرانو دتو شمال بابا دا احترام او عزت پہ تو کہ دخان
پہ ہیجہ سرہ پہ تیلو شعرو نو کئبی یاد کپے دے تکہ عبدالقادر خان

ختک چي دنوشحال بابا زوي دے دخيل پلار ديومشهور شعر په
جواب کښې وايي -

دا غزل په پښتو ژبه چي بيان عبدالقادر کرو
دروغترن يم که بي خان واي بل يو پښتون هسي

اودغه شان اشرف خان هجري په خپله مرثيه کښې وايي -
له حيايه تن د خان خور لے نه شي
په دا نوي که هر ټورمکه بي حيا ده
کامگار ختک هم دنوشحال بابا ذکر د خان په نامه کړے دے لکه وايي
دا غزل چي کامگار او دے په پښتو کښې بي له خانه
نه دا هسي کښې نه دے هېڅ شاعر په خپل ديوان
سعيد ختک هم وايي -

خان که اطلس دا شعارو ودي دي
دديو درې روڼو ټوکي هم ښکلي دي
دغه شان کاظم خان شېدا دنوشحال بابا ذکر خو حايه د خان په
احترامي نامه سده کړے دے لکه وايي -

د افغان له شعرا په شېدا باندې
د ادب په مقتضي د خان شرف دے
شېدا خان * په دي کامير د شاعران
که مرر وده ئې عرض دي تا انشا شي

ددي مثالونوننه ثابته شوه چي صديق هم ددغه كورن
 شاعردے دنوشمال بابا نوم په ، احترام سره سكه دهغه دزامنو
 په خان په شعر كېنې اهلي نورچاكه دكوكړه نونوشمال ئي يادكړه
 خوچپو زامنو اوروپرونو د خان په نامه يادكړه چي په دغه كېنې
 دخپل سكه دورجمال خان زوي صديق ئي هم د خان په نوم ياده وي
 دخپل خاندا ئي رقابت په وجه د مغلو سپكه او نفرت په خپلو
 شعرونو كېنې څرگنده وي او ددغه نفرت په وجه هغه پښتنو
 ته هم پيك گوري كوم چي د مغلو نك خوار دي سكه په خپل يوغزل
 كېنې په صفحه ۱۰۷ باندې ليكي

توره شري بنه ده نيمه ننگ نيمه په سر
 ورك شه د مغلو د بخشش منديل په سر
 واړه لېوني شول پښتانه چي پسي زغلي
 ننگ وته ئي شا كړه له مغولو غواړي زر
 حق پښتنو د كه اوس بيا ونگد پاره
 سور په شهزاده كادغه تورخوني په سر
 رواندي زه هلك ووم چي پرې د و ب محمد مين شو
 بنه بنه شهيدان وو پر مغول شول پرې دېر
 هېڅ نه دي نابوده يوسفري دنگ په كار كېنې
 نوم ئي د زمري دے تر شمال دي ز بستر

خُني که منصب خوري نولا کور په نپيل وطن دي
 پسي شوي د مغولو حمزه کوره گيرېي خبر
 حال د پښتنو د ننگ په کار کښې را ښکاره شو
 واره هېڅ کاره نه چې حيا تا مرد بشر

په دې شعرونو کښې ئې زيات رنگ د خوشحال بابا د خيال ښکاري
 صديق هم هغه پښتو غندنه کوي ده کوموچې د مغولو په سرو
 پښو پسي منډې وهلي او خپل ننگ ئې په هغوي خرڅ کړه وو
 او د دې شعر نه ئې خو هغه خاندان ئې جذبې غېرت ښکارېږي او په
 دې وخت ارمان کوي چې

نه مومند اېمل شته نه خوشحال دريا شته

نه لښکر غلجي - له پښتو خاڼي شرغ

او دغه شان دچېد ننگيال توپيال تره خوشحال بابا وينه د صديق په
 رگونو کښې تېره شوې ده او صديق هم د ميربي خلتو تاسه کوي
 ده په دې ختمه څېر نوال دوست محمد شينواري په خپله سريره
 کښې بيکي -

په کلاسيکي ادب کښې صديق د لورې پورې شاعر د په
 اشعارو کښې ئې ډېر داسې غزلې شته چې په نازک خيالۍ کښې د حميد
 او شېد شاعر او شپول دي د مثال دپاره د ديوان په غزل
 ۱۱۰۶، ۳۰۹ کتله شئ نو صديق باندې د خوشحال ننگ زيات ښه

شي صديق دتوري مہڙتوب شجاعت مہڙن شاعر دے سکھ وائي

مہڙئي پھ مہڙتوب سرھ ياد مہڙئي

د نامردو کلھ شوک وائي سنڌاري

د زمري نامہ پري کيڙدہ زمري ^{ڏي} ڏھ

کوان به ھان کاندي دتورو پھ مہڙان شوخ

مئلہ چي اروا بناد جيتي او اروا بناد دوست محمد شيناري ويلي

دي چي صديق دتصوف او سلوک نہ اشنا دو صوفي شاعر ھم

وو بولتہ کيڙي مونڙ گورو چي صديق واقعي دتصوف او سلوک

د درونو نہ تپن شوي وو دھڙ صوفيانہ شاعري کہ اوکتے شي نو د

شعرونو نہ معلوم پيڙي چي صديق مريدي تصوف ھم کيڙے وو يعني صديق

ديو کامل پيڙ نہ بيعت ھم کيڙے وو او مريدي ئي اختيار کوي وہ

سکہ دا لانديتي شعرونہ مونڙ تہ بنائي -

ھا چا وڻہ خوابہ ترني شکر دي

د صديق وٺيل د پيڙلہ برکتہ

دمريد تعظيم د پيڙ عزت طلب دے

داستاد طلب نہ ئي مردودہ

تساي قباحت دا وي کہ باور کيڙہ

چي مريد د خيلہ پيڙہ شي مردودہ

او د غه شان د ديوان پھ صفحہ ۲۵۰ وائي -

چي ثابت په شريعت شي
 نو سالک د حقيقت شي
 د توحيد د يوه کسري بله
 چي روان په طريقت شي
 بې پرواه به د فتن کړي
 چي د پير په معرفت شي
 د تلقين ذکر حاصل کړه
 چي مشغول په محبت شي

د دې شعرونه معلومېږي چي صدیق د صوفيت او د تصوف
 درجو - منازلو د پيروي او مريدۍ او اډا بونه پوره پوره واقف
 دے او په تصوف کښي د يو استاد حيثيت لري صفا حله چي د
 صدیق پلار فقير جمیل ميان هم يو ستر روحاني مقام لري او د
 جذب و مال په مستي کښي ست د لويې الله په معرفت او د
 حق رڼا موندلو د پاره سرگودانه وو او د شريعت او طريقت
 نه پوره پوره خبر وو په دغه وجه صدیق هم د دغه مکتب
 طالب علم وو او په دغه مکتب کښي نکه د پلار لور مقام لرلو.
 د دې دومره تفصيلي بحث نه پس موږ ته معلومه شوه چي
 صدیق گمنامه نه دے سوانح چي معلوم شو صدیق خټک دے
 د خوشحال بابا د سکه رور جمیل ميان (جمال خان) مشر زوي دے
 د دغه زماني دے د خوشحال بابا د شعرونو رنگ پورې اثر انداز

دے - دعو شحال دوخت د جگړې ستائنه ئې کړې ځپله علاقه او
 کله ئې خوږه او نوبار بشپړ دے - او د خوږې کړنې ئې ستائيلې
 دي و مغلوبه ئې وئيلې دي دعو شحال بابا په شان ئې د
 مېړني توب بهادري شجاعت ستائني کړي - او څنگه چې ئې د تره
 د اېمل خان او دريا خان سره د هغوي د مېړني توب په وجه مينه
 ده نو دغه شان ئې د اېمل خان - دريا خان او ځپل تره
 دعو شحال خان سره ځپله مينه ښکاره کړي - د تصوف د مختلفو
 منازلو او درجونو واقف او د دغه مکتب استاد کامل دے او
 صوفيانه اشعارې هم وئيلې ئې څنگه الله ده که چرې د
 بل خاندان سره ئې تعلق وے نو په ديوان به ئې د بل چا
 رنگ زيات وو خو معلومېږي چې د ځپل تره په وجه ئې
 په شعرونو د هغوي رنگ زيات دے او د پلار په وجه ئې د
 تصوف رنگ ددې ټولو شواهدونه معلوم شوه چې صدیق
 د جمال خان رحيم بيگم فقير بابا زوي دے دعو شحال بابا وراره
 دے او د صاحب ديوان شاعر صدیق دے و بده مرغه د دوي
 د پلار حالات لايه تيار کيږي دي نو په تېره تېره ئې د زوي
 حالات دا وه د صدیق متعلق د راقم را ئې او څېړنه يوې
 الله دي او کوي چې نور تحقيق پرې وشي او نور معلومات
 دا برسېره شي -

کتابونه

- ۱- هېوادمن زلي د هند د کتابخانې پښتو خطي نسخې د افغانستان د علومو اکېډمي ۱۹۸۲ء
- ۲- فقيرخېل فرودس شاه ميان شجره نب فقيرخېل ميان کا انجمن اتحاد فقيرخېل پشایي اکوړه خټک ۱۹۹۱ء
- ۳- رضا محمد افضل پروفېسر پټ ستوري پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي ۱۹۸۴ء
- ۴- نوح شحال ريويو جلد ۳ شماره ۱ پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي ۱۹۸۲ء
- ۵- د صدوق ديوان د شينوارې دوست محمد سرزړه شخړه د افغانستان د علومو اکېډمي ۱۹۷۹ء
- ۶- ديوان د سکندر خان خټک د دوست محمد کامل مقدمې سره ادره اشاعت سرحد قصه نواني پېښور ۱۹۶۳ء
- ۷- عقاب خټک سوفراز خان تاريخ خټک حيدريه پريس پېښور ۱۹۶۵ء
- ۸- ديوان اشرف خان هجري مرتبه هېش خليل شاهين برقي پريس پېښور ۱۹۵۸ء
- ۹- جيبسي عبدالحي پښتانه شعراء اول ټوک يونيورسټي بک رېجنسي ډېر بازار پېښور
- ۱۰- خټک افضل خان تاريخ مرصع دوست محمد کامل نوټونو سره يونيورسټي بک رېجنسي خېبر بازار پېښور

ابراهيم ټوک دے

ابراهيم ټوک دے - دکوم ځانے دے - د چاڅه دے - دکومې زمانې دے - د يو ټوسوالونه دي چې ددې پخواني شاعر په باره کې پېدا کېږي نو زمونږ لیکوالو ډېر په آسانه حل کړي دي - هغه ځکه چې ځان ته دومره سرتوب ول نه دي پکار بس نو چې د څېړنې د کتابونو پاڼې وکول پکار دي - څېړدے که نور د علم ټکي پرې بيا اډانه کوي - خواږې د پاره بيا کتابونه راخلي او هغوي پرې هم پي توکه ليکي د ټولو نه مخکې به زه دلته د ابراهيم باره کې د مختلفو ليکوالو محقيقاتو د کتابونو د اقتباساتو په شکل کې د هغوي د پېژندنې او د هغوي د زمانې - د شاعرۍ او خاندان باره کې دلته او لیکم نو بيا که زه د خپل تحقيق په رڼا کې څه لیکم نو په پوهېدلو کې به لوستونکو ته اساني وي - په دې نوم باندې ډېر شاعران تېر شوي دي - نو دلته چې دکوم ابراهيم ذکر کېږي د هغه غزل په "چمن ې نطير" کې راغلي دے - د پخوانو شاعرانو د غزلو يو خطي مجموعه ده - يو انگرېز محقيق پاړسي هيوز* د دغه خطي نسخې نه په خپل کتاب "کلید افغاني" ددې شاعر هم يو غزل راخستے دے د کلید افغاني په سر کې د افغانستان د

ستر محقيق عبداللہ خد متگار په هر شاعر تعلیقات درج دي هڼو
لیکي -

دچمن بي نظير د شعر د شاعر په باره کڼي يو احتمال
دادے چي نوموړي دي د کالو خان دغه ابراهيم
شاه وي حکه چي دي د کلید افغاني د تدوين
د زمانې د شاعر اولسي شاعر وو او د
فياض کيسه چي په کلید افغاني کڼي راغلي ده
ده تکميل کړې ده د دي نوموړي شاعر په باره
کڼي نور حقه معلومات چاته هم نشته - (۱)

ستر محقيق پوهاند محمد افضل رضا صاحب د ابراهيم باره کڼي د پټ
ستوري کتاب پښتو اکېډمي پېښور چاپ کال ۱۹۸۶ په صفحه
۹۳ باندې ليکي -

داقم المعروف محمد افضل رضا ته پټ ستوري د
تحقيق په لړ کڼي د محمد ابراهيم د لاس ليکي د
انون قاسم فوائد اشريعت نوم کتاب په لاس
ور غلو چي په پښتو اکېډمي کڼي موجود دے
په آخر کڼي ليکلي دي

"محمد ابراهيم متوطن ختيگ مصري بانډ"

پادري هيوز کلید افغاني کابل چاپ صفحه ۱۱۹ د چاپ نېټه
۱۳۵۶ کال د زمري ۱۵ -

اوصا کله چي صفي الله ختيک د بانډي ملا د مصري
بانډي نوښار تحصيل وو نو کيد ۷ شي چي ابراهيم
خه ورځي په مصري بانډه کني هم تېرې کړې وې
او حکه ي صفي الله ختيک په تېر وشوؤ عالمانو
کني ذکر هم اوکړو -

د ابراهيم باره کني د افضل رشامې د وېشانته پس هغوي د ستر
محقق ارواښاد عبدالعليم اثر افغاني صېب يک هم په دې کتاب کني
هم په دغه صفحه ۲۹۳ يکي -

د ښاغلي اثر د يک مطابق ابراهيم د سوات د
مشهور بزرگ پير پونده مېږ په اولاد کني يو
ډېر لوي عالم روحاني بزرگ او د پښتو ژبي
د پخواني طرز اسلوب په يکونکو کني د موزوني
طلقي شاعر او اديب تېر شوه د -

په بل حله کني هم په دغه صفحه ۲۹۳ د پت ستوري کتاب
پښتو اکېډمي پېښور چاپ کال ۱۹۸۶ د اثر صېب يک يکي -
او د ابراهيم د ليکلو طرز د انجون دروېزه د سېک
په سپړوي کني د ۷ هر کله چي صفي الله ختيک
په مياشت د صفر المنظر ۱۲۷۳ کني دده ذکر د
تېر و شوؤ عالمانو په حيث سره کوي د ۷
او د ميان صېب محمد عمر د شمس زوي عېبدالله
میان گل د خپل کتاب هفت پېگړ په ديا چه

کښې دده ددې قيصې نوم ياد کړې دے او حضرت
ميان کال په ۱۲۲۳ هـ کښې وفات شوه دے نو
و شلې شي پچې حاجي ابراهيم بابا د ۱۳۰۰ په زمانه
کښې تېر شوه دے -

اوس راتو د بناعلي محقيق پروفيسر محمد افضل رضا صيب د بل کتاب
د "پښتو غزل" چاپ پښتو اکېډمي پېښور کال ۱۹۷۸، صفحه ۱۲۴
باندې يک ته هغوي ددې نوموړي شاعر باره کښې ليکي -

ابراهيم د سوات اوسېدوونکې وو - د پير پر بنده
صيب په اولاد کښې وو د ۱۲۰۰ هـ په زمانه کښې
تېر شوه دے د زقوم بادشاه اوسېدوونکې
قيصې هم ليکلي دي - قلبي ذخيره ېې په
قبر کښې کښې دفن ده لاندېښه يو غزل ېې
کلید افغاني کښې نقل کړې شوه دے - غزل ېې
د پښتو د قديم غزل ټولې ټوټې لري ټوټې
غزلې ېې راقم الحروف "پټ سوري" کتاب کښې
درج کړي دي -

د افغانستان ستر محقيق او نوميال يکوال ارواښاد عبدالحی جيبی
صيب د ابراهيم په باره کښې دخپل تاليف پښتانه شعراء اوله حصه
چاپ پښتو ادبي مرکز سرانې نورنگ بنون کال ۱۹۸۲، صفحه ۷۵
باندې ليکي -

ابراهيم هم د هغه شاعرانو نه يو دے کوم چې په

گمناوی کڻي مردے - حالات او دیوان ڀي نه
دے پاڻي دده بس دکلید افغاني په ذریعہ یو
غزل تردی وخته ژوندے پاڻي دے او دے
مون دهنی په وجه دیو بنه شاعر په
چڻ پښتو -

~

چي د عشق سودا په سوکرم کله مرد یم
سر پر بسکپه په میدان کڼي د عشق فرد یم
د عشق نوم حکه په ما باندې سهي شه
وچي شونډې ونډې سترگي کونه زرد یم
د یادداشت بھرہ به بیاموم امید دے
لکه تن چي شغول شوے په یاد گوډیم
که ځي سراو مال دیار په مینه لار شي
خدا ځي دې نه کړه که پري گوم یا پري سوډیم
تعلق هستي ځي دواړه پسي شا کړه
جریده د عشق په لار کڼي روان فرد یم
دامن واخله چر ځي گود اوده نه شي
خسته پروت دیار په در کڼي لکه گورډیم
بپردان د عشق له سوزه خبر نه شو
بواهم حکه منت بار د اهل درد یم

۶۹

د افغانستان بل ستر محقيق هېواد مل زلمې هم د ابراهيم باره
کښې يکې -

ابراهيم از شعراى قديم پښتو است پادى هيو ز غزل ابراهيم
دا از چمن به نظر رر کيد افغانى تمجب کرده ابراهيم غزليات
عشقى سرود تذکره نويسان، پښتو شعر و شرح حال ويدا
ضبط کرده اند از دست -

۴. بي دردان د عشق له سوزه خيږنه شول
ابراهيم حککه منت باد و اهل درد يم (۲)

دانو وو د ابراهيم په باره کښې د مختلفو محققينو د - تاريخ په رڼا
خه پر شان پېژندنه چې څوک وو د کوم زمانې وو - شاعر وو
بزرگ وو صوفي وو په دغه تېر شوي تحقيق باندې پر شان
سوچ پکار ده او چې په اختصار کې حاج واخلو نو معلومېږي
چې دغه ټول حقيقتونه د تضاد ښکاري او په يو وخت مختلف
بيا نونه بيان شوي دي بناغله افضل رقما هېب په يو ځای کښې
يکې چې د يو خطي نسخې له مخه متوطن ختيک د مصري بانډې
نومبار وسېدونکې ده او په بل ځای کښې د اشرهېب په وېسنا

۲. زلمې هېواد مل فرهنگ زبان و ادبيات پښتو چاپ وزارت
تعليم و تربيه کابل کال ۱۹۷۷ صفحه ۷، ۸

متفق دے چي د سوات د پير پوند، اولاد کني دے او هم صفه غزل
چي يکي کوم چي جيري صيب يکله دے -
البتہ ارواڻاد جيبي صيب به گننامہ شاعرانو کني اچو لے
دے او هغوي ته چي حالات نه دي معلوم دهغوي دا يک د
قدر وړ دے -

دا حئي چي بز د خپل نظر په تله او تلو هر چاته
حق حاصد دے چي خبرته او کوي زه خبرند وال نه يم خو
دنه د ابراهيم باره کني د خپلو معلوماتو په رڼا کني خپله يو نظريه
لرم - او خپل دې يکاته حتمي نه دايم - دنه راقم الحروف د
تپرشري يک او تحقيق په رڼا کني خه معلومات او د خپلو معلوماتو
د زخيز کوي يو کول غواړي - او لوستونکو ته د ابراهيم په باره کني
خپله خبرته پيش کول غواړي -

د ابراهيم غزل په چمن بي عدیل وگنشن بي تمثيل کني چي دميان
انگړکل کا خپل تاليف دې کني دکوهم شته ميان انگړکل دا کتاب
په ۲۵ رمضان ۱۳۰۱ کني يکله دے او په دې کني درخوانو
غوره هغه شاعرانو ذکر کړے دے کوم چي دنوشحال بابا، رحمان بابا
وغیره، تر وخته وو -

خبرته چي هر کله څوک کوي نو داخلي او خارجي شهادتو
ضروري دي د چاپېرچل حالات او دنزدې زمانې حالات د
هغې نه پسته حالات نو تحقيق بيا هله پکار دے دا سپي نه چي
بي توکه بي تحقيقه کله د سوات او کله دمصري بانو چي راقم الحروف

چي کومہ نظریہ د ابراہیم بارہ کبھی پیش کوی ہفہ بہ دبرہ درج
شوی شہادتونو یہ تلہ تلی او پیش کوی بہ ئی -
میاں انجمن چي دکومو شاعرانو نو ذکر یہ خیل کتاب کبھی کرے
دے تو ابراہیم ئی دکومو شاعرانو یہ زمانہ کبھی اپولے دے د
دہ غزل دکومو شاعرانو د وخت سرہ قافیو ردیفونو سرہ سمون خوری
نوددی نہ معلومہ شی چي دے دہفہ وخت شاعر دے نو، سوچ
بہ موزن تہ یو لار اویشائی زمونز رہنمائی بہ وکری او بیابہ موزن یہ
دغہ لار خیل مرام تہ تگ کوو دغہ زمانہ یہ شاعرانو کبھی خوشحال با
ہم یاد شوے دے پینتو ادب بانڈی ددہ او دوی دخالدان لوی
احسان دے - خوشحال بابا نہ را واخلہ زامن - نمسی کوی ئی ہم
دپینتو ادب خد مت کوی لگیادی - او پینتو ادب تہ وده وکوی -
دغہ شان د خوشحال بابا مشر رور چي یہ جمال خان - جمیل خان
نواجہ جمال الدین نومونو بانڈی یہ مختلفو موقعو یاد شوے
ہفہ ہم نکہ دخیل رور دتوری او قلم خاند دو او یہ ادبی میدان کبھی
دخیل رور خوشحال بابا تہ روستونہ وونو بن صرف فرق دا وچ جمال خان
بابا د تصوف، سلوک، معرفت لار خیلہ کر ددی شہر با وچ جمال بابا شاعری
ہم کوہ د شاعر یہ بارہ کبھی افضل رضا مہ پتا سوری نو کباب اور افغانستا نویالی
اوستر یگوال عبداللہ خد شکار بختائی یہ پینتانه شعراء پنجم
توک کبھی یہ رومینو صفحو کبھی نو سرہ د ہفوی دشعرونتو
غزلو دہر یہ وساعت سرہ کرے دے - دوی خطی نسخی د تذکرہ
الاولیاء او نور محمدیہ یہ نومونو یہ فارسی ژبہ کبھی یکٹے یہ

پښتو اکېډمي پېښور کېږي پرې دي دغه شان الرشيف سټي
 افغانستان کې هم يو خطي د فارسي نسخه پرته ده چې وس
 وس هغوي د مناقب شېخ رحيمکار په نوم چاپ کړې ده زما دې
 مطلب د دے چې دغو شمال بابا سکه دور هم په ادبي ميدان کېږي
 د چانه روستو نه دے نو دغه شان د جمال خان بابا زامنو هم خپل
 خانداني روايات قائم او برقرار ساتلي دي - نکه د جمال خان بابا
 زوي محمد صديق چې د هغري نه پس سجاده نشين هم وو د هغوي
 ديوان چې دکابل نه د ديوان صديق په نوم چاپ دے -

راحم خپلې مدعا ته چې ابراهيم زما په نظر کېږي څوک
 دے توکومه چې زما تحقيق دے نو ابراهيم گمنامه نه دے د جمال
 خان بابا زوي دے سکه د خپل توه او پلار شاعروو - صوفي وو
 بزرگ وو - لوستونکي به وايي چې تا سره څه ثبوت دے دته به
 زه د خپل گران مشر ميان فرروس شاه فقير خپل د مرتب شوې شجر
 نسب نه خواله ورکړم -

لس
 د جمال خان بابا څلور بيبياني وې د هغوي ديار
 زامن وو يه هغه بيبيانو کېږي د بي بي رابعې
 چې په قام اسماعيل خېله وه پنځه زامن وو
 چې نومونه ئې په دې رنگ دي -

- ۱- محمد ابراهيم ۲- محمد اسحاق ۳- فقير محمد صديق ۴- محمد عناق ۵- محمد صالح (۳)
 - ۳- فقير خپل فرروس شاه ميان شجره نسب فقير خان خپل فقير خپل
- ناشر انجمن اتحاد جمال خپل چشمنی اکوړه خټک د چاپ کال ستمبر ۱۹۹۱ م

دا رو ښه ثبوت څي دغه شاعر څي ذکر څي به څمن څي مدد څي وگڼن
څي تمثيل ميان انحرکون او کيد افغان څي پادري شيرز کړي
دغه گمنامه نه دغه گمنامه ځکه دغه څي پاتېتق نه دغه دغه د
فقير جيل بېگه جال هان زوي دغه ځکه څي هم په دغه کتاب څي د
يوې زمانې د شاعرانو په قطار څي هان کړي دغه.

دغه شان بناغله افضل رهناب بيگي څي هغه د مصري بانډي
متوطن ختيگ څي دتميل نوښار يو کله دغه اوسېد وکله وو د مصري
بانډي لږ محل وقوع مصري بانډه په اکوري څي د سيند په غاړه
ده بېلگه دا هم وپيل شي څي اکوري او مصري بانډه څي فرق
نه وو بېلگه هر کله څي سيند يعني اباسين خيل رخ بدل کړو نو
مصري بانډي څي جدا کړه اشرف خان هجري هم دا په خپلو شعرو
څي په تاحت هم ياده کړې ده د جمال خان اولاد په پشمې - اکوري
دنهال پوره - نظام پور - شېدو او دغه شان په نورو خواوشا
کلو څي آباد دغه - دا هم يو ثبوت دغه کېدې شي څي ابراهيم بابا
په مصري بانډه څي سکونت اختيار کړې وي ځکه څي مصري بانډه
او دغه قول نزدې خواوشاکي خود غويي ملکيت او جابدا او
دلته به زه د ثبوت په توگه د ارواښاد ستر محقق عبدالحليم
اشرف غاني مېر يو ليک ته د لوستونکو پاملرنه را وگرځوم هغوي په
خپل يو مضمون څي سرخط څي "اخلاقاً نه" دغه څي بيگي -

افضل خان دا ذکر نه کوي څي محمد اسحاق - محمد ابراهيم
د محمد صديق کشران روښه هم دده د پلار محمد اشرف هان

نه هم مشران وو هم د پرېنه شاعران وو په شال
کښې د فقير ابراهيم پشتمې " سهروردي يو غزل

داورم -

چې د عشق سودا په سرکړم کله مرديم
سر پرېکړه په ميدان کښې لکه فرديم
چې دردان د عشق له سوزه خپرونه شو
ابراهيم حکه منت يار د اهل درد يم (۴)

هغوي يکي په دې غزل کښې مصرعه جريده د عشق په
لار کښې روان فرديم دا بنا ئې چې ابراهيم په مقام د فرديت کښې
وو چې د فنا ئې الله مرتبه ده چرته د مقام فرديت خاوند ابراهيم
او چرته د افضل خان پلار محمد شرف خان هجري بکن افضل خان
چې ذکر نه کوي -

دا وود اثر صيب يک - دلته کښې اثر صيب هم دغه ابراهيم
بانه کښې بل شان يکل کوي - کېدے شي چې هغوي په دې نېټه
رسېدے وي چې هغه مخکښې تحقيق سېي نه وو بلکه هرکله چې
هغوي ته معلومه شوه چې جمال خان بابا په زامنو کښې هم شته
او د مصري باندي او سپدونکې دے نودرې نه معلومه شوه چې
دا ابراهيم جمال خان بابا زوي دے - جمال خان بابا چې په فقير بابا
مشهور دے د غوثيت او قطبيت د درجو نه تېر شوه دے دغه

۴ - خوشحال ريويو شماره ۱۰ پښتو اکبري پېښور چاپ کال ۱۹۸۷ ص ۷۵

شان د اولادېم تربیت کېږي او وخت په وخت کې زامن هم سجاوه
نشین پاتې شوي او د تصوف، سلوک، مختلف درجاو نه تېر شوي نو
شاعري کې هم د تصوف په رنگ کېني رنگ ده بلکه په یو غزل کېني وايي

یې خبر په اسرارته شي د هو هو
په هغو بیرو د هر چا شه تو تو
له اوله پرې د قتل فترې زه کړم
د غافل په غزا کې هي رو رو
شوک غافل خاموشه ناست وي مستغرق شو
شوک فاخته غوندي ندې که په کو کو
بې افتابه زره پا یې نه ده
بنکاره وي د غو په مخ سره یو یو
د ستا مخ زما دسترگو منظر گاه دے
ستا مخ په اورې سترگې شوې لو لو
بې دردان به اهل درد نه شي براهیمه
هرې لري که په سل خله کې فو فو (۵)

د عبدالقادر خان خټک یو غزل هم په دې قافیه باندې لیکل شوی دے

۵ - رضا محمد افضل پټ ستوري پښتو اکېمي

پېښور یونیورسټي ۱۹۸۴ م ۳۹۷

چا موند لے دے نارې و هي هو هو
ٹوک طالب خني پستنه کا کو کو
عريشان يې پرستش کا له فوشيا نو
فرشيان هم پسي گويي په سو سو
د دوئي خبرې مږ کوه مطربه
په نغمه کني يويو وايه نه دو دو
چي راغلي له عدم دے وجود ته
اواز يو ترسبه کا چي به خو خو
د تواني شاهين ياغي شورابه نه شي
که فریاد د عبدالقادر کاندې قو قو

د عبدالقادر خان بابا هم په دې غزل کې د تصوف رنگ دے -
دغه شان په چمن يې نظير کې د خوشحال بابا عبدالقادر خان
ختک ، اشرف خان هجري ، کامه رختک ، سعيد بابا سکندر خان ختک
د غېره و غېره دهغه شاعرانو غزل يې ليکلي شوي دي کوم چي
دغه ټول ديوي زماني شاعران و - او ابراهيم بابا هم ددغه
زماني د شاعرانو په قطار کې اډولے شوي دے -
په ټول تفصيلي بحث به ننږين نظر واپو -

د جمال خان بابا د وفات زمانه ۱۱۱۶ هـ دے - ابراهيم بابا زمانه
۱۲۰۰ هـ ليکلي شوي ده خودا زمانه نظر کې د عبدالقادر خان ختک
همزولے کم و بيش د ۱۱۴۲ هـ زماني دے ځکه چي غزلي يې ديو
بل په قافيه يوشان بکاري -

ابراهيم بابا متوطن نختک د مسري باندي اڪوري اوسيدونکي
دے دغه ٿي د اوسيد و اوکلي تبتو دے بل تبتو ٿي دا سڀ
نيشته چي چرتو په ليک کني راغلي وي دا ابراهيم بابا په غزلونو
باندي د تصوف رنگ هم پروت دے -

ابراهيم بابا د عبدالقادر خان سکندر خان دي د زمانې په شاعرانو
کني بنودلے شوے دے -

د نوح جمال بابا د سکه دور جمال خان بابا په تبعه کني دا ابراهيم
بابا نوم شته او د زمانې سمون ٿي هم دهغوي د زمانې سره دے -
ددي تحقيق په رڼا کني دا ثابت شوه چي دا ابراهيم بابا
هم د جمال خان حميد بيگ فقير بابا زوي دے د مور نوم ٿي بي بي
دابعه وو په قام اسماعيل خيله وه - ضروري نه ده چي بس
دا تحقيق سهي دے بلکه زما ددي مضمون ليکو مطلب دا دے چي نور
پياوړي تحقيقات دي هم لٽون اوکړي اويته دغه موضوع دي
خه او ليکي چي داروان نسل ترې خبر شي -

کتابونه :

- ۱- رضا محمد افضل پروفيسر پښتو پښتو اکيډمي پېښور
يونيو رسټي ۱۹۸۳ء
- ۲- رضا محمد افضل پروفيسر د پښتو غزل پښتو اکيډمي پېښور،
يونيو رسټي ۱۹۷۸ء

- ۳- ڀيرو زياردي ڪيڏا فغافي د ڏيکون ڏويي عبداللہ خدا متڪار
نعتاني په سرزده ڪابل ۱۳۵۶ ش ۵ -
- ۴- نوشحال ريوي شماره ۱ پښتو اڪيڊمي پښور يونيورسٽي ڪال
۱۹۸۳
- ۵- صواد مل زلعي فرهنگ زبان و ادبيات پښتو مطبع تعيم و
تربيه ڪابل ۱۹۷۷ء
- ۶- خټک عبدالقادر خان خدا يفته خټک مڌونه و مرتبه انوار الحق
سيد يونيورسٽي بک ايجنسي خيبر بازار پښور
- ۷- جيبي عبدالحميد پښتانه شعراء اوله حمده يونيورسٽي بک
ايجنسي خيبر بازار پښور -
- ۸- فقير خيل فردوس شاه ميان شجره نسب فقير خيل انجمن اتحاد
جمال خيل پشيمى اکوړه خټک سټير ۱۹۹۱ء -

نوم وروکے شاعر

محمد سعيد اودهغه قلمي آثار

زموڼ د پښتنو په هره قبیله - خاندان او قوم کېږي د پرلومو
لومو شاعران - ادیبان - عالمان سپر شوي دي چې ځيني ښکاره
دي او ځيني اوس هم په تیارو کې پټ دي را برسېره کول غواړي -
خو دغه خلقو د علم خزانې زموڼ د ناپوهی په وجه ورځ په
ورځ گړوونو کې پټېږي او موږ د دغه خلقو د علم خزانې نه
مخرومه پاتې کېږو او زموڼ د د پښتنو په سیمه کې اوس هم داسې
لویې لویې علمي کورنۍ شته چې په هغې کې د لویو لویو شاعرانو
ادیبانو عالمانو کتابونه په چاپي او قلمي شکل کېږي نو دې
پراته دي او دغه خلقو سره یې هېڅ قدر و قیمت نېشه
او د دغه ناپوهی په وجه دغه پوهه خلق اوس په نوم
ورکو کې شمار له شي چې زموڼ د پاره د پرلومو زیان د کله
چرې دغه قیمتي علمي سرمایه را برسېره کړه شي نو د روان
وخت نسل به ترې د برخه زده کړي - ولې چې دغه نوموړو پوهانو
د علم په وجه نه صرف موږ د علم درناوه متور شو بلکه د روان
نسل به هم په دغه لارځپل تگ تېن کړي او ذهني ثقافتی

سياسي علمي پر محنتگ به نور هم مخ په وړاندې کړي نو ددې
هر څه باوجود داسې علمي کورنۍ هم شتم چې هغوي غواري
چې دهغوي داسلافو کارنامې دې په ډاگه کړي شي په دې
سلسله کې چې زه نن دکوم نوم وړکي شاعر - عالم نوم رابرسېره
کول غواړم او د نوم نه ئې گودونه سندرم او دهغوي ورک
قلبي آثار راښکاره کولو باندې خپله مقاله بناسته کوم په دې
سبب چې د پښتو ادب په باب کې نوې اضافه وشي هغه نوم
ورکي شاعر - عالم ميان محمد سعيد دے باندې چې اول په دې رڼا
واچو و چې دوي څوک دي دکوم ځای دي په کومه زمانه کې
ئې ژوند تېرولو او دکوم خاندان څخه تعلق لري ددې معلوماتو
حاصلولو دپاره به موږ دوه لارې چلولو يو لار د ميان محمد سعيد
د قلبي آثارو په رڼا کې او بيله دهغوي د خاندان د افرادو
د ليک يا زباني شهادت نه چې په دې وخت کې ژوند تېروي او دې
سره به موږ ته دوه اړخيزه گټور معلومات په گوته شي - په
ختيکو کې د بهادر بابا چې ابک بابا باندې شهرت لري کورنۍ په
مذهبي سياسي - علمي او ادبي لحاظ سره لوړ مقام لري د
بهادر بابا نوم په روحاني دنيا کې لکه د ځلنده ستوري ښکاره
دے او هم دغه شان دهغوي زامن د سلوک د لارې دستخو
ريافتونو نه تېر شوي او د غوثيت او قطبيت درجات ئې موندلي
د بهادر بابا (ابک بابا) د دې زامن وو چې دهغوي نومونه
دا دنگه دي -

۱۔ حضرت کسیر گل معروف بہ کاکا صاحب ۲۔ حضرت حیات بابا
۳۔ حضرت شیخ عفتان بابا

دوہی یہ تائید کینی د حضرت کسیر گل بابا (کاکا صاحب) د زوی
حضرت حلیم گل بابا کتاب مقامات قطبیہ و مقالات قدسیہ چ میاں
مہند اللہ کاکا خیل پہ فارسی ژبہ کینی چاپ کړی او پہ اردو کینی ترجمہ
ٹی اروا بنیاد عبدالوازیق کوثر کړی د ۵ پہ صفحہ ۲۳۶ باندی لیکي
حضرت صاحب کے دو بھائی تھے اور دونوں صاحبان
ولایت تھے ایک حیات خان صاحب اور دوسرا شیخ عفتان تھا
جو کہ شیخ جی کے گنبد کے نزدیک دفن ہیں۔

ترجمہ :- د کاکا صاحب دوہ روئہ وو او دوارہ د ولایت
خاوندان وو د نوم حیات خان او دوہم شیخ عفتان
نومہد وچ د شیخ جی (کاکا صاحب گنبد سرہ نزدیکی بنسخت
دی -

د غہ شان تاریخ موضع د افضل خان خٹک کینی ہم د غہ ذکر
شوے او ستر تحقیق اروا بنیاد سرفراز خان عقاب خٹک ہم پہ خیل
کتابچہ "کاکا صاحب" کینی پہ صفحہ ۲۹ لیکي -
کاکا صاحب کے دو بھائی تھے ایک کانام حیات خان اور
دوسرے کانام شیخ عفتان -

ترجمہ :- د کاکا صاحب دوہ روئہ وو دیو نوم حیات خان او
د بیل شیخ عفتان وو -
د غہ کتابچہ "کاکا صاحب" پہ صفحہ ۳۰ د مناقب شیخ رحیمکار

د ميان شمس الدين کاکاخېل (قلمبي) په حواله سرفراز خان عقاب خټک
د کاکا صېب د روڼو باره کښې يو شعر د اشان پېش کوي

د دۀ دوه روڼه په ځان

حيات خان او شېخ عفاڼ

د بهادر بابا زابک صېب د دې زامنو د اولاد سلسله په دې
دولده چې د کاکا صېب اولاد ته کاکاخېل ميان ګان وايي او د حيات
خان او شېخ عفاڼ اولاد ته ايک خېل ميان ګان وايي په دې دواړو
کورنو کښې لوسته عالمان - شاعران اديبان تېرشوي او
اوس هم شته زمونږ د دې مقالې دا نوم وروکے شاعر - عالم ميا
محمد سعيد د ابک خېلو ميان ګانو د کورنۍ سره تعلق لري په
نن زمانه کښې په ابک خېلو ميان ګانو کښې خدايې خېلې ميان
سپد رسول رستا ستر شاعر - اديب محقق - عالم تېرشوے ابک
خېل ميان ګان تر لري لري علاقه کښې پراته دي -

د ميان محمد سعيد شېخه نسب چې راقم دهغوي د عثماني مولانا
سلطان محمود صاحب پېش امام د مير زمان بابا جات واقع لوند
نور رود کاتلنگ نه تر لاسه کړي او مننه ئې کوم دارنگه ده

ميان محمد سعيد بن ميان محمد جنېد بن ميان عباس گل

بن ميان امير الله بن ميان عبدالله بن ميان يوسف

بابا بن ميان عباس گل بن ميان اسماعيل بابا بن ميان

لائق شاه بن ميان علي خان بن ميان شېخ عفاڼ بابا

بن بهادر خان بابا معروف به ابک صاحب -

مياں محمد سعيد د مردان ضلعي د کاتينگ کلي په اوډيگرام کښي
زېږېدلې وو د زېږېدنې نېټه ټي ١٢٦٣ هـ ق ده د مياں محمد سعيد
کشر رور عبد الجليل نومېد وچې په ١٣٠٤ هـ ق کښي مړ شو د دغه
دغه شاعر - عالم مياں محمد سعيد د زامنو نومونه دارنگه
دي -

مياں عبدالواحد - مياں غلام محمد - مياں غلام صدق

مياں سلطان محمود ، مياں سېد محمود

په زامنو کښي ټي د غلام محمد اولاد نه وو او د نورو زامنو نه ټي د
اولاد سلسله جاري ده چې اوس هم په کاتينگ کښي د ابک خېلوميان
کامونيه نوم ژوند او وخت تېره وي د مياں محمد سعيد دوه بيايي
وي - مياں غلام صدق او مياں غلام محمد د مشرې بي بي اولاد
وو او نور زامن ټي د کشرې بي بي نه زېږېدلي وو - په زامنو کښي
ټي غلام صدق ډېر ښه خطاط وو شاعر هم وو د غلام صدق
د لاس يو قلعي د اشعارو جونگ هم په لاس راغلي په دغه
جونگ کښي د ديار لسې او شوار لسې هجري د شاعرانو اشعار
درج دي چې په هغه شاعرانو کښي د يوڅو نومونه دارنگه دي
غلام صدق په خپله چې په مياں گل تخلص سره شعريکي - ملا فضل -
علي احمد - خيرے - مختار - خاکسار - مياں محمد سعيد چې د غلام
صدق پلار دے - وغيره نورو شاعرانو شعرونه - داڅو وو د
مياں محمد سعيد د ژوند خاندان ځائے ځاښېن ے - اولاد او
زېږېدنې متعلق معلومات -

قلمی آثار

میاں محمد سعید ددیارسہی ہجری یونوم وروکے
 خوب ترپی شاعر او عالم ووچ پہ سعید تخلص سره ئی شعر ویپی
 ددوی پہ قلمی آثارو کئی پی کوم قلمی آثار پہ لاس راغلی
 دا آثار پہ پښتو ادب کئی دیونوی باب (ضافه لری هغه خطی
 آثار پہ دارنگه دي -

۱- فتح العراق ۲ سفرنامه بنگال
 ددی آثارو تفسیری ذکر پہ دا ډول دے

۱- فتح العراق :

دا دمیان محمد سعید دلاس نیکے شوپی خطی پښتو منظومہ
 نسخہ ده چی دراقم سره په کتب خانه کئی ټولنی ده اوس اوس په
 مارچ ۱۹۹۸ کئی په لاس راغلی په دې کتاب کئی میاں محمد سعید
 دزقوم بادشاه دجنگ قیصه په ډېر تفصیل سره بیان کړې ده او
 په دغه مناسبت سره ئی ورته نوم "فتح العراق" ایښودے۔
 دلته دا خبره یاد لرل پکار دی چی د "جنگنامه زقوم" په نوم یو وره
 کتابچه چی ۱۶ مخونه لری په هندو پریس دهللی کئی چاپ شوپی ددی
 نسخی مؤلف "امیر" نومېږی او سبله نسخہ د محمد ابراهیم دزقوم
 باد... اہ قیصه نومېږی په خطی شکل کئی پښتو اکبریمی پښتو
 یونیورسٹی اود افغانستان د ستر محقق گوان زلمی هېوادل
 صېپ په کتب خانه کئی موجوده اود میاں محمد سعید دا جنگنامه

ز قوم درېم دريافت دے دا کتاب په پښتو مثنوي کې ليکل شو دے
په حېم ۱۷۹ مخونه لري - کاغذ يې يورپي دے ژبه يې ختيځي ده په
قطع ۲۵×۱۴ سنځي ميتر دے خط يې نستعليق دے په توره سياهي
ليکل شو دے يوڅو مخونه يې په شنه سياهي ليکلي دي د کتاب
د مخ (۱) نه تر (۳۹) مخه پورې " حمد - حكايت - مناجات - نعت - مناجات -
صفت چهار يار - بيان گردش زمان و حالات جهان - حكايت - سبب
تاليف كتاب بيان حالات خود" ليک دي ورپسې د (۷۰) مخ نه تر مخ (۱۷۹)
پورې د زقوم بادشاه د جنگ قيصه په تفصيل سره ليکلي ده او په
آخر کې خاتمه په عنوان " نبي الخاتمه كتاب و تاريخ" سره کړې ده د کتاب
په باب " سبب تاليف الكتاب و بيان حالات خود" او د کتاب د ليکلو وجه
يکي خود اختصار په توگه به دلته ليکم چې په ۸ ماه محرم الحرام
۱۳۰۳ ق د محمد سعيد کشرور عبد الجليل په ډکه جلال آباد علاقه
گوداب ملک ننگرهار کې وډاکوانو د لاسه شهيد کړے شو لکه ليکي -
په مقام کې د ډکي غلو مفسدانو
دے شهيد کړو او حال واوري اے يارانو
د خپل رور په غم کې غمجن شو او د ډېره غمه او دکورنۍ و اقتصاد
مشکلاتو له سببه هندوستان ته په سفر لاړو په دې سفر کې د
زياتو مشکلاتو سره مخامخ شو دلته دا ياداشت د پاره ليکم چې د
دغه مشکلاتو حالات يې دراقم سره دهغوي د لاس ليکلے ليک په
فارسي کې چې خپل عزيز ته يې د هندوستان د آسام نه په نومبر ۱۸۸۹
کې په تفصيل سره ليکلي و په کتاب فتح العراق کې هم دسې حالات

بيکي رص ۳۷)

هر کله چي راغله دوار پيلوخته
ماوے راشه ددي نپيل ملکه وتخته
سفر وکړه کوندا ددي داشه آسان
په سفر باندي ورکېږي مدام گوان
ماوې راشه برابر دهند په لور حه
برابره دغه گاډي کښي د اور حه
نوروان شدم کوره هغه آنه
شوپه زړه کښي پي بنه نيت دهند وستا
لازم شکه کوز دکن ان ويرا ساه
په فراق فراق کښي تل په غم کښي ژاړه
نه پي يار نه پي شوک دوست دلاري مل وو
يک تنه زما په زړه دغه غوښل وو

د کتاب سبب تاليف هم په صفحه ۳۸ بيکي -

خاص پور شوې د کتاب دې دپاره
ملک دهند وو پښتو هم نه وه اظهاره
نور پي خان شغولو جوړې کتاب کړ
د کتاب پي د غزا په يوباب کړ
د سره هم شته د دې پي قيصي نورې
د عبت او نصيحت که پي گوري

د کتاب د نوم باره کښي بيکي رص ۳۸)

ورته نوم شو مقرر فتح العراق بيا
په فارسي کښې دغه نوم لري او راق بيا
د کتاب آغاز بسم الله الرحمن الرحيم نه ورسته داسې کوي
اول حمد د پاک الله رحمن رحيم دے
چې خانق دازق جبار خبير عليم دے
چې واحد احد صمد سمیع بصير دے
نَمْ يَلِدُ وَنَمْ يُؤَلَّدُ لَهُ حَاجِبَةٌ په وزير دے
چې شريکه بادشاهي ئې ده قاسمه
چې زواله ئې نقصانه ئې علته دے د ائمه
د زقوم قيصه په صفحه ۱۰۱ د آغاز د استان جنگ بادشاه زقوم کټ
محمد در پس اورفته بود" باب لاندې په دې ډول شروع کوي.
ای قلمه راشه بيا وکړه تحريرين
تحرير هسي چې ملک کوي واره مينيرين
د محزون د فارسي شه پښتو سنج
په لاس ورکړه افغانانو ته دا گنج
که دا گنج هم شي په لاس د افغانانو
په د عاکښې به هم ياد کړه ما يارانو
هسي نقل د ناقله نه د فارس دے
هغه څوک چې بيا د دې قيصې وارث دے
هغه کاندې په دارنگه واوره ته بين
مايلدے دا بيان دے هسي شان

چې حضرت په مدينه کښې يو ورځ ناست وو
دې مجلس ورسره ناست په چې وراست وو
هم ووناست ورسره خلوس، ميانان
لار خو منکي لکه ستوري د آسمان
دېر اصحاب وو ورسره موره هم نشين
په د ا ميان راغی فرمان درې متين
چې را ئيل راغی په حکم دستار بيا
شو په مخکښې د حضرت نبي مختار بيا
چې را ئيل وے يا رسول صلوات دے
دا صلوات هم د جانب د پاک ذات دے
بيا ئې هسې فرما ئيلي دي رسول
اے په نژد دخدا ئے دهر نبي قبول
د عراق په طرف درومه روانې ه
حکم دغه دے يو دم حعطليگه
د عراق په نواحي يو قلا ده
د کفار تن په هغه هائے غوغا ده
او بل فتح د عراق د هغې نوم دے
او بادشاه په کښې ښکاره واپم زويم
دے په ټولو کافرانو دے سردار
د عراق په ملک کښې حکم کوي نامدار

په هغې پسې روان کړه خپل لشکر
 رب به درکړه درته فتح هم تفر
 د زقوم بادشاه د جنگ دا قيصه په صفحه ۱۷۹ په دې بټ سره
 پاڼې ته رسېږي -

کړې ايمان مې سلامت پاک وهايه
 ماله بنده خلاص کړې دهر رنګې عذابه
 هم سره د قبول امت د پاک حضرت
 کوه داخل موجه واره په جنت
 او د کتاب خاتمه په نې الخاتمه کتاب د تاريخ په عنوان کوي او
 دارنگه شعر يکي -

زړه مې بشد د غمونو په زخيره خلقه
 نورې وکړه سې رنگ يو تدبير خلقه
 دا قلم او سياهي هم کاغذ درې واره خلقه
 ما کړل جمع سره دوي کورې هم غاړه خلقه
 نورې دا احوال تحرير کړو دې د پاره خلقه
 کونډ ياد هم ما عاجز کړي رب د پاره خلقه
 يوډ مالک ماته وکړې د اخلاصه خلقه
 چې زه شم خلاص هم د غمونو د اسواښه خلقه

رب به درکړه عوضونه بي پايانه خلقه
 زه دا سوال کوم هې درحمانه خلقه

بل تاریخ وودرجب المرجب اتویشتم خلقه
 هم سنه د هجره هسې نویشتم خلقه
 دیارلس سوو پی دپا دپاسه دیارلس نووا خلقه
 داسنه وه چی کاغذ شودلته تورا خلقه
 په تورا خنکلی کبې د بنگال دملک آسام
 نن ماسعید کولو کتاب دغه تمام خلقه

۲- سفرنامه بنگال :-

میان محمد سعید د کتاب فتح العراق په آخر کبې د (۱۸۰) مخ نه
 تر (۱۹۳) مخ پورې (۱۳۱ مخونه) هم په دغه تعلق خط کبې په
 خپل لاس په قطع ۲۵۰۱۷۰ سنې میتر په قوش سیا هی سره منظومه
 پښتو کبې سفرنامه بنگال په عنوان

در بیان احوالات سفر ملک بنگال و آسام بنگال

و از کیفیت احوالات ملک آسام

لاندې لیکلې په کوم وخت چو د دکن - آسام - بنگال - کلکتہ کبې د
 خپل کبې نه لړې وخت تېرولو د سفرنامه بنگال آغاز په دې شعر
 سره کوي -

۱- قلمه را شه بیا ز ما دم ساز شه
 تر د خپل کوڅه اوچت په دې آواز شه
 سرکوه بنکته په دې کورد خپل دوات کبې
 دا حالات د آسام بنگال کوه په ابیات کبې

ته به ملک ته څه تحفه یوسې دې ځای نه
را شه یوسه دا احوال ددهاېی ځای نه

بنګال ته دتلو سبب دا سې یېکې

چې کارونه دتقدیر ټول د حکمت دې
څوک خبر خلقه ددرو شي په حقیقت دې
څوک پوره کړه به خپل ملک څوک څواروزار کړه
د خپل ذوق دپاره غم اندوه بسیار کړه
څوک چې غم د خپل بستر د پاسه خوب کړه
څوک د اوسې سرگردان گویي آشوب کړه
دگردش و زمان دا غله دا سخته
په مایاندې یو زمان هم په څو وخته
نور سفر مې کړو اختیار د بنګالی !
رادوان شوم د خپل ملک . جمیلی !
برابر دا نخل په نیار د کلکې شوم
په دا ځای کېنې څه موده په وویلې شوم
د پراشنا مې سرل خاص بهر د شهره
څه مدار عزت مې شو په دا دهره
د کلکې دیو جماعت باره کېنې یېکې -

خاص په شهر د کلکې کېنې جماعت دے
پې جوړې مثال دنیا کېنې د جنت دے

هر گه به کني صافي سنگ مرمر ده
د مسجد د پاسه بيا مدرسه سب ده
خوف ندي يوجوب منقشو سازده
مد و حمت په هغه شه چي استاذ ده
دغه شان د جماعت هر بنا است چي په کني ستايله او په يود پر
جنکي انداز کني چي د جماعت نقشه زمونږ مخکيني پيش کړي
په دې سفر نامه کني يو غزل بمحل عنوان لاندې ليکي چي يوڅو
شعرونه ترې دلته راوړم -

څنگ شوي ناست د زمانې د لاسه غلې
سکه څوک چي په خړ سور وي شرمېدلې
خداي دې نکره په ذلت د سوال اخځه څوک
لکه ما چرته پرې نغوچم نه کله
د اُميد کچکول په لاس هرځاي ويلار يم
دا سي ور يشته چي زه نه ټم ور غلې
په وطن د بگالي کني مسافر شوم
په هېواد شورانه پاتي کور او کله
د سفر نامې په آخر کني دا پت يکده
که يو اچي په چا پېښ چرته زمره شي
غټې صورت به شي ويرنه تره شي
په پښتو ادب کني ورمېر سفر نامه منظومه د خوشحال بابا
سوات نامه ده او بيا ورپسې ميان محمد سعيد ته دا عزراز

حاصل دے چي په ديارلسمه هجري کښي ځي منظومه سفرنامه د سفرنامه بنگال دملک
آسام په نوم وليکله په پښتو ادب کښي د خوتکال بابا د منظومې سفرنامې نه پس داسفرنامه
دوهم جيت لري چي پښتو ادب سره علاقه لرونکو د پاره د نوي معنوما توپه طور
پېش کښي د پښتو ژبې دا نوم وروکے لوسته شاعر عالم په ۱۳۳۴ هـ ق بمطابق
۱۹۱۵ء کال وقات شوے او دکاتلنگ کلي په لويه هديره کښي خاورو
ته سپارکے شوے لوي خدائے دې جنونه نصيب کړي امين دا وو
نوم ورکے شاعر۔ عالم ميان محمد سعيد چي مادتيارونه رڼا ته کسرم
هيله لوم چي پوهان به پرې نوس هم څه د قلم لاندې راوړي۔

کتابونه:

- ۱۔ محمد سعيد ميان فتح العراق خطي پښتو منظومه شخړه ليک در
۱۳۱۳ هـ درکتابخانه ميان وکيل شاه قبيرخېل ساو لډوهر (مردان)
- ۲۔ هېواد ملزلي فرهنگ ادبيات پښتو فارسي (مطبعه دولتي
کابل ۱۹۸۶ء)
- ۳۔ رفيع حبيب الله پښتو پامنگه پښتو ټولنه دولتي مطبعه کابل
۱۹۷۷ء
- ۴۔ عقاب سرفراز خټک کا صاحب ۱۹۶۳ء
- ۵۔ حلیم گل شېخ۔ مقامات قطبيه ومقالات قدسيه فارسي (جذبل
پرنټنگ پريس دهلي ۱۳۱۸ هـ)
- ۶۔ خټک افضل خان تاريخ مرصع له نوتونو سره دوست محمد
کامل مومند يونيورسټي ليک (جنسي خېل بازار پېښور)۔

۷- پښتو مجله د پښتو اکډمي پېښور، یونیورسټي جولای ۱۹۹۰ء

نه تړون (۱۹۹۱ پورې)

۸- عقاب سرفراز خان خټک - تاریخ خټک (اردو) حمید یه پریس

پشاور ۱۹۷۵ء

۹- د اشعار وچونگ خطي د غلام صدیق ابن میان محمد سعید

در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل شجره نب ایک خیل میان

خطي در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل -

۱۰- محمد سعید میان سفرنامه بنگال و ملک آسام خطي پښتونخوا

نسخه در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل ساول و هیر (مدان)

پښتو کښې روښنه منظوم طبي لغت

په هر ژبه کې په علم طب باندې مختلف کتابونه لیکلي شوي دي
چې په هغې کې د مختلفو بيمارو علامات - احوال او علاجونه لیکل شوي دي
دغه شان په پښتو ژبه کې هم د پرېنه ښه کتابونه په علم طب باندې
لیکل شوي ځنې چاپ دي او ځنې اوس هم قلمي پراته دي - چې په هغې
کې د سترنگيال شاعر - عالم او حکيم دوشحال بابا طب نامه يا صحت البدن
لور مقام لري - او دا کتاب په پښتو کې د طب روښنه کتاب گڼل شي -
په دې کې د بدن د مختلفو بيمارو د پاره داروگان تجویز شوي دي
نکه د مثال په توگه د طب نامه د دوشحال خان خټک مرتبه مجد تقويم الحق
سلاخېل مطبوعه دوشحال ريسرچ سپل پښتو اکېډمي پېښور، يونيورسټي
کال ۱۹۸۵، په صفحه ۴۰ باندې "دارو د ښم سر" عنوان لاندې لیکي -

که په سر دے شقيقه شي
پرو د سترگو عقيقه شي
حنا داخله ښه ئې آس کا
ته ئې پور په سرپاس کا
ستا صحت به ووشي کوره
ته ئې پورې کوره اے دوره

دغه شان د مجد صدیق طب نامه هم شته چې په قلمي شکل کې د

ستر پوهاند صاحبزاده حميد الله پشپين په کتابخانه کښې نوندي ده او
ذکرې په خپل مقالتي کتاب د کړک کښکي چاپ پښتو ادبي بورډ کوټه
۱۹۹۶ په صفحه ۴۳ کړې دے - دا نسخه په ۱۳۰۸ هـ کښې ليکلې شوې ده -
او بله قلبي نسخه د خوب زبني شاعر - نیکوال محترم رومان ساغر
د کورس سره په کتابخانه کښې موجود ده په دې منظومه طب نامه
کښې د بيمارو حالات او بيا علاج نودلے شوع دے نکه د رومان
ساغر يو مقاله "صديق شوک وو" چې په مياشتيزه مجله اباسين
پېښور اکټوبر ۱۹۹۰ کښې چاپ شوي په صفحه ۱۳ د دغه طب نامې
د شروع کېد و نه يو شعر ليکلې چې دلته ئې راخلم -

د حاجي عبداللہ زوييه

اے صديقہ! تحقيق بويه

اول رنج و دارو زده کړه

دغه پسه ادويه کړه

هم دغسې يوه بله منظومه طب نامه د معزالدين خټک د
دليل العليل په نوم په تېر هېر شاعران کښې د ارواښاد عبدالجليل اثر
افغاني چاپ د پښتو اکېډمۍ پېښور يونيورسټي پرېل ۱۹۶۳ په
صفحه ۵۶ باندې داسې معرفي کړې ده -

« معزالدين خټک يو بل کتاب په علم طب کښې د وړکوتې بعد

په مثنوي کښې ليکلې دے - د دې کتاب "دليل العليل" نوم

دے چې په ۱۱۷۷ هـ کښې ئې تاليف کړے دے دا کتاب ټول

۲۱ نغونه لري چې په ۱۲۹۹ هـ کښې قلبي شوع دے او د

خٲڪو د علاقي د موضع تنڪارو د ميان بازگل ولد حرم شاه
فقير خٲل په دريغه پښتو اڪٲمي پښتو ته رارسيد لے دے
يو بل منظوم طبي كتاب "شافع الامراض" په دري مياشئينه مجله پښتو
سنگوان مولانا عبد القادر اڪٲور، نومبر، دسمبر ۱۹۵۹ چا پڊ پښتو اڪٲمي
پښتو يو نيورسٲي ڪٲي په صفحه ۱۲۴ زمونڊ قلبي نسخي "د مراد
شنواري مقاله ڪٲي معرفي ڪړے شوے - دا كتاب دري است سوات
د توتالو ڪلي ملا بازگل د عربي او فارسي ژبي د طبي ڪتابونو ته
په پښتو ڪٲي منظوم ترجمہ ڪړے دے - په دې ڪتاب ڪٲي مختلف
بابونه دي په هر باب ڪٲي درنج علامات او دهنې د پاره نسخي ٲوډے
شوي دي يوہ نمونہ ئي دا رنگه ده -

باب در بيان زيرى

زيرے دے په دو رنگ
بيان ڪم زه له فرهنگ
يو زير دے بل دے تور
تاته وايم زما رور
خودي دي دا صاحب درنج
ترې به شي صاحب د ڪنج
که اوبه خوري دهند واني
د پخي تا د اوچي
دا قائده ده د خورما دا شاري
پي په خوراک ئي ٲوڪ راوري

پڄي رڳان د چا اسود وي

که تے چهار تر پڄي اسود وي

دغه شان گوان او محترم سر محقق زلمي هيواد مل په ځپل کتاب
د پښتو نثر اته سوه کاله " کښې هم د مختلفو طبي کتابونو منظوم او منثور
ذکر د زابه علوم او حکمتونه " باب لاندې په صفحه ۹۹ کره دے -
زما دې دومره بحث نه مقصد او مطلب دا معین کول وو-چې په
علم طبیاندي په پښتو ژبه کښې د پر بنه بنه کتابوله لیکل شوي دي چې
په هغې کښې د بیمارو علامات ، حالات او داروگان ښودل شوي دي
خو زه پڄي کوم کتاب دلته معرفي کوم هغه يو ثایاب قلبي کتاب دے
چې په پښتو کښې روښنه منظوم طبي لغت يا طبي فرهنگ دے چې په
انگریزي کښې ورته مېډیکل ډکشنري هم وپیل شي تر اوسه زما د
نظره په پښتو کښې منظوم طبي لغت نه دے تر شوه او نه ئې چرته
ذکر- په دې وجه زه دا په پښتو کښې روښنه منظوم طبي لغت گڼم
او دلته ئې لوستونکو سره معرفي کوم دا کتاب ماته اوس اوس د میان
فردوس شاه فقیر خېل مرتب کونکي شجره نسب فقیر خېل او مناقب
فقیر خېل بېگ له اړخه را سپړو شوه دے او زما په کتابخانه کښې
نور دي دے دا قلبي نسخه د مقدرات افغاني په نوم میان تجمل شاه
فقیر خېل تصنیف کړې ده . د دې نه مخکې چې په دې لغت بحث او کړو بنه
به دا وي چې د دې دیکونکي میان تجمل شاه فقیر خېل پېژندنه وړاندې
کوم نومونه ته به دوه قسمه معلومات په لاس راشي یو به د نوم
ورکي شاعر میان تجمل شاه فقیر خېل متعلق معلومات او بل د دغه طبي

لغت معلومات او دواړه قسمه معلومات به د پښتو ادب د پاره گټور
ثابت شي او پښتو ادب کښې به په انکشاف توگه معلومات لوستونکو
ته وړاندې شي او د حقيقتونو په کار به هم راشي - ميان تجمل شاه
فقير خېل د صاحب ديوان شاعر - عالم - مبلغ - يکوال ميان حمد الله
فقير خېل زوے دے او د ميان حمد الله فقير خېل ديوان په اگست
۱۹۹۷ کښې دراقم د مقدماتي سره مدون شوے دے - د نوح شحال بابا د
سکه ورور فقير جميل بگ په اولاد کښې دے - د ميان تجمل شاه فقير خېل
شجره نيب د کتاب شجره نيب فقير خېل، مرتب د ميان فردوس شاه فقير خېل
شعبه ۱۹۹۱، صفحه ۵۵ مطابق د رنگه ده -

ميان تجمل شاه ابن ميان حمد الله ابن ميارے
کمال الدين ابن شهيد الدين ابن شيخ فريد گل
ابن فقير محمد صديق ابن جميل خان يا جمال خان
رفيق صاحب ابن شهباز خان ابن يحيى خان
ابن اکوړه خان ابن دروېش محمد -

د ميان تجمل شاه درې زامن وو چې د هغوي نومونه دا دي -
محمد اسرائيل شاه، محمد يوسف شاه - محمد ايوب شاه -

په دې کښې محمد اسرائيل شاه چې په خان ميان شهوړ و هم د پښتو شاعر
او عالم و ميان تجمل شاه فقير خېل په سره چينه ريار حېن کښې
سکونت لرو او اوس ئې هم نسي يعني د ميان اسرائيل شاه - محمد
يوسف شاه - محمد ايوب شاه زامن په سره چينه او يعقوبي کښې
د سوکالو ژوند تېروي - ميان تجمل شاه فقير خېل د پښتو عالم شاعر -

حکیم و ددوي د زېږېدني نېټه معلومه نه ده نو د پلار مولوي
ميان حمد الله فقيرخېل زمانه يې ۱۲۰۰ هـ کم او زيات ده نو داسې معلومېږي
چې په دغه هجري کنيې به دوي زېږېدلې وي - ددې نه معلومه
شوه چې ميان تجمل شاه فقيرخېل د دولسې او ديارلسې هجري
منځومانه ژوند تېرولو د خپل سکونت او ځانې ځانگړي متعلق په خپل
تصنيف طبي لغت " مفردات لغتي " کنيې داسې يکي -

په سره چينه کنيې روره

دے زما سکونت گوسه

او د کتاب د يکلو نېټه هم ښايي چې موخه ترې په اسانه ددوي نه

تاکل شو دوي د کتاب د يکلو نېټه داسې يکي

سن د هجرې چي يادېږي

ديارلس سوه حسابېږي

خلوسه نوسه د پاسه دينه (۱۲۰۰ هـ)

پس لږ اوس بس دينه

ددې نه معلومه شوه چې دوي تر ۱۲۰۰ هـ پورې ژوند تېرولو

دغه شان د خپل ځاندا ن متعلق هم وايي -

زه په اصل فقيرخېل يم

ما هيت کنيې زه ځان خپل يم

د خپل نيکه فقيرخېل بگي چې د خوشحال بابا سکه ورور وو د پس

بوته ولي الله قطب الاقطاب شاعر عالم و په فقير بابا شهرت لرو

سکه د خوشحال بابا يې د خاقي او سرداري ژوند تېرولو څو څو څو

ٺي زيرُ بدل ڪيو سرداري - خاني ٺي په ته ڪوه اود طريقت لاري
خيله ڪوه متعلق وائي -

جد زما فقير بابا دے
د وليانو مقتدا دے
يا اول ڪنبي دے سردار وو
دختڪو شهر يار وو
د دے د گل ختڪ سردار وو
يو منصف عادل رويدا روو

دانووه دميان تجمل شاه فقير خيل پيتر ندينه اوس را ڪوهه
قلبي اثر طرف ته كوم چي په مفردات افغاني نوم باندي ميان پب
په پښتو ڪنبي منظوم طبي لغت تصنيفا ڪي هسي جو په پښتو ژبه ڪنبي
په نشر ڪنبي طبي فرهنگ ليکڪ شوي چي ذڪر ٺي گوان او محترم سر تحقيق
زلمي هيو دمل په خيل ڪتاب " د پښتو نشر اته سوه کاله" چاپ ملت
پرستو پريس لاهور سال ۱۹۹۶ء په صفحه ۳۵۹ د طبي فرهنگ عنوان
لاندي دارنگه ذڪر ڪي دے -

د پښتو ڊپٽو اڪيڊمي په خطي ڪتابونو ڪنبي په ۷۷ نمبره يو
پښتو طبي ڪتاب محفوظ دے چي ٽول نمونه ۳۲۲ يا ۳۲۱ دي ڪتاب د
مرفود ڪاتب په خط ۱۳۰۶ ه ق ڪنبي ڪنل شوي -

معلومه شوه چي په پښتو نشر ڪنبي طبي لغت موجود دے جو تر
اوسه په نظم ڪنبي چاهم طبي لغت نه دے ليکڪ اود ويار ميان تجمل شاه
فقير خيل ته حاصل دے چي په پښتو ڪنبي ٺي منظوم طبي لغت مفردات

افغانی په نوم روښنه جثیت لري په دې قلمي نسخه کې د جړو بوتو-
 مپسوؤ - سیزو، ځناورو مرغانو - معدنیاتو، گیاکانو نومونه په
 الفبائی پټۍ کې راغلي دي کوم چې نومون د مختلفو بیماریو دپاره
 د شفا باعث جوړېږي په دې لغت کې ددغه ټولو څیزونو معنی او
 تشریح په نظم کې د پرنکلي انداز سره یکه شوي دي چې دهغوی
 د شاعری معیاد ترې معلومېدای شي - هې خو لغت - فرهنگ یا
 د کشري وايي هم دې ته چې د هر څیز معنی په تفصیل سره لیکوي
 نو میان تجمل شاه فقیر خېل د طبي اصطلاحاتو - معنو او تشریح سره سره
 یوچ پر اهم کار دا هم کېدای چې پوره خواص یې هم ورسره لیکلي چې
 نه صرف طبي لغت دے بلکه خواص الادویه (سیتد یا سیدیکا) ورته
 هم وپیل شي ددې کتاب شروع در ب یر و تمم بالتحید - یا فتاح -
 اشعراء تلاً میز الرحمن ته پس بسم الله الرحمن الرحیم و ما
 توفیقی الا بالله علیه توکلت اربب نه پس د کتاب نوم داسې
 یکه -

مفردات افغانی از تصنیف میان تجمل شاه فقیر خېل او بیا د
 لوعه خدای حمد پاک نه د کتاب شروع کوي چې یو څو شعره یکه

حمد شکر هم سپاس
 د خیل خدای وایم بی قیاس
 چې لائق یې د عرفان کورم
 د خیل ذات یې شناخوان کورم
 حمد شکر د پاک احد
 ازلی دے متر ابد

په حمد پاک پسي د نعت شريف نه پس د کتاب د ليکلو سبب بنايي چي
عنوان ټي دارنگه دے -

دربيان تصنيف کتاب هذا

اوبيا داسي ليکي -

اوس سبب د د چي کتاب	د تصنيف وايم احباب
ماچي نور علمونه روره	ترخيل وس حاصل کړل کوره
پخپل ځانته باندي مقام شوم	له سفره په آرام شوم
خاص په کور کښي زمونږ ياره	يو رنځور شه سخت بيماره
دارنځور وه له زمانو	چي بيمار وو سخت يارانو
زمونږ ستر د پر محکم وو	د رنځور داسره غم وو
مونږ طبيب ته نبض روره	درې نه شو نوي کوره
هر طبيب چي به دانته	پي له نبض علاج شه
علامات به مونږ وښل	هر حکيم به اورېدل
ناليدلې به علاج	دي کاوه پخپل رواج
رنځ به لاپه زيات بدل شو	په علاج به يو په سل شو
په شلمه ورځ سخت	ورکړو رب په خپل قدرت
پس له دي نه علم طب	ما په ځان کړ د نورو واجب
زمونږ ځانته کښي يو حکيم وو	د پر حاذق په نوي حکيم وو
ماله ده کتاب ميزان	کړو شروع واوره بيان

میزان ده څخه ما خلاص کړو

رشتيا دا چي مونږ کوز پاس کړو

چي ڪوم ٺاڻه به پاتِي شنه!
ما به ٺاڻه ٺڻه بيل ٺڪوونه
چي ميزان خلاصهه و رور ۵
ڊهر لغات جمع شو ڪوره
ما و پاتِي ڪران لغات شو
زده ڪول ٿي ضروريات شو
يوسف زي ڪنڀي ڪلمان وو
مشهور چي ٺوڪ ڪيان وو
ماله هر يونه پيسان ڪيو
دوي په هر يودا بيان ڪيو
دا لغات شهو، ڪران دي
عربي - فارسي - يونان دي
دا پر پنه ده په وراڻدي ٺه ته
زياتي رسي ٺه ڪوه ته
زبه زماشو ڊهر پنه
ڪرڙڊم به ڪرڙڊانه
ڪيم نه وه په دا شان
چي ڪامل وي طب ڪنڀي ڪيان

نيت ٺي اوڪرو ڊسفر
لارم شهرته سيران

هر بازار کڻي صد هزار وو	حکيمان په کڻي بيار وو
ماهيت کڻي رسته وو	مگر کوم چي پوهند وو
مخلوقات ورته چندا وو	دهغو ملاقات کسان وو
پاک الله ته په اسره شوم	مگر زه ورته دپره شوم
ترې شروع يې طب اکبر کوو	خدائے زمان صيب بهتر کوو
هر مشکل راته سرگند شو	ورځ په ورځ يې بخت بلند شو
طبابت زما کامل شو	علم طب راته حاصل شو
زوک يې خوس په هر تما شو	رامات ماته مخلوقات شو
تل کاوه په ده منوال	سائلا نو راته سوال
د هر چا به شي پکار	يو لغات که شي تيار
يو لغت تصنيف کوم ياره	نيت يې او کس و خدا ديار
چي هر شوک شي پرې پوهان	په پښتو ژبه اسان

چي هر شوک ترې بهر مند شي
 په کامل مقصود نور سند شي
 ما دې هم په دعا باندي
 ياده وي که شوک بنه کاندي
 بس کوه ميان جمل شاه ته
 خيد مقصود کوه زرا نشاه ته
 طالبان درته حيران دي
 دې کتاب پسې گويان دي

۱۰۶

يو نافر کڻي زما روره	امو ليقون بلي ته گوره
په روي کڻي هم دا نوم د	حکيمانو ته معلوم دے
په زبان د هندوستان	نوم ئي بنکادي بنه عيان
په پښتو کڻي پي مرقوم دي	سوي مس هم دد نوم دي
دا هم سترگوله پکار دي	بنه دارودهر بيمار دي
په دويمه درجه کڻي	سرد هم خشک دي امزج کڻي

۷- آ ابنوس !

آ ابنوس لغت اے که	دا شه زده کسره نېک لفسه
په روي کڻي امکينس دي	سيفا فيطوس يوناني ئي
په فارسي هندي کڻي ياره	پښتو هم ورسره شماره
دده نوم ابنوس شهو دے	ويه ونه ياري گوردے
حار يا بس دي زما روره	په دويم درجه گوره
شپښ ماسي قدار لرينه	ياد کسره ته په نوي شيدينه

که په دي بره شعرونو نموس او کپه شي نو ددي نه د هيا تجمل شاه
 فقير نجل د علم اود حکمت اندازه په اسانه لگيدے شي چ ديو خيز معني
 ئي په عربی، فارسي، يوناني، رومي، هندي او پښتو کڻي ليکلي.
 دغه شان په دي کتاب کڻي ئي ډېر ناياب او عجيبه خيزونه ياد
 کوي. د کتاب په آخر کڻي ليکلي.

تعمت المفردات افغاني

شکر شکر کتاب تام شو فکرمته زره ئي ارام شو

شپه او ورځ وومہ عرقاب	زہ د فکریہ دریاب
زہ زما عرق نایاب وو	فکر لوستے عظیم دریاب وو
ما کوو تیارہ کبھی جان	مر جو نیا غوندھی گنران
دھی کتاب ته ہی پختاک وو	جگنو ہون زمانو راک وو
ما بپون کسرل د پری تیا	نا گاہ لعل دُر الماسے
و پش کسرل ما یہ حاجت مند	یہ نامہ د خداوند
طالبان دی د پر د لب	حاجت مند ورتہ اکش
شروع او کوی حکمت خواشی	دی د طب پہ نیت روان شی
له استاذ نہ پہ خفگان شی	چچ لغت راشی ستوما شی
شروع کوی کتاب کبھی دی	یو لغت ددہ چھی پر بن دی
عبس قبول عمر کسر پر	بعضی لوی نہ پوہی پر
بلکہ د پر دی تر ہی بہتر	د لغات دے دُر گوہر
وی قسمت پہ طلب کار	پہ نامہ د کسر د کار
مطلب بیا موی خرمند شی	حاجت مند چھی نفع مند شی
ما دی د پر پہ دعا یاد کوی	پاک مولا ته دی فریاد کوی
شاید خدائے ما او بجنینہ	تل دعا دی راتہ کوی سنہ
د جنت بوستان جہار	دالہ کوی خیل دیدار
فصل خواہ د انش تہ	بس کسرہ میان تجل شاہ تہ

کہ نازل فصل پہ ماشی

مس عمل بہ ہی کیمیا شی

د کتاب د خاتمي نېټه په دې شعر سره لیکي -

سن د هجرې چي یادېږي

د یارلس سوه چاپېږي (۱۳۰۲)

څلور نور د پاسه دینه

پس له دې دېس اوس دینه

د دې شعر نه معلومه شوه چې د کتاب میان تجمل شاه

فقیر خېل په ۱۳۰۲ کې لیکلې - دا وو په پښتو کې روښنه منظوم

طبي لغت او د دې د مصنف میان تجمل شاه فقیر خېل متعلق څېړنه

هیله لرم چې د تحقیق تېرې به پرې خپله تنده ماته کړي

کتابونه

- ۱- فقیر خېل تجمل شاه میان - مفردات افغاني - طبي لغت منظوم
پښتو قلمي نسخو د کتابخانه میان وکیل شاه فقیر خېل ساوند هېر ^{موهان}
- ۲- طب نامه د خوشحال خان خټک مرتبه محمد تقویم الحق کاکا خېل
خوشحال ديسرچم پېل پښتو اکېډمي پېښور، یونیورسټي ۱۹۸۵
- ۳- افغاني اثر عبدالحمید - تېر هېر شاعران - پښتو اکېډمي پېښور
یونیورسټي ۱۹۶۳ -
- ۴- هیواد مل زلېسي - د پښتونتراته سوه کاله - ملت پرنټرېرس
لاهور ۱۹۹۶
- ۵- حمید الله صاحبزاده - د کړک کېښکي - پښتو ادبي بورډ کوټه ۱۹۹۶

- ۷- فقير خېل فردوس شاه ميان شجره نسب فقير خېل انجمن اتحاد
فقير خېل چشمه اکره ننگ ستمبر ۱۹۹۱ء
- ۸- د ميان خدا الله فقير خېل ديوان تدوين و مقدمه ميان وکیل شاه
فقير خېل اگست ۱۹۹۹ء
- ۹- مجله اباسين پښور، مياشتيزه اکتوبر ۱۹۹۰ء پرېس انفارميشن
د پياريتمنت پښور -
- ۱۰- مجله پښتو درې مياشتيزه اکتوبر نومبر دسمبر ۱۹۵۹ء پښتو
اکېمي پښور، يونيورسټي -

نوشحال خان خٽک او حکمت

که چرې مونږ په حکمت لفظ غوس او کړو نو دا د عربې
ژبې یو داسې لفظ دے چې د عقل پوهې - دانشمندی - چل
ترکیب د صرخیز د تحقیقت معلومولو علم و فلسفې او د طب د پاره
استعمالېږي او د معنی او توفیق چې په چاکېږي موجود وي صفه
په حکیم - دانشور - عالم - طبیب بیل شي - حالانکې په نن
زمانه کې مونږ اکثر طبیب ته حکیم وایو او د حکمت خاوند
چې گڼو چې داسې نه ده - حکمت یو داسې لفظ دے چې ددې
چولې ډېره اړتیا او پراخه ده لکه څنگه چې د معنونه ظاهره
ده د لفظ د ډېرو علمونو احاطه کوي - پونکه دلته دا
لفظ د موضوع په لحاظ د نوشحال بابا سره تړلے شوے دے
او دا موضوع داسې موضوع ده چې په دې باندې په لږ وخت
کېڼې مختصره مقاله لیکل او وپیل ددې موضوع د شان سره
سمون نه خوري - ولې چې نوشحال بابا یو داسې نابغه عصر
ستی وه چې د هغوي تبول ژوند د حکمت او دانائے نه ډک
وو - نوشحال بابا پخپله یو بشپړ انساني کلوپېډیا وه او ددوي

د ژوند هراړخ يو ژوره مطالعه غواړي او دغه مطالعه بيا د دې
موضوع حق ادا کوي که ښه پې وایم چې خوشحال بابا یو فنکار
دغه - یوشا عرذبه نو دا خبره نیمگړې او پې وزنه ده که ژه
وایم چې خوشحال خان بابا مفکر دے مصلح دے - نو د شناس
مردم شناس دے - سیاستدان دے - سردار دے د عمر نیاتو
ماهر دے - پت پال دے ننگیال دے - جنگیال دے - سپه سالار
دے د طب پوهان دے - د نباتاتو ماهر دے د فطرت او قدرتی
اثارو شاهد دے - د نازکو احساساتو خاوند دے - شاعر
دے - عالم دے د بنکاریاتو ماهر دے - د پښتون نفس شناس
دے سماجی او اصلاحی غبر دے - فلسفی دے صوفی دے
سیاح دے - مورخ دے - محقیق دے - د هنرونو خاوند دے
او د پوهانو نه تعبیر دے - او هر کله چې دا خوچه لري نو بیا
هغه حکیم دے - دانشور دے او د حکمتونو کان دے او دا وجه
ده چې شاعر مشرق حضرت علامه محمد اقبال د دغه نابغه
شخصیت نه چرمتاثره ؤ او ځکه نو وايي -

ان حکیم ملت افغانیاں

ان طبیب ملت افغانیاں

خوشحال بابا یو داسې هستي وه چې د پښتون قام په خوبو او
علمونو باندې پوه ؤ د حکمت پې هر نومره معنی دي دا ټولې
په خوشحال بابا کېني موجود وے - خوشحال بابا که دکاشان تو
مطالعہ کوي او که د فطرت درنگینو نیکل او بناسټ مطالعه کوي

او هغه بيا د شعر په ژبه کينې پيداي نو هم ئې د عقل او پوهې په
 رڼا کينې په يو خاص ترکيب او طريقې سره پېش کوي - دغه حکمت
 د دے او کله چي انسان ته د انسانيت معراج ورښايي - نو هغه
 هم د پرېه حکمت سره د انسان د ذهن نازک تارونه په داسې
 انداز کينې او چي پي چي انسان دخپل حقيقت او د قدرت د
 اسرار و موزنه خبردار کړي حکمه نو وايي -

د خوشحال و شپل معقول دي

پرې به پوه شي چي عاقل وي

د خوشحال بابا ذات د گڼو علمونو منبع وه او د اتول علمونه
 هغوي موزن ته په خپلو تفنيقاتو کينې پرېښودے دي که کس
 د هغوي ديوان په ژور نظر وکتے شي نو هر شعر ئې د حکمت نه
 دک دے او حکمه نو وايي -

درست ديوان ئې لکه باغ د علم گنج دے

پکيني هر رنگه گلونه هر نهال

که د خوشحال بابا حکمت موزن په معني د طب کينې اخلو نو دغه
 مهديان ئې هم کتلے او که په دغه رنځ غور وشي نو خوشحال بابا
 يو ستر حکيم طبيب معالج هم ؤ هغوي نه صرف د انسانانو د علم
 طب نه واقف و و بلکي د مرغانو طب ئې هم زده ؤ او د بيمارو و دانو
 نه په ښه شان خبر وو او حکمه نو دخپل حکمت باره کينې و ئې
 د حکمت و شپل به و ا ئم مختصر
 په معني کينې قيمتي لکه گوهر

که مونږ دنو شحال بابا د شاعري جاج اخلو نو داسې موضوع
به نه وي چې هغه به د دوي په شاعري کني نه وي او که
نو پيدمجن کاکړ وايي -

که شوک بحر مواج وايي ورته بسايي
په ديوان کني ئي موند شي هر شاعر
اودغه شان يو پښتون شناس مستشرق مېچر لاسي هم

بيکي چي

د مغرب د شاعرانو په شان دنو شحال بابا د پاره
هيڅ يو مضمون هم غږ نه دے
د خان بابا شاعري ټوله د حکمت اودا نائے نه دکه ده او
حکه نو وايي -

قصيدې لرم غرا له هر بابيه
په حکمت په نصيحتا کني مالامال
او بل خائے وايي -

رباعي ده که قطعه که مثنوي ده
هکي واره گوهر دي دړو لال
او بيانو د چل شاعرانه حکمت په دکه (ظهار کوي) -
بند و بست د پښتو شعر ما پيدا کړو
کڼه شعر د پښتو وو غږېر سال
نه ئي وزن نه تقطيع نه ئي عروض وو
دوه مصراع ئي د خفيف بحر دوه طال

» ڊي نه معلومه شوه ڇي خان بابا د شاعري په هر صي
صنف باندې پورې پورې ځانگړتيا لري او د هغوي د علم و
حکمت کمال د ډي په شاعري کې تجنيس حسن تليل لباق
الاضداد ، ابهام - صنعت ترميم ، تنسيق الصفات - فطرت
شاعري - تاريخ گوښي موندل شي او هر کله ډي د حکيم موبن
ته د حکمت خزاني پراخي نومون ته د سياست چل بنايي - د
سرداري او حکومت کولو حکمت بنايي - د تودي درس را کوي - د
ژوند تپولو حکمت را بنايي د ننگيالو او جنگيالو د غېرت او پت
د عظمت او عزيمت د حکمتونو پت رازونه را ښکاره کوي د خپل
ښکړي د صلح او امن د صبر او شکر د گفتار او کردار درس را کوي
عرفان د ډي داسې هيتچ يو هنر نشته ډي د ډي او
اجتماعي شخصيت د حکمت په کسرتي و هلي نه وي او موبن
ته ډي په گوته کړي نه وي د حکيم موبن ته د سياست او رموز
ملکت - سرداري او حکومت چلولو د پاره د کاميابي حکمت په دا
طريقه را بنايي -

۵ وړکول توري وهل دا دواړه بويه

ډي پرې کار د سرداري شي انصام
يا تکیه د يوه خداي ده يا د توري
په جرگو مرکو نه شي کار تمام
که سردار د خلقو زر لري هنر
بندوبست د عالم نه شي پي ضمما م

اودغه شان د سرداري د پاره دولت هم وسيله گڼي او وايي -

چې زر لري په کور گڼي

هاله شي نه سرداري

او بيا د کاميابي سرداري اصول هم را نښايي :-

يا سردار سره خپل عقل

يا وزير صاحب تدبير

که هر څو ټي عقل ډېر وي

بيا هم يو بيه نه وزير

که نه دا وي نه هغه وي

په ژوندون ټي بويه وړ

که هر څوک حکومت کول غواړي نو هغه خلقوته د کاميابي

د کاميابي داز وړتياي او په دې حکمت ټي پوهه وي چې په

کوم بادشاه گڼي عدل و انصاف نه وي نو هغه به ناکامه وي -

لکه دايي -

ملوک چې عدل، عقل کرم لري

اندوه ټي کم وي له چاڅه غم لري

چې دا ټي نه وي د خان غليم دے

خان پخپله عالم ته کرم لري

دا څو ټي وه د سرداري د حکومت کولو د پاره د حکمت رازونه

دغه شان دا نبض شناس حکيم د هونښيار سرې نښايي هم په

ډاگه کوي -

هونيار به هيچرې بي خايه كارنه كا
هم به بي وخته د خوږې كنفارتنه كا
په حوله په لاس به هيڅوك آزارنه كا
چې بديگره د دے هغه به يارنه كا
دغه شان د كم عقل او احمق سړي خو يوته په تفصيل سره په
ديوان كې د حكمت په تله تلي - او كه غواړې چې په بدو زرونو
دې حكومت او كرم او هغه دې خپل كرم نو د حكمت دا نسخه
بې دځان سره غوټه كړه -

د هرچا سره نرمي ملائمت كړې
گنډ وي چې په دا خپل كړي د چا زړه
حكيم الملت خان بابا خوشحال خان خټک يو داسې قيمتي گوهر
دا ښايي او وايي كه چېرې چاهم دا حكمت خپل كړو نو د كامياب
ژوند تېرولو ثبتمن به شي هغه دا رنگه ده -

د هرچا سره د ښو سلوك بائداد
په بدي كې څه فائده كوم سوړونه
هغه كار چې په نرمي تر سره كېږي
څه حاجت چې رساوشي تر جگړه
كه پخپله د خپل ځان په بدي نه شي
د مارونو په غارنه مندره لاسونه
په خپلوا نو باندې هومره خشم كړه
چې پردې درځني تېښتي په ملكونه

چي دي قول د چا اوکړو نورې مکړه
 تل په عهد قول ټنگاوي ښه ميرونه
 په رشتياکه په دروغ وي سوکند مه خوړه
 منافق دس چي ډېر ډېر خوړي سوکندونه
 د حرص سترگي مړې په قناعت کړه
 چي په کورکښي دي د نيارشي نعمتونه
 هر چي شرع فرمايي په هغه کار کړه
 مه عمل کوه په رسم په دودونه
 درته وايي چي په کوم توکي به ښوونځي
 چي دهرچا سره نکرې خوا بونه
 هېښه اوسه خوله پته که ناوې
 چي ضرورت شي حاله اوکړه دواړوڼو
 دلته به دا اختصار په توکي د خان بابا د حکمت د وېشا کانونه څه
 بڼه ډېر بيان کړو -

ژبه

په بده ژبه ځان څي جهان څي
 ايمان هم څي واوړه طالبه
 بل ځاي وايي -

ژبه په تن کښي څه عجائبه ده
 صحت هم ژبه ده ژبه هم تبه ده

پڄي ڀڻه ۾ ڄيڪر ڪو ڀڻه پري خبر ٿووم
جنت هم ڙبهه ده دوزخ هم ڙبهه ده

خير ڀڻگره

وڪري واره ڪارونه ڇيل ڪا
مردان هغه دي پڄي ڪار د بيل ڪا
ٺوڪ پڄي آرام ڪٿي دي ڪو نام ڪٿي
د ٺوڊو ڏرو ٺو ڊاروبه تل ڪا

سغاوت

ڪه ڪنجونه د قارون درته اڻبار شي
په هر لور ڀي غور زو په سخاوت

پت

سرد پي دروي مال دي دروي پت دي نه ڀي
د سري ڊچار ڀي ڪل نوجو په پت دي

قناعت

د جهان په خزانو به دي خندا شي
ڪه تو اسگو په خزانو د قناعت شي

رشتيا و ڀيل

رشتيا ڪره ده پچانه مه و پر بن ڪه
رشتيا سر ڪه ره هره بلا خلامن ڪا

گفتار و کردار

سوکے کہ یتھ دے پہ یتھ گفتار یتھ دے
گفتار کہ یتھ دے پہ یتھ کردار یتھ دے

صبر و شکر

دانائے مہ کنہہ - چچی صبر نہ لری
چچی صبر نہ لری، حکمت بہ ثخہ لری

خودی

(۱) کہ تہ چچی پہ منت مویے وائے مہ خله

کہ دچاپہ باغ کنہی بوئے دکیمیا وی

(۲) پہ منت سرہ حلوه مہ خوره نحو شحالہ

تر حلوی نہ لابہتد دے وچ کنڈک

(۳) دمنت دارو کہ مریم پکار پی نہ دی

کہ علاج لره پی راشی میسحا هم

ننگ و غبرت

پہ جہان د سنگیالودی دادوہ کارہ

یابہ اونخوری ککری یابہ کامران شی

دغه شان کہ دپنتو لیک دووونو پہ منفرد (متدا زکبھی

پی د زنجیری پہ نوم ایجاد کری کہ دفرق سندر پی پی ویلی

نو صغر پی هم د حکمت او دانش پہ رہنا کنہی ویلی دفرق

نامه نه ٿي سرڪنده ده - ڪه ڊرين علم ٿي د مختلفو مسئلو په صورت
کڻي راڻوڊے نو فصل نامه ٿي د ڪتوده ڪه غواڙي ٿي د غبرت او
عزت پتڪي د ٻي په سرڪرم نو د مختلفو هنرون او وڻو خصلتون
زده ڪري او ڪري نو بيا به هغه خلقو کڻي شمار ٿي -

۴ چي دستار تڙي هزار دي
د دستار سري په شمار دي

د ڊي زد ڪڙي د پاره دستار نامه د حڪمت او علم وڊانش لوءِ
شاهڪار دے ڪه غواڙي ٿي د بازونو ٻسڪار - د بازونو ساتلو -
نورا کونو - بيمارو او علا ٻونو نه خبڻ شم (وڻه يوا ٿي) د حڪمت
حاصل ڪرم بيڪي د باز غونڊ ٿي توڻو نه زده ڪرم او هڻن کڻي
پيدا ڪرم -

۵ چي وهل نورل - نورول کانور ٿه ڏهه باز شاهين ڏ

چي ٿي سوري لره يوسي يا مڻ ڏهه يا فاره

باز نامه ٿي د حڪمت ڊڪه خزانه ده - د حڪمت نه ڊڪ ڪتابونه
به ٿي ڪوم ڪوم يا دوم سوات نامه ٿي ياده ڪرم ڪه بياض ٿي
يا ڪرم - هدايه ٿي ياده ڪرم ڪه آئينه ٿي ياده ڪرم د اڪيم ڪه
يو طرف د انسان د سوکالي او وڻو شحالي ٿونڊن تپ وڻو حڪمتونه په
کوته کوي نويل طرف ته دڙي هر ٿه حاصلو د پاره انسان
په صحت رونع جوڙ - طاقتور او وڻو شحاله ليدل هم غواڙي نو
دغه غم ٿي په سر هم اڻهسته په هر بو ٿي کڻي ٿي صحت
گوري او حڪمت نه ڊڪه طب نامه بيڪي په دغه طب نامه کڻي ڏ

بنيادم د بيمارو علاج د چرو بوټو داروگان او د نورو ناروغتيا
 نه د پيچ کېدو طور طريقتي بساڼي او دلته خان هغه طبيب معالجي
 ثابته وي کوم چي مونږ په موجهه طبعه کيښي حکيم بولو. او دا
 حکيم د حکمت پتې رازونه د نظم په وړو کي بجر کيښي د طب ساڼي
 زېب وزيښت جوړه وي او د هر شخړه مخکيښي بنيادم ته د وجود
 د صحت سره سره د عقل و صحت وده هم لازم کيښي ځکه خو وايي

يو صحت بل عقل غواړه
 ته په دا کيښي خو بي غواړه
 که دا دواړه توکونه وي
 نور هغې خو بي لاره

دغه شان د معني نه پس بنيادم ته د ښه صحت راز بساڼي -
 پيچ که چرې دا راز مونږ کسرو نو بيا به په اسانه د بيمارونه
 پيچ شي او وايي -

ابداً په دا مخلوق خو به ابدال وي
 کم و ټول کا - کم د چا سره گمندي ونه
 کم ملا سته کا - کم د خوراک کا کمه مينه
 په دا شان ټي په عالم کيښي د ژوندو
 د دې نه پس د خوراک ښځاک باره کيښي وايي -

که اوبه دي - د باران يا د چيني د
 د کوهي اوبه ضرر دي د بشر

بني سري نخودي اوبه د سري خان دي
ولي تود طعام - سري اوبه ضرر
چي تودې اوبه ټوك ټخني عرمووهلي
پرې نقصان د اشتها شي رنگ اصغر
او بل ټلټلې د حكمت خبره كوي او وايي كه قوت او
طاقت زياتول غورې نو دا ټيندونه استعمال كړه -
كه قوت زياتوي تل خوره شوه پي
چي تر داسه دارو نيشته معتبر
كه ټي موچي اور ټي ټي گينه خوږ
توپه سود ټي خبر مكره چل پور
او دغه شان دېرې د حكمت خبرې ټي په طب نامه كني
د "صحت خبرې" په عنوان سره ليكلي چي كه عمل پرې
روشي نو بنياد د دېرو بيمارونه په امان كېدې شي په
طب نامه كني د سردرد بيماري - د نيم سردرد د سترگو بيماري
د فالج بيماري - د برقان بيماري - د گېډې بيماري د غاښونو
بیماري - د نس نخودي بيماري - د بوا سړو بيماري - د
ناسور بيماري او د ټخو او د سرو نودې پټې او نيكاره
بیماري بنود لې شوي او د هغې نېسانې په گوته شوي دي -
پس د هغې نه ټي د جرو بوټو داروگان چي په آسانه ملاويد شي
نو شحال بابا موبزته بنود لي او ورسره ورسره ټي د اهم راخودي
چي د هغه طبيبانه علاج مكره چي دا خوږ او خاصيتونه نه

لري لکه وايي -

(۱) د هغې طبيب طلب کوه نو شحال

چې د مخ په تجلې کښې ئې صفا وي

(۲) د هغې طبيب نوم شخه اخلي نو شحال

چې بمار ورسه راشي بيا بمار ئې

(۳) د طبيب داروهله خوره چې خازق وي

د ناقص طبيب دارو لري خطر

او چې درې خوبو مالک حکيم او طبيب نه وي نو هغه په

حکمت چرې هم نه پو هېزي او شوک چې بيا دغه حکيم نه

علاج کوي نو نو شحال بابا دغه سري باره کښې وايي -

بل صغه سرے احمق بلے بويه

چې په هر طبيب دارو کا درنخونو

هر شوکه موين او يکو او اووايو نو په نو شحال خان خټک

او حکمت ليکل او وپېل دېر مشکل کار دے بلکې دا د دېر و سيع

او ژور تحقيق موضوع ده هې هم د خان بابا غوندې حکيم الملت

او حکيم الحکماء باندي ليکل او نوستل د چا د وس خبره نه ده

ولې چې -

د نو شحال خبرې در دي

چې ئې کښلي په قرطاس

واقعې چې د نو شحال بابا هر خبره هر شعر د حکمت

ملفه ده او حکه نو نو شحال بابا وايي -

دانا به پرې پوهېږي د ناپو هوکار پرې نېشته
دا درې په بيان خو شمال ختک ويلي

کتابونه

- ۱- کليات خو شمال خان ختک سره د مقدمې درواښاد دوست محمد
کامل ۱۹۵۲ء ادره اشاعت سرحد پېښور
- ۲- خو شمال خان ختک (اردو) مولف دوست محمد کامل ۱۹۵۱ء
ادره اشاعت سرحد پېښور
- ۳- دستارنامه د خو شمال خان ختک ۱۹۹۱ء پښتو اکېډمي پښتو
يونيوستي -
- ۴- بازنامه خو شمال خان ختک مرتبه هېش خليل ۱۹۸۵ء
پښتو اکېډمي پېښور -
- ۵- طب نامه خو شمال خان ختک مرتبه تقويم الحق کالانچل
۱۹۶۶ء چاپ کول -
- ۶- طب نامه خو شمال خان ختک مرتبه تقويم الحق کالانچل ۱۹۸۵ء
پښتو اکېډمي پېښور
- ۷- خو شمال و اقبال (اردو) مؤلف مير عبد الصمد ۱۹۸۲ء عظيم
پبلشنگ هاؤس پشاور
- ۸- توريا لے پښتون ۱۹۷۱ء پښتو ټولنه کابل
- ۹- خو شمال تامه ۱۹۸۰ء آبا سين آرټس کونسل پشاور

۱۰- نوح شحال خان خټک اودده ادبي مکتب دکتور عازي عثمان

۱۹۸۲ کابل چاپ

۱۱- مجلته پښتو نوح شحال خان خټک نيم مارچ اپريل مه

۱۹۸۰ پښتو اکېډمي پېښور -

فقير جميل بيگ (جمال خان) د شاعر په حيث

د پښتو ادب که په دو اړخيزه کتنه او مطالعه او کړه شي
نوکه نشر دے اوکه نظم ددې دواړو صنفونو او پرخو سرخښه
کول پښتو ژبې ته خاص او لوړ مقام ورکول او دا په نورو ژبو
کښې تمنا کول تردې چې د پښتو ژبې ليک دود په نوي انداز کښې
ليکل ددې هر څه نغز او وياړ يو داسې کورنۍ ته حاصل دے
چې هغه کورنۍ تر ننه پورې پښتو ژبې اسرې نه کړه بلکه تر
ننه ئې پښتوسره پښتو وکړه او کوي هغه کورنۍ د لويې
خان بابا خوشحال خان کورنۍ ده لکه چې وايي -

ما خوشحال چې په پښتو شعر بيان کړو

د پښتو ژبه به اوس په آب و تاب شي

او دغه شان بل ځای کښې وايي -

هميشه به پرې نارې وې د بښلو

دا چې ساکره نن خوشحال په ويل باغ

او دغه وجه ده چې نن د پښتو نوم اخستوسره د لوستونکي او

يڪونڪي په ذهن کڻي هم دغه يو نوم د لوڻي خان بابا نوشحال خان
راڻي - هغه حڪه چي لوڻي بابا نوشحال دا ٿ به په اب و تاب کڻي
ده د نوشحال بابا کورفي کڻي ڊپر لوڻي ستر عالمان - شاعرن
اديبان ٿڀر شوي دي او اوس هم شته د سروسره سره د ڊي
کورفي بنحو هم دغه ميدان کٽيلے دے لکه بي بي حليمه - تاجر بي بي
وغیره د نوشحال بابا او دهغه د زمانو کتا بونه دهر پڻتون په
کور او کتا بون کڻي پراته دي حوزة ن نوشحال بابا د کورفي
ديود اسپ فرد تعلق يک چي هغه هم عالم دے - هم اديب دے
هم شاعر دے او هم وٺي الله دے خولا تراوسه په ادبي دنيا
کڻي گناهم دے او دچا ورته پام شونے نه دے البته په روحاني
دنيا کڻي لوڻي مقام لري او ڊپر وکسو يکوالوته ئي د ادب سره د
تعلق معلومات او خبر شته -

دغه لويه هستي د لوڻي خان بابا نوشحال خان نيکه رور جميل خان
دے چي په ادب کڻي جمال خان دے او په روحاني دنيا کڻي د
خواجہ جمال الدين او فقير بابا باندي ياد شوع او زيات شهدي
په فقير بابا لري او د تصوف دغه نوم ئي په ڊي ٿولو نومونو
غلبه موندلي ده هغه حڪه چي دوي دنيا وي جاہ وجلال بادشا
نوابر ته لته ورکڻه او د تصوف او سلوک منزلونه ئي
ڊپر و رياضتون او جذب و حال د کيفيتونو ٿڀر پد و نه پس
موندلي وو او حڪه خود قطب الاقطاب او غوث الزمان په دريو
فائز شوع وو او د اتيک د حضرت جي بابا ر شيخ پيچي (موندلي

د لويې پاڻي مريدان ٿي په سلسله پڅټيه کښي پيدا کړي دي ځکه
لور مقام د ډي ډي خپل سکھ رور نحو شمال بابا ٿي د فراق او غم
په حالت کښي هم د فراقناهي په شعرونو کښي داسې ستاڼي -

ډي ډي دور په کښي طاعت کا

هغه غم د خداي جنت کا

خداي د ډي غم ورځي يوسي

خوش خورم د ډي په کښي اوسي

ډي ډي دور ډي پرې مقام د ډي

په اغه غم د ما سلام د ډي

دغه وجه ده ډي ډي نحو شمال بابا د اولاد سلسلي ته خان خپل
وېلې شي او د فقير بابا جمال خان سلسلي ته فقير خپل ميان کان وېلې
شي د اقم هم د دوي نمسه د ډي جميل ميان د علم ظاهري او د علم
خفي علمونه لول اوليکل - لوستل - وېل به ٿي په ډي پرېشکلي انداز
کښي کول د ډي متعلق په مناقب فقير جميل بېگ د شمس الدين کاکاخېل
چاپ له اړخه انجمن اتحاد فقير خپل په سرينه د ميان فردوس شاه
فقير خپل د پڅټي اکوړه خټک په صفحه ۲۹ داسې يکي

په مسجد کښي وو دښه

په شري ناست وو مينه

کتابونه ورته جمع

دو کتل په خاطر جمع

نه صرف صوفي عالم - ولي الله وو بلكه په ادبي مهديان كېنې ټي
 د خپلې كورنۍ بېرغ جگ ساتلې دے او د پرخه ټي په فارسي
 ژبه او پښتو ژبه كېنې ليكلي او وښيي دي په فارسي ژبه
 كېنې ټي د پر غټ غټ علمي كتابونه ليكلي دي چې په پښتو اكيډمي
 پېښور يونيورسټي كېنې د قلبي نسخو په شكل كېنې خوندي دي
 چې نومونه ټي په درنگ دي -

۱- دل تذكرة الاولياء و (۲) نور محمدية

دل تذكرة الاولياء تقريباً د پنځوسو صفحو دروند كتاب دے
 اوس اوس ټي پښتو اكيډمي پېښور يونيورسټي ترجمه چاپ
 كړې ده په دې كتاب كېنې د لويو لويو اولياء ذكر دے دغه شان
 ټي نور محمدية نومي كتاب چې تقريباً د څلور نيمو سوو صفحو غټ
 كتاب دے او په كېنې د پر عالمانه بحث په ۲۷ (شپږ ويشتو) بابونو
 كېنې شوع دے او ددې نه د هغوي د علم او پوهې اندازه لگېدے
 شي بل درېم كتاب ټي د افغانستان په كابل ارشيف ملي كتابتون
 كېنې د مناقب شيخ رحيمكار په نوم فارسي كېنې ليكلې چې اوس اوس ټي
 د اسد الله شعور په سريزه سره د افغانستان د علومو اكيډمي په
 فارسي كېنې چاپ كړې په دې كتاب كېنې د خپل مرشد حالات ليكلي -
 د اهم يو غټ كتاب دے - ددې نه علاوه ټي نور د پر كتابونه په
 مجمع البركات نومي قلبي نسخه كېنې ياد شوي دي خو تر اوسه په
 لاس چاته نه دي راغلي كېدے شي چې چا سره وي يا ضائع شوي
 وي د مجمع البركات فارسي قلبي نسخه چې عكسي نقل ټي درقم سره

د ۷ په صفحه ۳۰۱ باندې د دغه کتابونو نومونه دارنگه دي -
 ۱- شمس العارفين ۲- قدوة العارفين ۳- زبده السالكين ۴-
 ۵- اسراج العاشقين ۶- خلاصة الطالبين ۷- تحفته المقربين -
 کېدے شي چې دا کتابونه په دغه وخت کې د مجمع البركات
 ۱۲۸۵ هـ د مولف لخوا په دغه زمانه کې تېر شوي دي او هغوی
 ترې استفاده کړي وي د دغه شاعر د متعلق د وېسې څېړنه
 د افغانستان ستر محققينو - عالمانو اديبانو شاعرانو کړې ده چې
 په هغې کې ستر محقق ارواښاد عبدالعزیز جيبی - دکتور عارف
 عثمان - عبدالله بختانی خدمتگار زلمي هېواد مل غونډې ستر
 څېړندوال شامل دي نو اوس چې د هغوی د څېړنو نه پرده اوچته
 کړم او دلته یې اویکم وې چې بیا زما مقصد به واضح شي -
 په کتاب پښتانه شعراء* درېم ټوک د پښتو ټولني د
 تاریخ او اديبانو له څانگې کال ۱۳۴۲ هـ ش کې په صفحه ۹۰۳
 باندې يکي -

جمال خان د نوح خټک مشر دور وو او لوی وې او
 مو فی تېرشو د د پښتو شاعر هم وو دیوان لري -
 په کتاب "نوح خټک او دده ادبي مکتب" د افغانستان د علومو
 اکېمي چاپ د دکتور عارف عثمان په یک سره کال ۱۳۶۱ هـ ش او
 ۱۹۸۲ هـ صفحه ۱۸۲ باندې دکتور عارف عثمان د جمیل خان باره کې يکي -
 دغه شاعر د نوح خټک کشر دور د و په پښتو
 کلاسیکو اديبانو کې د ادیب - عالم او مکتوف په حيث

یادېږي او د علاقه لرونکو د ا حقا م ورگن خپد ل د د
دغه پوهه شاعر چې تراوسه پورې ئې دیوان نه
د د چاپ شوه د خوانی په وخت د جمیل بېگ په نامه
مشهور و و -

دغه شان ستر محقق عبدالله خد متکار بختانی په خپل تالیف پښتانه
شعراء پنجم ټوک له اړخه د علومو اکېډمی افغانستان کال ۱۳۰۷ ه
ش کبې په صفحه ۳ باندې یکی -

فقیر جمیل بېگ د مستی او جذبې په وخت کبې منظومې
توتې و سېلی دي -

د دې و پناه نه پس ئې د فقیر بابا رحمان خان / هغه منظومې تعوی
یکې دي چې هغه به د دې مقابله په آخریکم د هغې نه پس وایئ -
په دې ډول شېخ جمیل بېگ یا فقیر جمیل بېگ یو روحانی
شخصیت وو چې په نظم او نثر کبې ئې یکنې کوي دي -
د دې درې هسټر باره کبې گوان سر محقق زلمی هېوادمل په
خپل تالیف فرهنگ زبان و ادبیات پښتو فارسی د علومو
اکېډمی افغانستان له اړخه کبې په صفحه ۱۱ یکی -

جمیل بېگ فرزند دوم شهباز خان خنک به فقیر بابا شهرت داشت
جمیل بېگ مرد صوفی مشرب و فقیر قائم ایل و صائم النهار بود در
هلقه مریدان شیخ رحگار شمولیت داشت -
جمیل بېگ مناقب مرشدش را به زبان فارسی نوشت و به زبان
پشتو شعر مرود -

ددې وپښانه پس ئې د فقير بابا رحيم خان (دوه درې شعرونه
 ليکل چې د کلام په نمونه کښې به راشي په پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي
 کښې د زرو شاعرانو د کلامونو يو قلعي نسخه پرته ده چې په
 هغې کښې د دوي يو ټوک غزلې هم شته دغه غزلې زمونږ د
 سيمې د اکوړي گران محقيق پروفېسر محمد افضل رشا په خپل تاليف
 پټ ستوري چاپ له اړخه پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي کال
 ۱۹۸۴ په صفحه ۲۵-۲۶-۲۷ سره ددې الفاظو محفوظ کړي دي
 د جمال خان بابا په کلام کښې د متقدمينو شاعرانو د
 کلام گڼې خوږه شته فکرې ژور او الفاظي ځوابه دي.

د کلام نمونه :-

ددوي که غزل دے او که ټوټې هر لفظ ئې د موقع مناسبت
 سره په ډېر ښکلي انداز کښې په اسانه اوروانه پښتو کښې ليکلي
 ټوټې ئې د بيبي بيبي واقعي سره وئيلي دي که هغه واقعات
 په تفصيل سره ليکم نو بيا به دا ليکل ډېر طوالت اولري په دې وجه
 صرف لږ غوندي د واقعي تعارف به ليکم چې معلومه شي چې هغوي
 هم د شاعرۍ گلستان په ډېرو ښکلو ښکونکارنگ گلونو سره تازه
 رو معطر ساتلې دے او د خپلې کورنۍ روايات ئې ژوندي ساتلي
 او دغه شان زامنو ئې هم سکه صديق بابا ظفر بابا محمد ابراهيم
 بابا وغېره په دغه ميدان کښې دخپل تره زامنو اشرف خان،
 عبدالقادر خان، صدر خان سکندر خان سره ملگرتيا کړي ده.

اول به هغه غزلي چي په پټ ستوري تاليف پروفسر محمد افضل
رضاله اړخه د پښتو اکېډمي پېښور، يونيورسټي کښې داغلي د لټه
نقل کړم چي هغه د ارنگه دي -

غزل

نېل خانه به دې ترڅه حده همراه وي
يو ورځ به دې سفر شي په ويجا پې
مورپلار زامن نمسي دکورې څه شو
خلقي کړې دا جل سورو ستارچې
بناسته بنه چوڼ زلمي شوتورې غاږې
پرې پرې دي دلحد خاورې تودارې
جماعت مخه تېرېږي مخ ترې پټ کړې
وهجې وټه ته يون کړې د خرابچې
درسته ورځ لکه سېک ناستې په صحرابڼې
بل خندا په قهقهه کړې لکه خرناږې
يو ذره دلاراله ويره نه شي
نه پوهېږم چي راچپوتې که کمارې
چي نيکي درنځه نشته بدتمو مړ کړه
دا شه مړ توکه په خپله بزيړه لارې

د سپر لي نو يونه يو درنځه نيسته
وچ لاسده سره سپن څي سپده اهاږي
سم له لاسه کارهر کور ډپر مشکل دے
جمال خانه وقت دې دادے که خان ټارې

دويم غزل

خواب زړه څي څي بيمار وو هغه نه دے
څي مدام په انتظار وو هغه نه دے
څي څي سترگي ديار لود وسته نيولې
تس ديدن ټي په بار بار وو هغه نه دے
څي به ستا په غم کښې شب ورو زجليا وم
بل په زړه کښې څي انگار وو هغه نه دے
څي بندي دستا په زلفو په کمند ووم
پروت گودن ته څي زناار وو هغه نه دے
څي څي سرو مال تالاستا په وملت وو
څي په ما د فلک وار وو هغه نه دے
نام و شنگ څي ستا په تور ووله ماتلي
چرې ماتته څي ازار وو هغه نه دے
ستاله غمه څي يو دم په قنډر نه ووم
څي په سترگو کښې څي خار وو هغه نه دے

پڄي مي ستاد حسن خيال چردي ليد لے
تازہ گل پڄي په شمار ووهغه نه
جمال ستاله مخه نوروتہ سلام کہ
پڄي غلام او خدمت کار ووهغه نه دے

ديلم غزل

وښته سپن سترگي تاريخي چينگي دارې
ته لاگرځي خپل پردي په ختس نفا رې
خداے طاعت دپاره ورځ له تاسنه غواړي
ته د کالونخرشي نن له خدايا غواړي
شوې په کوم عمل غره پڄي نوشمال کڅي
سختي خوهم : د موبدي په زور کسپا رې
ستا په سرباندي بي ترس جلات ولاړ دے
کوم زمان به دي سر پر پکړه په ولاړې

ددې غزلو باره کښې د خني محترمو ليکوالو د خيال دے پڄي د غزل پي
د جميل بېگ نه دي او هغه وايي پڄي د جميل بېگ نوم جمال خان نه وو
دا چرته د سيکا نور د نعت د شاعر کلام دے - د اصحي ده پڄي د فقير بابا
نوم جميل خان وونو هغه تر اوسه پورې په جميل خان نه ياد پوي

بيڪه په خپل خاندان کښې په جمال خان شهرت لري لکه څنگه چې ما
مخکبې ليکلي چې په ادبي دنيا کښې ې جمال يا جمال خان نوم يکلو
او يادېدلو او په روحاني دنيا کښې نقيس بابا او نوحه جمال الدين په
نومونو ياد شوي دے او دغه شان ې په خپلو غزلو کښې جمال خان
د تخلمن په توگه استعمال کړے دے چومسکه ددوي ديوان لا
تراوسه په لاس نه دے راغلي نو ځکه دا خبره کېږي نو هر
کله چې دغه قلمي نسخه د زړو شاعرانو په اکهډمي کښې موجوده
او په هغې کښې د عبدالقادر خان خټک چې ددوي وراره کېږي د
غزلو سره پېوست دا غزلې ليکلي شوي دي نو ددې نه معلومېږي
چې دا هم ددغه زماني شاعر دے او تر اوسه په دې نوم بل
شاعر نه دے تعارف شوي ددې خبرې هم څه ثبوت او شهادت
نه دے پېدا شوي چې دا شاعر د سيکانو د دور شاعر دے دا
خبره هم په اټکل سره کېږي چې د سيکانو د دور شاعر دے
حالانکه د سيکانو دور خو وس وس تېر شوي او د جمال خان
بابا دور ې پر مخکښې دور دے بله خبره داده چې دا کلام صوفيانه
کلام دے او موذن دا په ۱۹۱۵ و پېل شو چې هغوي به خانغا
صوفيانه کلام ليکلي او وپېلے وي هر کله چې ددغه زردو شاعر
سره دا نوم راغلي نو دا واضحه ده چې دا هم جمال خان دغو شاعران
بابا زور دے بل څوک نه شي کېدے -

وس راځو هغه منظومو توڼو طرف ته چې دوي په بيټو
بيټو موقعو ويلي هر کله چې د دوي مرشد حضرت شيخ رحيم کاراکامان

وفات شو نو فقير جميل بيگ (جمال خان) هغوي لحد ته کوز کول او
هغه وخت ئې د دېره غمه چغه کړه -

✓ په بوي دې ټول عالم خوشبوي شو

اميل چندنه په تاپر بوتل کسدونه

ددې شعر په باره کښې په تذکره شېخ رحکار د سيد

سباح المدين کلاخېل اداره اشاعت العلوم جامع مسجد (لنډيو)

د فيصل آباد کښې هم دغه شان واقعه يک ده -

دغه شان چې هر کله بها کو خان د يوسفز سردار اولوې

ولي الله انون څالاک بابا د نيل بسکو تخمه د دو ما کافروسره

جنگ وو نوپه دغه وخت کښې انون څالاک بابا د دوي په خدمت

کښې د امداد او تعاون حاصلولو د پاره حاضر شول نو فقير بابا

د مستر او جذب په حالت کښې ورته په دې منظوم الفاظ کښې

اووټل -

✓ په دې خوړ کښې سره او سپين انبار انبار

فقير نه اخلي او نه ئې څه يکار دي

انون څالاک نومره چې اخلي وادي خلي

که خواري نه وي دى د نه وي

د مشهوره واقعه يا کرامت چې قاضي مير احمد شاه رضواني په

تحفة الاولياء او په مناقب فقير جميل بيگ کښې شمس الدين

کلاخېل راخستې ده وايي چې دغه وخت د خوړ کښې د فقير بابا

په کرامت سره سره او سپين شو د فقير بابا د عبارت ځانته دغه
وخت کېږي د تنگرو غرونه ووچي د هغې سره يوې خوږونه
دچم پراته وو.

يو ورځ فقير بابا خپلو زامنو د لنډې اخوند احمد مېب
پچې دېر لويې عالم فاضل او بزرگ وو ته د شريعت دپاره
بوته لويې زمونږ پلار خان ملنگ او فقير کړې دے سماع ځي
شروع کړې هر وخت د جذب و مستي په حالت کې وي
د شريعت نه خلاف کارونه کوي اخوند مېب پچې د فقير بابا
جذب و مستي وليدله نو وي فرمايل پچې دوي فنا ق الله
دي د معرفت او سلوک د رازه خبردار دے دا د شريعت خلاف نه
دي فقير بابا هغه ځانته کېږي داسې وايي -

که قاضي مېب زما په شاکي مت شي
تورده زما به هله شريعت شي
خار کيو، که نه وي نه وي
د فقير به ځانته وي ځانته وي

وايي چې هر کله د فقير حميد بېگ د اشرف خان د زوي اود نوح خان
د نسي محمد افضل خان خټک سره زبه بډا وے راغلو نو هغه
وخت هغوي د افضل خان د مدافعت په غرض سوات ته لاړو
اود حمزه خان بايزي پچې دېر لوي سردار وو د تهاغه سوات

اوسېدونکې وو دغو شمال بابا اجنيسې وو زامنوته چې خپله
 مېرمنه بېکاره کړه نو وایي چې جلال خان او جمال خان ورته امداد
 درکړو او ورته چې اووې چې دې وخت کې مېرمن نه لرونکې
 درکړې په مووو قتلان خان چې ددوي رود وو دهغوي د
 امداد نه انکار وکړو په دغه وخت جمال خان بابا رستمې او
 جوش نه داسې اووېل -

✓ اس دې وي په لس دې وي
 مېرمن کله نه وي نه دې وي
 جلال دې وي جمال دې وي
 قتلان کله نه وي نه دې وي

اودغه وجه ده چې نن د تهاښې سوات د خانانو کورنۍ د
 فقير بابا په دما رنگ ده اود جمال خان او جلال د اولاده خوږ
 شوه ترقي يې وکړه

دایي چې يو ورځ د مغوپه وخت کې د اتیک صوبېدار چېر
 فلم کړه وو ټوله علاقه يې لوستلې وه د هزارې نه خلق د
 تافلې په شکل کې راستل چې ده بنديوان کول او ټول مال
 يې ترې واخستو - خلق فقير بابا ته په ژباړا انګولا راغول
 چې د صوبېدار نه زمونږ مال حال او خلق را خلاص کړي هغه
 وخت جمال خان بابا په بهرې رکتۍ کې سورېدو نو دا
 اشعار يې اووېل -

ح

شوک به دروئی خدائے دپاره ✓
 فقیر دروئی خدائے دپاسه
 پاک رسول ورسره مل دے
 بدرگه له چهار یاسره

او هغوی چي بهی رسته سور شو نو داسي وايي -

بهی رسته خه د خدائے په حکم ✓
 خه به ظالم خه به دده بندي کوونه
 فقیر شو مل د مظلومانتي
 خدائے ئي وی مل چي بنديوا آزادو^{نه}

او هغوی چي دغه ظالم سو بیدارسته مخانج شول نو په سو بیدار
 رپیدل او بگیدل اوقی بوقی ئي شروع کړي قبول مال حال او خلق
 ئي ترې را خلاص کول دده سره به اکثر په گني تعداد کني مریدان
 مگر خبدل دے به ترې مخکني وو مریدان به ورپسي وو او دا
 اشعار به ئي وئیل -

دور دور د فقیر دے ✓
 د غافل په صورت ویر دے
 د غافل په صورت ویر دے
 دور دور د فقیر دے

وایي چي یو وخت داسي راغلو چي بارانونه بند شول فصلونه
 او چبدل تخط سالي شوه خلق تنگ شول او فقیر بابا ته په ژړا کوونکو
 راغلو چي خدائے پاک ته سوال او کسه چي باران شي هغوی هغه

وخت د جلال په حالت کښې چغه کړه -

✓
 تحط سايي ډېره په زور ده
 پرېوتلې کورپه کور ده
 باران دے ورو يينه
 شوکړه که نه وي نه وي
 تنگرو باندې باران دے
 فقير ن ورځ مهربان دے
 و ارمان بېلي ارمان دے
 ورېدلے ن باران دے

دا الله پاک کارونه گوره هغه خلق چې واپس شول نوپه
 دغه ورځ لويي الله باران اوکړو د فقير بابا سوال قبول شو
 او فصلونه بنېدله شول دا هم يو روايت دے چې هرکله فقير
 جيل بېگ نچلو زامنو اخون احمد صېب ته شريعت دپاره بوستو
 نو هغه وخت کښې دا اشعار هم وييلې وو -

✓
 مويته چڼې دې راکړے شه
 چې درسته شپه يې چنگه وي لکه چرچڼې
 دنيمې شپې راتلک دې روک شه
 چې چرچڼې برچه دې خوبنه راکړينه

هرکله چې د لويي خداے پاک په عشق کښې به تر لړې لارو فنا
 في الله به شو د جذب او مستي حال به پرې راغلو نو چغه به

به ٻي ڪوھ دا شعر به ٿي وٺلو -

هغه موزيان به دنيا غواري ✓

دي عاشقانو ستايه لار کڻي او بازنه

سرو مال ٿول عاشقان دا وڪا

دا موزي تش لائي کوي ٻي مڻي

۱۰ ۵۵ ددغه لوي ولي الله - صوفي - عالم د شاعري متعلق ڇپڻه
 ٻي دلته وا منجه شوه ٻي دنو شحال بابا نه صرف رامن شاعران
 وو بسله د هغوي دور ٻي د معرفت لار ٿي خپله کوي او هروخت
 به په جذب و مستي کڻي وو خونچيل خانداڻي روايات ٿي ٻي ٻي
 هم مرگون ته نه دي ورکري او ٿوندي ٿي سائلي او ٻي
 منظومو ٿو ٿيون نه دا هم معنومه شوه ٻي دوي د جمال تخلص سره
 د فقير تخلص ٿي هم ٺهيل ڪري دے او ٻه منظومو ٿو ٿو کڻي ٿي اشڪا
 ڪري دے لوي الله دي او کوي ٻي ددء د ٿوند ٿول حالات او ديوان
 او نور گابونه د تيارونه دنيا ته شي او نوء معلومات را بنڪاره شي
 دوي د پيدا ٿيڻ کان نه دے معلوم البته د وفات کان ٿي معلوم دے
 دا بجدو په حساب ٿي دارنگه دے

ٻيون رفت از جهان اين گوا مت خديو

په جُزق "موز عالم" "نمريو"

ددي نه ۱۱۱۴ هـ جو ٻي ٺهني محققين ٿي به قياس ٺهني ٺهني ٺهني

۱۰۲۴ هـ بنا ٿي اولاد ٿي د پڻتو ٺهني ٺهني ٺهني ٺهني ٺهني ٺهني ٺهني

تنگار و کني چي دجهانگيري او اکوري نه سهيل په لور د غرونو په
منځ کني کلي دس هلته ئي مزار دس د پښتونخواه دلري لري نه ده
عقيدتمند را ئي او فېن ترې اخلي د سفرې په مياشت کني پرې عرض
او مهله کيږي -

کتابونه

- ۱- پښتانه شعراء درېم ټوک د افغانستان د پښتو ټولني د ادبياتو
او تاريخ د ټاکنگي له اړخه ۱۳۴۲ ه ش -
- ۲- کاکاخېل شمس الدين ميان مناقب فقيرخېل بېگ د ميان فروروس شاه
فقيرخېل په سريزه د انجمن اتحاد فقيرخېل جمال آباد اکوره خټک
له اړخه ۱۹۰۹ء
- ۳- خد متگار بختاے عبد الله پښتانه شعراء پنجم ټوک د افغانستان د
علومو اکېډمي ۱۳۵۷ ه ش -
- ۴- رضا محمد افضل پرو فېس پټ ستوري پښتو اکېډمي پېښور
يونيو رسټي کال ۱۹۸۴ء
- ۵- خټک نوح شحال خان فرا قنامه د ژبو او ادبياتو پوهنځي کابل ۱۳۶۳ ه ش
- ۶- عارف عثمان دکتور نوح شحال خان خټک او دده ادبي مکتب د
افغانستان د علومو اکېډمي ۱۳۶۱ ه
- ۷- کاکاخېل سياح الدين تذکره شيخ رحيمکار ادره اشاعت العلوم
جامع مسجد لاهور

په تحقیق کښې د ماخذ اهمیت

تحقیق د عربي ژبې لفظ دے په پښتو ژبه کښې د خپېږنې -
لټون - چاڼول د مخه څیړنې بنیادي حقیقت معلومول - دیو څیړن
پوره کره کتنه معنی لري په انگریزي ژبه کښې ورته ریسرچ
(RESEARCH) وېلے شي چې معنی ترې پخپله ظاهرېږي - په
نورو معنو کښې د تحقیق مقصد د دے چې په علم و ادب کښې
سوچه جوته جدا کول د پوسټکي نه مغز راویستل - حق د باطل
نه جدا کول - تحقیق د مخصوصو حالاتو او مخصوصو شهادتونو او
روایاتو په رڼا کښې د یو حقیقت تلاش دے - او په اصطلاحي
توگه د تحقیق مطلب دا شو چې یا نو دې نوي حقائق وړاندې
کړے شي او یادې د معلوم شوي حقائقو نور زیاته تشریح
او تفسیر او شي او وسعت دې په کښې پیدا کړي شي چې په
علم او معلوماتو کښې اضافه او کړي - تحقیق په هر مېدان کښې
کېدے شي که هغه سائنسي څانگه وي او که ادبي که تاریخي
څانگه وي او که جغرافیایي څانگه تحقیق په هر څانگه هر
ارخ هر موضوع او که په هر مېدان کښې وي دا د برکسران

او کي پڇڻ ڪارڊي د تحقيق ميدان ۾ ڀرارت ميدان دے په ڊي
 ميدان کښي د تحقيق اسونه سترې شي تحقيق په کښي بي ساه
 شي وارخطا هم شي خو سره د ڊي به حوصله نه بائلي خپل
 مرام ته به ځان رسوي د ڊي شال د سمندر هم دے چي په سمندر
 کښي د ملغرو موندلو دپاره لامبو وهل وي او دغه لامبو
 دومره په مشڪله او گرانه وهله شي چي کله کله په کښي د
 ډو پيدو پره هم وي خودغه ملغرو پسي به ځان د سمندر
 تل ته رسول وي او دغه ملغري به ددغه تل نه راويستل وي نو هله به
 لامبورن خپل مقصد کښي لاميا بي موي د ريو ډرڼونو ناک او د چسپ علم دے
 تر اوسه چي چاهم تحقيق کړے نو خپل تحقيق ته ئي ختمي نه دے و ئي اونه تحقيق
 ختمي کېدے شي د تحقيق دپاسه تحقيق کېږي. د تحقيق دپاره د خارجي او داخلي
 شهادتونه ضرورت وي که چري مونږ په يوشاعر تحقيق کوو نو د هغه د زماني تا کال
 د هغه د ليک او د هغه د شاعري په اند ازياندي ژور نظر اچول او بيا د تحقيق په
 قالب کښي اچول پکار دي دغه شان د هغه شخصيت د هغه وخت ډڼونو حاله زېږېدل
 استوگنه و غږ د هغه د خپل کلام په رڼا کښي او د هغه زماني د نورو پوهانو د ليکونو
 او کلامونو په رڼا کښي به ئي رايي قائمول وي د هغې نه پس چي هرکله دغه مواد
 پيدا نه شي نو بيا به د چاپېښ چل نه حالات معلومات حاصلول وي که په هغه
 نور چاپه روستو زمانه کښي څه ليکل سري وي د هغې
 په رڼا کښي به رايي قائمول وي. په تحقيق ډېر لوست
 بحث کېدے شي او ددغه بحث په رڼا کښي پرې کتابونه ليکلي

هم شي نودلته چي کومه موضوع ده هغه د ماخذ اهميت د سے
 د تحقيق دپاره به د روميني هغه ماخذ ذرائع - مصادر تلاش کول
 يي او جمع کول يي چي دکوم په بنياد چي به تحقيق نږده
 راځي پېش کوي او ياد کوم په بنياد - به تحقيق د خپل تحقيق
 ابتدا کوي او خپل مرام ته به ځان رسوي د تحقيق دپاره چي کوم
 ذرائع - ماخذات او مصادر استعمالول دي د هغې د پوريات په
 دې مهديان کښي اهميت او ضرورت دے و لي چي بغير د دې نه
 تحقيق نه شي کېدے د دې مثال ديو عمارت بنياد وي ترڅو چي
 د عمارت بنياد دپاره کاڼے خټه - او نور لوازمات نه وي تيار
 نو عمارت نه شي جوړېدے دغه شان د تحقيق دپاره ماخذونه
 او ذرائع دکاڼي او خټې کار وړ کوي -

دا ماخذونه ذرائع په دوه قسمه څخه دي چي يوتنه بنيادي
 يا ابتدايي ذرائع - ماخذات - مصادر وپېلے شي او دويمه ته
 ثانوي ماخذ يا ذرائع وپېلے شي - چي په انگريزي کښي ورته
 دارنگه ټکي استعمالېږي -

۱- بنيادي ماخذ (PRIMARY SOURCES)

۲- ثانوي ماخذ (SECONDARY SOURCES)

دلته به پر تشریح یا تفصیل یا نول پکار وي چي لوستونکي ته
 اسانه شي -

۱- بنيادي ماخذ يا ذرائع :- تحقيق چي هرکله په يو
 موضوع تحقيق کوي

تصانیف دهغه دنظره تهر شوي دي او د ځينو زکړي د قطب شاهي دور
 د نورو محققينو د تحقيقي مقالو په خوله کړه ده. دې سلسله کېنې د اکتبر
 جمیل جالبې د قطب شاهي دور د معراج نامو، وفات نامو او هلند نامو
 هم ذکر کوي لکه دخپل کتاب تاريخ ادب اردو جلد اول په صفحه ۴۹۲-۴۹۳
 بکې. د سيد بلاق په ۱۳۵۴/۱۷۴۷ کېنې د معراج نامې په نامه
 کتاب وليکلو.

د دې معراج نامې نسخه د اکتوبر په خپلو سترگوليدلې ده چې حواله ده؟
 ورکوي -

معراج نامه (قلعي) د انجمن ترقی اردو پاکستان نه
 علاوه ته نورې قلعي نسخې زما تر نظره تهرې شوې دي
 چې د تعریف سن په کېنې ۱۳۵۶ ورکړه شوه ده.

په دې عبارت کېنې د سيد بلاق د معراج نامې ذکر د بنيادي ماخذ
 حيثيت لري دا خو د بنيادي ماخذ يو مثال چې دلته پيش کړه شو.
 ۲- ثانوي ماخذونه:-

که چېرې يو يکونکي يا محقق په خپله مقاله کېنې د خواپې په توگه
 د بل دويم يکونکي په حواله اقتباس درج کړي نو داسې حواله يا اقتباس
 ثانوي ماخذ په حيثيت کښل شي په دې کېنې نصابي کتابونه
 چينټ يانې قيصې سرکاري اطلاعات - ذاتي بيانونه - تصويري مجلې
 و غېره د ثانوي ماخذ حيثيت لري د دې ماخذ مثال به په دې ډول
 ورکړو د افغانستان سر محقق کران او محترم زلمی هيواد مل دخپل
 تالیف په هند کېنې د پښتو ژبې او ادبياتو د ايجاد او ودې پړاوونه

پښتونثري ادب

پښتو ژبه په ادبي لحاظ سره عالمان او پوهان په دو حصو
کښې تقسيموي چې يوه نظم ده او بله نثر پښتو ادب کښې نظم
ډېر لويه حصه لري او نثري ادب ته ډېره کمه توجه ورکړې
شوې ده داميرکوړ نظم د شيخ متي مناجات رښت نیکه دعا
او دغه شان نور ډېر اثار چې په نظم سره دي او ښکاره دي
دغه سلسله تر اوسه جاري ده چې نثر کم او نظم زيات ليکلې
شي ددې وجه دا هم کېدې شي چې په نظم کښې کوم خوب والې
او سرور دې هغه په نثر کښې نيشته د نظم په ذريعه شاعر
خپل خيالات نظريات د بل ذهن ته ډېر په اسانه رسولې شي
او تر ډېره وخته پورې په زړه کښې ساتلې شي نظم ډېر زړ
انسان جذبات او احساسات دا ولرځوي او د نظم ويونکي خيال
خپل کوي دا هر څه د نثر په ذريعه هم کېدې شي خو نثر داسا
ذهن ته ډېر په اسانه نه پرېوځي نو ادب چې خومره زياته
ترقي مومي نو هغه د نثر په ذريعه کېدې شي نثريو ډېر وسيع
او فراعده ميدان دې په دې کښې دا ادب هر يو صنف ځانېدې

شي اوداد نثر کمال دے چي مونڊ د افسانې - ناول - ډرامې په ذريعه د معاشري اصلاح په ښه طريقه کولے شو او ددغه تخليقي اقداروپه وجه مونږ خپل ادب ژوندے او ښېدازه ساتلے شو په بل اړخ په تحقيقي او تاريخي مېدان کښي د نثر ډېر لږے مقام دے ددې په ذريعه مونږ د خپلو اصلاحو کارناچي او خپل ديني اقدار هم بل ته په سرلوري سره وړاندې کولے شو نثريکل ډېر گوان اود سرخو بدي کار دے نثر څه ته وايي د نثر تعريف څه دے د نثر تعريف ستر محقق اروا ښاد عبدالعظيم اثر افغاني په خپل کتاب پښتو ادب چاپ اداره اشاعت جلد پېښور، ۱۳۴۰ هـ په ص ۳۸۰ څه دا رنگه کوي -

نثر په لغت کښي ښندلو - پاشلو او خورولو ته وايي او په اصطلاح کښي هغه کلام دے چي د وزن د قېد نه خالي او آزاد وي -

ستر محقق اروا ښاد ډاکټر سيد انوار الحق په درې مياشتيني مجله پښتو جلد اول گڼه ۲ کال ۱۹۵۸ء ص ۱۹۵ باندې د نثر تعريف داسې کوي -

نثر په اصل کښي د عريف ښکلے دے او معناي نوستل خورول او ښندل ده اصطلاحي معناي ده د نظم ضد نواديانو او عالمانو د نثر د پاره علمي تعريف دا مقرر کولے کلام چي په څه وزن يا بحر کښي تړلے نه وي نثر دې يا داسې ووايي چي دوښلو - ليکلو

او د لوستو عامه هیغه نیغه ساده او بې تکلفه ژبه چې
د وزن او قافیو د تړون نه آزاده وي اوسپه په
کښې د هر قسم مفهوم او مطلب په ډېر اسانه او
ازادې سره بیانول شي نثر دے

د انځو وو د پښتو ادب د محققینو او پوهانو د نثر باره کښې
تعریفونه اوس گورو چې د خارج پوهان رستشرقین د نثر
معلق څه وايي د پښتو نثر ته که کتنې نوې کتاب تالیف د ستر
محقق ارواښاد عبدالحمید جیبی د افغانستان د علومو اکېډمي
له خوا په ۱۳۶۰ ش کښې چاپ په صفحه ۳ باندې یېکې -
۱- ملتون وايي: پچ نثر هر څومره ساده وودکش
وي هغه مفید وي -

۲- کالوج یېکې: فصیح او مناسب الفاظ چې وزن نه
لري نثر دے -

۳- موسیو روزوان وايي: د انسان په ژبه یا قلم
که کوم خیالات بشکاره شي او بې وزنه وي هغه
نثر دے -

ددې تعریفونو نه معلومه شوه چې نثر هغه دے چې د قافیې
او د وزن یا بحر د قېد نه آزاد وي او نظم په وزن - قافیه
ردیف پوښ وي -

د نثر قسمونه!

نثر په دوه قسمه دے (الف) د معنایه لحاظ (ب) د لفظ

په لحاظ - (الف) د معنایه لحاظ نثر درې قسمه دے چې هغه
په درنگه دے -

۱- موټرچي ديوبل د پوهولو د پاره کومې خبرې اترې کوو

يو قسم دا وي

۲- دوټم قسم ته خطابه يا وپنا وټلے شي په دې کني تقريره -

بيا نونه - وپنا کافي چچ عالمان او پوهان ې په جرگو - نوټو و

مخفونو او ټولنو کني کوي دا هم د نثر په قسمونو کني

شمارلے شي په يکلو کني کم او په وټلو کني زيات وي -

۳- تحريري نثر هم د نثر يو اهم قسم دے لکه چې د نوم منه

ظاهر ده چې دا نثر د يک لاندې راځي او په کتابونو رسالو -

اخبارونو د نورو علمونو د مطلبونو د پاره په تحريري يا يکلو

کني چي کومر وپنا راځي دا تحريري نثر دے دا نثر د مطلب

او مضمون په لحاظ سره مختلف قسمونو لري او د ژوند

د مختلفو اړخونو سره تعلق لري لکه تاريخي - مذهبي -

اخلاقي - سياسي - تحقيقي - اجتماعي ادبي وغېره دا

نثر د معنایه لحاظ دوه قسمه لري -

يو ته ساده سليس نثر وايي دوټم شاعرانه او دانشاء

پردازی نثر دے درټم قسم نثر ته ادب لطيف او منثور

ادب هم وټلے شي -

(ب) نثر د لفظ په لحاظ دوه قسمه دي چې هغه درنگه دي

۱- قافيه دار او منجج او مرصع نثر -

۲- ساده نثرچې قافیه نه لري په دې وخت چې کوم نثر پیه
اخبارونو - رسالو کتابونو کې چاپ کېږي د اړه دې نثر
کې يکله شي -

پښتو ژبه کې د نثر ابتدا :-

پښتو ادب کې په نظم کې د پر کتابونه يکلي شوي او
نظم د نثر نه مخکې وجود کې راغلی - په پښتو ژبه نظم د
اميرکور (۱۳۹۰) خوا و شا شروع کېږي او د پښتو نثر متعلق
معلومات په (مکاناتو او قياساتو مېني دي پور) معلومه
نه ده چې ابتدا کله او شوه عالمان او پوهان د افغانستان
د ستر محقق ارواښاد عبدالحي حبيبي موندل کتاب پټه
خزانة چې د محمد هوتک تاليف دے او په ادبي حلقو کې
متنازعه حيثيت لري دهغې په وایي چې د پښتو نثر
ابتدا د ابو محمد هاشم سرواڼي (۲۲۳ - ۲۹۰) خوا و شا
نه شوې ده او ده د عربو د اشعارو قضا
او بلاغت په پښتو ژبه کې په نثري توگه يو کتاب د
"سالو وېزمه" په نوم او يکلو معناي ده "رېگستاني نيم" دا
کتاب ورک دے او محمد هوتک په پټه خزانة کې د لرغوني
پښتانه چې د شيخ کټه تاليف دے نه روايت راخستے دے
نودا مونږ په يقين سره نه شو وپلے چې دا به د نثر
رو مېني کتاب وي وې چې چايه له نه دے او وجود ي

نيشته به قياس او امکان دا خبره مبني ده - دغه شان د
 دې نه پس يو بل کتاب د تذکرة الاولياء د سلمان ماکو چي
 په ۶۱۲ هـ خوا و شا کني تېر شوه دے - د قندهار سره نږدې په
 ارغشا کني او سېد وځني عالمان وايي چې دا کتاب د پښتو نثر يو مينه کار
 دے وايي چې څو پاڼې چې ارواښاد حبيبي موندلې دي او په دغه
 پاڼو کني د شيخ بستيني - شيخ ملکيار، شيخ اسماعيل، شيخ مختيار
 غوندي د لويو وليانو ذکر شوه دے دا کتاب د فريد الدين عطار د
 فارسي د تذکرة الاولياء غوندي يو تذکره ده چي په کني د صفه
 وخت د لويو لويو وليانو ذکر شوه نوځني عالمان او پوهان دا
 کتاب د پښتو نثر يو مينه کار نه مني صفه خلک چي دا مکمل کتاب نه
 دے موندلے شوه بلکه څو پاڼې موندلے شوې زما په خيال که
 دا څو پاڼې هم په پښتو نثر کني شته نو دا د نثر ابتدا وه په
 اکثريتي توگه چې عالمان او پوهان په کوم کتاب متفق دي چي
 دا د نثر او لنه کتاب دے هغه د ستر صوفي مبارز - توريال پير روښان
 عبدالله ارمېر باريدي کتاب "خير البيان" دے چي د موندلو
 اعزاز چي د پښتو اکېډمي په پېښور يونيورسټي د اټريپکتو ارواښاد
 مولانا عبدالقادر ته حاصل دے چي د جرمني د کتابتون نه چي ماڼگرو
 فلم په شکل راوړو او چاپ چي کړو ددې نه معلومه شوه چي د
 پښتو نثر ابتدا د سلمان ماکو د تذکرة الاولياء دغه موندلوشو
 پافونه شوه او د نثر يو مينه کار خير البيان دے ددې کتاب
 نه پس په پښتو نثر کني د باريدي روښان مخالف ستر عالم اخوند

دروېزه مخزن الاسلام وليکلو دکتابونه په مجمع او مرصع نثر کې
 ليکلي شوي داد نهمې صدي نه تر يولسمې صدي پورې دور دو
 ددې نه پس په دې دور کې نورو عالمانو هم لکه کريم داد د
 اخوند دروېزه زوے - بابو جان ، ملا مست زمند ، الله يار - اخوند
 قاسم هم په پښتو نثر کې کتابونه وليکل نه يواځې بايزيد روښان
 د پښتو نثر رو مښت کتاب او ليکلو بلکه د پښتو رسم الخط خاص الفاظ
 ې هم وضع کړل دغه دور کې ټول کتابونه په مجمع او مرصع نثر
 کې ليکلي شوي په دې دور کې د خوشحال بابا دور راځي چې په دغه
 دور کې نثر ساده سلیس او په خوب انداز کې شروع شو او د خوشحال
 بابا کورنۍ ددې نثر ابتداء او کړه د خوشحال بابا دستار نامه او د
 زامنو عبدالقادر خان خټک بکلمه سته - گوهر خان خټک قلب اسير د
 افضل خان خټک چې د خوشحال بابا نمسه وو تاريخ موصع - علم خانه دانش
 ساده نثر ابتداء ې اخوند ناکي نموني دي او تر اوسه د خان بابا خاندان
 د پښتو ژبې خدمت ته ملاتړې ده او پښتو ژبه ې په هر ميدان کې
 هلته او ښکاره کړي او ژوندۍ ساتلې ده ددې دور نه پس چې کوم
 دور راځي په دغه دور کې نثر هم مخ په وړاندې ځي او ترقي کوي
 په کې محاورې - متلونه پياوړه او نونډ ناکي لندې جملې استعمال
 شوي دغه او سته دور د په افغانستان کې ددې دور د نثر د
 ميدان نوموړي مولوي صالح محمد غلام محي الدين افغان ، مولوي
 عبدالووف قانع - زمر يالې - خادم دے او په شمالي پښتونخوا کې
 مولوي سيد احمد شاه رضواني ، منشي احمد جان ، سيد راحت زرخيلي

مولوي احمد دتگي او داسي نور پياوړي پوهان عالمان تر اوسه
 پورې د پښتو نثر ته ښکلا او خلا وركوي خو بيا هم په روايتي توگه
 نظم د نثر نه په پښتو ادب كې مخكښې او زيات دس او نثر كم پوهانو
 ته پكار دي چې نثر ته زياته توجه او پام را وگرځوي كه هغه افسانه
 وي كه ډرامه - كه ناول وي او كه كل تحقيق وي او كه تاريخ په هر
 صنف او اړخ دي په نثر كې زيات ښكل او كړه شي

کتابونه:

- ۱- اثر عبدالمجلم پښتو ادب اداره اشاعت سرحد پېښور، ۱۳۴۰
- ۲- رېښتین صدیق الله د پښتو نثر هنداره یونیورسټي بک انجني
 پېښور -
- ۳- د افغان یا د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي ۱۳۶۰ هـ ش
- ۴- رضا محمد افضل د پښتو نثر تاریخ عظیم پېښنگ هاؤس پېښور
 ۱۹۶۸
- ۵- رفیع حبیب الله د پښتو نثر وفاق وړاندکوي د افغانستان اکاډمي د
 تاریخ او ادب ټولنه ۱۳۵۰ هـ ش -
- ۶- مریم باری د پښتو نثر تاریخي او تنقیدي جائیزه - تاج
 کتب خانه پېښور، ۱۹۸۶
- ۷- جیبی عبدالحی پښتو نثر ته کره کتنې پښتو ټولنه افغانستان
 علومو اکېډمي ۱۳۶۰ هـ ش -

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**